

Biskupské gymnázium Brno

Barvičova 85, 602 00 Brno
tel. 543 429 111, fax 543 211 300
bigy@bigy.cz
www.bigy.cz

IČO 00 53 25 25

Osmileté a čtyřleté gymnázium (všeobecný, přírodovědný
nebo humanitní obor)

Určujícím faktorem výchovy a vzdělávání na Biskupském gymnáziu jsou zřetelně manifestované křesťanské hodnoty, ty jsou východiskem veškeré pedagogické práce. Usilujeme o vytváření prostoru pro svobodné a zároveň zodpovědné a sebevědomé křesťany. Nabízíme vysoký odborný standard s důrazem na duchovní rozvoj osobnosti. Škola má k dispozici faru v Opatově u Třebíče, rozvíjí partnerskou spolupráci se zahraničními školami (Polsko, Belgie, Německo, Rakousko, Itálie), účastní se projektů Socrates-Comenius a nabízí řadu mimoškolních aktivit. Zprostředkovává ubytování pro chlapce i dívky. Nachází se

v klidné lokalitě, dostupné MHD.

Počet učitelů: 74
Počet studentů: 834
Počet tříd: 28

Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno

CSD Petrinum, Veveří 15, Brno – chlapci
CDM Svaté rodiny, Grohova 10/12, Brno – dívky
DM Klášterského 4, Brno – dívky

Slovo biskupa

Milí přátelé,
vždy se mi líbil poetický obraz jednoho našeho slavného básníka, který vidí

město Brno jako prostor mezi dvěma vrchy. Ty vrchy jsou obrazem životních cest člověka. Jeden z nich je vrch s proslulou vojenskou pevností a podzemním vězením

– Špilberk. Ten symbolizuje cestu člověka, která přes sebevědomý začátek končí v osamocení a izolaci. Druhý vrch – Petrov – s katedrálou svatých Petra a Pavla ukazuje svými věžemi vzhůru k tomu, který je nad dějinami. Ukazuje cestu lidí s jinými hodnotami, kteří v mlýnu radostí i trápení života docházejí ke společenství s Ježíšem Kristem a k jeho svobodě.

Tímto obrazem je možné se dívat i na naše životy a naši budoucnost.

A tak mě napadá, že je tu ještě jeden vrch, o kterém Jan Zahradníček nepsal. Je to ten, kde se přispívá ke vzdělání a rozlišování mezi oběma zmíněnými brněnskými vrchy, kde už několik desetiletí sídlí Biskupské gymnázium, které si právě připomíná dvacáté výročí obnovení své činnosti.

Dvacet let je časem pro bilancování a pro vděčnost.

Děkuji Bohu za dílo, které pramení z jeho lásky, a prosím, aby ho neopouštěl a každý rok přidával v den narozenin krásnější svíci. A děkuji vám všem – panu řediteli, vedoucím pracovníkům, pedagogům, zaměstnancům a spolupracovníkům

– za všechno, čím s obětavostí sloužíte rozkvětu tohoto díla a jeho poslání, tedy vzdělávání a formaci mladých lidí.

A co bych vám, především pak studentům, chtěl popřát?

Aby bylo Biskupské gymnázium vždy vzdělávacím ústavem na vysoké úrovni, a přitom nepřestalo být i domovem pro všechny, kdo v něm studují a pracují, a abyste se v něm cítili dobře. A tradičně také to, abyste „nepropadli“ ani ve škole, ani v životě, přičemž to druhé je důležitější.

Modlím se za vás za všechny a prosím našeho Pána, aby každému z vás daroval vše, co potřebujete pro život, abyste mohli růst a kvést pro radost druhých.

Ze srdce žehná Vojtěch Cikrle, biskup brněnský

Slovo ředitele

Milí přátelé!

Když před dvaceti lety zahájilo Biskupské gymnázium svou obnovenou činnost, málokdo asi myslel na to, jakou školou bude za dvacet let. Dvacet let uplynulo, a jak říká latinské přísloví: tempora mutantur et nos mutamur in illis, tedy: časy se mění a my se měníme s nimi. Srovnáme-li gymnázium v jeho počátcích a po dvaceti letech, můžeme říci, že se toho změnilo opravdu hodně. Skromné materiální zázemí školy v jejích počátcích nahradilo kvalitní technické vybavení, které umožňuje aplikovat moderní výukové metody a postupy. Ve škole studuje téměř 840 studentů v 16 třídách osmiletého a ve 12 třídách čtyřletého cyklu, a tak je kapacita školy zcela naplněna. Každý rok se nám daří přijímat 150 nových studentů a jako jedna z mála brněnských škol si stále můžeme mezi zájemci o studium vybírat. Koncepce výuky a zejména výchovy je dlouhodobě stabilní. Ve škole působí 74 pedagogů včetně spirituála. Výuku všech čtyř cizích jazyků, které se vyučují povinně, tedy angličtiny, francouzštiny, němčiny a španělštiny, zajišťují i zahraniční lektori. Svou pomoc při řešení problémů nabízejí dva stálí psychologové, kteří se rovněž podílejí na vytváření programu osobnostní výchovy, která si klade za cíl pomoci mladému člověku orientovat se v různých životních situacích a vytvářet si postoje a názory v tak obtížném stadiu života, jakým je dospívání. Tento program prostupuje v různých formách, nejčastěji formou kurzů, celým studiem. Biskupské gymnázium má rovněž bohaté zkušenosti v oblasti zahraniční spolupráce. Partnerské školy máme v Belgii (Lycée Saint-François Xavier ve Verviers), v Německu (Albertus Magnus Gymnasium ve Stuttgartu a Reginogymnasium v Průmu), v Polsku (Liceum Seweryna Goszczyńskiego v Novém Targu) i v Itálii (Liceo scientifi co Galileo Galilei v Paole). Naši studenti každý rok studují ve Spojených státech v rámci programu Global Outreach, v rakouském Melku v krásném prostředí tamního Stiftsgymnasia a nejnověji vysíláme čtyři studenty na půlroční studium do Madridu. Není možné zde vyjmenovat všechny zahraniční aktivity a projekty, stejně jako aktivity v rámci odborných předmětů. Zde si dovolím odkázat na texty svých kolegů a kolegů v tomto almanachu, což činím o to raději, oč více jsem si vědom jejich obětavosti, s jakou se svému oboru a svým studentům věnují. Chci proto poděkovat zejména jim, protože školu tvoří především učitelé a žáci, chci však poděkovat i všem ostatním zaměstnancům, ochotným účetním, paní sekretářce, obětavým údržbářům, milým paním uklízečkám a kuchařkám, usměvavým vrátným, všem těm, kteří jsou možná méně nápadnou součástí naší velké školy, bez nichž by však škola nemohla dýchat. Chci poděkovat i těm, kdo byli po léta našimi kolegy a kdo jsou nadále takřikajíc v magnetickém poli naší alma mater. Dík patří i těm, kdo se dvacátého výročí nedožili. Jsou a budou přítomni v paměti nás, kterým se nezaslouženě dostalo více času. Děkuji i všem

našim studentům-absolventům, kteří dělají svými úspěchy jménu školy čest. Mnozí z nich působí na Bigy jako učitelé, mnozí přicházejí jen tak, popovídat si, zavzpomínat a poděkovat.

Vážení a milí přátelé, dvacet let v dějinách školy není tak dlouhá doba, dějiny této země však paradoxně dvacetiletá období poznamenala víc, ať už znamenala konec nadějí v roce 1938 či 1968 nebo naopak konec totalitní moci, jako tomu bylo v roce 1989. Proto i my chceme toto výročí slavit s vděčností za dar svobody a s pocitem odpovědnosti za naši budoucnost. A kde jinde než ve škole lze toto přání naplňovat, přání žít i nadále v demokratické a svobodné zemi. Budoucnost závisí na těch, kdo ji budou tvořit, na generaci, která již nemusela ve svém rozhodování činit kompromisy. Na generaci, která si ovšem bude této svobody vážit a bude ji ostražitě chránit. I proto stojí ve znaku naší školy latinské motto „Ad optima intenti“, „Usilujeme o to nejlepší“.

Přál bych si, aby vám tento almanach dal alespoň částečně nahlédnout do života Biskupského gymnázia, školy, která si za dvacet let získala dobré jméno a které osobně přeji mnoho dalších šťastných let.

Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque sit!

Mgr. Karel Mikula, ředitel školy

Slovo spirituála

Od církevní školy křesťané očekávají, že povede svoje studenty k víře. Ti ostatní doufají, že v nich bude rozvíjet nejen poznání, ale i rozumné a odpovědné etické zásady chování. Francouzské slovo „croire“ znamená „věřit“ a současně „myslet“. Domnívám se, že snahy katolické školy mají směřovat k obojímu. Do jaké míry se to daří, lze vždy hodnotit až s určitým odstupem. Naše Biskupské gymnázium začíná díky dvaceti letům své nepřetržité existence pomalu, ale jistě tento odstup získávat. Pokusím se proto o malou bilanci.

Na začátku devadesátých let škola vznikala tak říkajíc „ex nihilo“, přesněji byla znovuobnovena díky obětavému nasazení „otců zakladatelů“ a hledala, stejně jako ostatní církevní školy, svoji tvář a místo. Postupně byla náboženská péče o školu svěřena členům jezuitského řádu. Během této doby se situace stabilizovala a Bigy se začlenilo do okruhu solidních gymnázií v Brně. Poněkud složitější byla situace v náboženské oblasti. Ve škole, kde byli zpočátku téměř všichni studenti věřící, začínají díky dobré úrovni vzdělání přibývat i studenti bez vyznání. To je výzvou pro hledání nových cest v duchovním působení školy. Ta se musí otevřít i nevěřícím, a současně nesmí ztratit svoji křesťanskou identitu a své poslání. Domnívám se, že v tomto směru bylo dobrým počinem opětné zavedení přijímacích zkoušek ze základů křesťanské kultury v roce 2004. To přispělo ke stabilizaci a otevřenost školy získala jasná kritéria. O rok později jezuité přehodnotili priority svého působení v Brně a duchovní správu převzal opět zřizovatel školy – Brněnské biskupství.

Ohlédneme-li se za uplynulou „pětiletkou“, můžeme vidět, že díky přechodu školy na nový školský vzdělávací program je jasně definován obsah náboženské výchovy a současně se snížila i fluktuace kvalitních učitelů náboženství, kteří jsou v naší církvi stále ještě „nedostatkovým zbožím“. Každý školní rok byl ve znamení určitého cyklu přednášek, od představení činnosti církve mimo hranice farnosti, tzn. v nemocnicích, armádě, vězení atd., až po seznámení s členy zajímavých řeholních komunit, jako jsou bratři Beránka z Vídně, kteří žijí opravdovou chudobu a tak svědčí o Kristu. Nedílnou součástí života školy jsou pravidelné pondělní bohoslužby v aule. V jednom školním roce je sloužili kněží-absolventi našeho gymnázia. Při statistickém zjednodušení lze říci, že každý rok přijímá kněžské svěcení jeden náš absolvent. Může se to zdát málo, ale zvážíme-li, že studenti tvoří oproti studentkám třicetiprocentní menšinu a zájem o duchovní povolání statisticky klesá, zcela jistě to není smutný výsledek.

Každým rokem se v naší škole připraví asi tři desítky studentů k přijetí svátosti

křesťanské dospělosti, každý rok se uděluje svátost křtu. Z iniciativy studentů se již druhý rok scházíme vždy v úterý o velké přestávce k duchovnímu zastavení v kapli. Pobožnosti křížové cesty v době postní i každodenní polední modlitba mají své stále účastníky v řádu několika desítek. Každoroční „Bigyvíkend“ na některé faře stejně tak jako víkendy a pouť „bigystrantů“ (ministrantů na Bigy) se spolu se soustředěním scholy staly stabilní součástí duchovního života školy.

Co lze popřát naší škole do budoucnosti? Domnívám se, že je to statečnost. Jejím synonymem je kuráž, francouzské slovo, které pochází ze dvou slov latinských, „cor“, to je srdce, a „agere“, konat. Statečnost je charisma, je to dar Ducha svatého, který odmítá dát se ovládnout strachem, ale naopak chce jednat s rozumem osvíceným vírou.

P. Ing. Mgr. Pavel Konzbul, Dr., spirituál školy

Listování ve školní kronice

ŠKOLNÍ ROK 1990/1991

Vyučování bylo zahájeno v pondělí 3. září 1990 dopoledne v učebnách jednotlivých tříd ve druhém poschodí budovy na Veveří 15. Studenti se seznámili se svými třídními učiteli, byly jim vydány učebnice a obdrželi také rozvrh hodin. Odpoledne téhož dne se v kapli gymnázia v prvním poschodí konala pontifikální mše svatá, kterou sloužil Otec biskup Vojtěch Cikrle. Této mše svaté se vedle učitelů, studentů a jejich rodičů zúčastnili i oficiální hosté – zástupci odboru školství Jihomoravského krajského národního výboru. Po mši svaté si Otec biskup v doprovodu ředitele gymnázia PhDr. Petra Hrušky prohlédl celou školní budovu. Následující den, v úterý 4. září, byla zahájena pravidelná výuka. Učilo se převážně ve druhém poschodí, kde bylo umístěno všech šest tříd, které gymnázium v této době tvořily.

Pocit jednoho společenství posilovaly i společné obědy všech učitelů i žáků, neboť se v jednu dobu vešli do školní jídelny všichni.

Po složitých a vyčerpávajících jednáních se Stavební fakultou VUT bylo v květnu 1991 dosaženo dohody o uvolnění původní budovy gymnázia na Barvičově ulici, takže nás všechny čekalo o prázdninách velké stěhování.

ŠKOLNÍ ROK 1991/1992

O prázdninách (na počátku srpna 1991) se konala pro současné i nové učitele čtyřdenní duchovní cvičení na Vranově, která vedl P. Josef Koláček SJ, vedoucí české sekce Vatikánského rozhlasu. Ihned po návratu z Vranova vypuklo stěhování a dokončování nutných oprav v budově na Barvičově ulici, kterým učitelé i studenti (dřívější i noví) věnovali převážnou část měsíce srpna. Do začátku školního roku se podařilo zprovoznit přízemí, třetí a čtvrté podlaží.

Úpravy druhého podlaží se protáhly hluboko do měsíce září. Ředitelství sídlilo provizorně pod dnešním oddělením výtvarné výchovy, jako sborovna sloužila dnešní učebna č. 331, v přízemí bočního traktu (dnes oddělení románských jazyků a němčiny) sídlil ještě děkanát Stavební fakulty VUT.

V druhé polovině května 1992 se konaly poprvé v dějinách

Biskupského gymnázia (včetně původního, poválečného) maturitní zkoušky. Bylo to v dnešní učebně 238, předsedou maturitní komise byl Mons. František Koutný, rektor Teologického konviktu v Litoměřicích. Maturitní zkoušky konala většina studentů teologicky zaměřených tříd. Všichni tyto zkoušky úspěšně složili.

ŠKOLNÍ ROK 1994/1995

V dubnu 1995, ihned po písemných maturitních zkouškách, prováděla Česká školní inspekce dvoudenní testování žáků

4. ročníku z většiny vyučovacích předmětů. Testování se uskutečnilo ve třídě 4.B a dopadlo velmi úspěšně: třída se umístila na 4. místě v republice.

Velice zdařilé bylo v pátek 19. května 1995 „poslední zvonění“. Netradičně a velmi nápaditě ho připravila třída

4.C: bylo to „Monstrózní theatrum Parva mitella“ v latinském jazyce se simultánním tlumočením do českého jazyka v duchu studentských překladů. Představení se uskutečnilo o velké přestávce v aule a mělo obrovský úspěch. Bude někdy překonáno? [Zatím se tak nestalo – pozn. P. K.]

ŠKOLNÍ ROK 1998/1999

Novinkou bylo uspořádání tzv. Akademického tridua v dubnu 1999. Byly to tři dny přednášek pozvaných vysokoškolských učitelů. Přednášky byly určeny pro nejvyšší dva ročníky gymnázia. Celou akci připravili učitelé Karel Mikula a Kateřina Srnská. Vznikla tak nová tradice v historii školy.

ŠKOLNÍ ROK 2000/2001

Ve dnech 25.–29. září 2000 uspořádala třída oktáva A výstup na Mt. Everest. Studenti ve vysokohorském vybavení vystoupali schodiště v budově tolikrát, aby to odpovídalo výšce nejvyšší hory světa. Tábořili a nocovali na odpočívadlech v jednotlivých patrech. Na konci výstupu vztyčili na střeše budovy vlajku. Akce měla širokou publicitu: reportáž zde natočila Česká televize, psalo se o ní v denním tisku (MF Dnes).

ŠKOLNÍ ROK 2002/2003

Školní rok začal ve znamení velkých povodní, které v polovině srpna 2002 postihly území jižních a severozápadních Čech i hlavního města Prahy. Moravě se díky Bohu tato pohroma vyhnula. Co se nám však nevyhnulo, byla nesmírně silná vichřice, která se přehnala přes území celého státu v noci z 27. na 28. října 2002. A právě v této větrné noci tragicky zahynul pod koly vlaku u Vranovic student třídy

3.B Michal Ventruba. Bezprostřední příčina této tragédie nebyla zjištěna.

Devětadvacátého ledna 2003 se konal v pořadí druhý Den otevřených dveří pro zájemce o studium na našem gymnáziu a pro jejich rodiče. A zrovna v době největší koncentrace návštěv vyrobili žáci v rámci cvičení z chemie v laboratoři silně páchnoucí plyn, který se rychle rozšířil po celé budově školy...

Ve dnech 19.–21. února 2003 bylo vyhlášeno ředitelské

volno kvůli zvýšenému počtu onemocnění chřipkou.

ŠKOLNÍ ROK 2004/2005

Novinkou v životě gymnázia se staly besedy s významnými osobnostmi církevního, veřejného a kulturního života.

Jako příklad lze uvést besedu s P. Tomášem Hofmanem, vojenským kaplanem působícím s našimi vojáky v Iráku, dále s paní Olgou Kopeckou-Valeskou, bývalou ředitelkou české sekce Rádia Svobodná Evropa, a s polským jezuitou

P. Jozefem Augustynem.

Na závěr školního roku se konalo celostátní kolo Olympiády v českém jazyce. Naši školu v této soutěži velmi

úspěšně reprezentovala žákyně Soňa Niedermayerová z kvarty B, která zvítězila v městském i krajském kole. V celostátní soutěži skončila na 8. místě.

ŠKOLNÍ ROK 2005/2006

V průběhu školního roku nastala významná změna v úrovni duchovního života na škole. Rozhodující podíl na tomto kvantitativním i kvalitativním zlepšení měli vedle nového sprituála P. Pavla Konzubla i studenti Josef Valenta a Vojtěch Jurásek. Pravidelnou se stala společná modlitba Anděl Páně vždy po čtvrté vyučovací hodině v kapli, krátká duchovní cvičení i mimo školu a v neposlední řadě i ustavení Malé scholy gregoriánského chorálu, která účinkovala při slavnostních mších svatých v latinském jazyce. Tuto scholu tvořili studenti Josef Valenta, Vojtěch Jurásek, Vít Pospíchal a profesori Michal Javora, Vladimír Krátký a Martin Doležel.

ŠKOLNÍ ROK 2006/2007

V roce 2007 si brněnská diecéze připomínala 230. výročí svého založení. V diecézní soutěži k tomuto výročí zvítězila žákyně Monika Štětková z primy A.

Student Martin Frodl ze septimy A se probojoval do mezinárodního kola Biologické olympiády, které se uskutečnilo v Kanadě.

ŠKOLNÍ ROK 2007/2008

Na konci listopadu 2007 byl jmenován ministrem školství Ondřej Liška, absolvent našeho gymnázia v roce 1995. V únoru 1998 navštívil naše gymnázium a zúčastnil se zde jednání ředitelů církevních škol.

Další kvantitativní i kvalitativní růst zaznamenala školní studentská schola, doprovázející pondělní mše svaté v aule. Jejího vedení se ujala Dana Žižková se septimy A. Schola několikrát vystoupila v různých brněnských kostelích a na konci školního roku vydala své vlastní CD.

PhDr. Petr Krátký, zástupce ředitele

Krátké zamyšlení nad Biskupským gymnáziem v Brně

v latinském semináři nad úryvky z děl klasiků

Při příležitosti dvacátého výročí obnovení Biskupského gymnázia v Brně (1990–2010) bych se rád pokusil v několika málo větách vzpomínat na svá studijní léta (1998–2002), která jsem tam strávil. Po ukončení základní devítileté školy ve Veselí nad Moravou jsem se rozhodl pro studijní dráhu. Zaujaly mne humanitní obory a chtěl jsem se v nich dále vzdělávat. Má volba padla na Biskupské gymnázium v Brně, kde se vyučovala též latina. Tu jsem považoval za důležitou pro historické vědy, jež mě do budoucna lákaly. S moravskou metropolí jsem se už předtím postupně seznamoval díky příležitostným výletům s rodiči. Navíc jsme v Brně vlastnili malý jednopokojový byt, což vyřešilo problémy s bydlením. Snaha poznat blíže křesťanské náboženství (představující jeden z pilířů evropské kultury) a osvětlit si církevní dějiny byla též jedním z podnětů, které ovlivnily volbu gymnázia.

O osudech člověka rozhodují často náhody. Následující příběh je toho názorným dokladem. Krátce před začátkem nového školního roku se konala informativní rodičovská schůzka. Řešilo se na ní mimo jiné také to, zdali se v naší (humanitně zaměřené) třídě bude vyučovat vedle němčiny rovněž francouzština. Na základě výzvy a argumentů (francouzština má k latině blíže než němčina) mého budoucího třídního učitele profesora Karla Mikuly se rodiče rozhodli, že budu v průběhu příštích čtyř let studovat místo němčiny, jejíž základy jsem si osvojil na základní škole, francouzštinu. Podobně se zachovalo i několik dalších rodičů.

Toto mé náhodné přesměrování na francouzský jazyk mi později přišlo velmi vhod. Po maturitě jsem pokračoval ve studiích na Masarykově univerzitě v oborech archeologie a historie. Právě znalost francouzštiny mi umožnila zúčastnit se archeologických výzkumů na někdejší keltské oppidu Bibracte v Burgundsku. Za ještě větší úspěch pokládám pětiměsíční studijní pobyt na univerzitě v Nancy, kde jsem studium historie úspěšně završil jak písemnými, tak ústními zkouškami.

Za získané vědomosti vděčím v mnohém svým učitelům, z nichž některé bych zde rád vzpomněl. Na prvním místě je to nepochybně můj třídní učitel Karel Mikula, který dokázal okořenit výuku českého a latinského jazyka filozofickými úvahami. Do budoucího života chtěl nejen předat svým žákům faktografické znalosti, ale především probudit v nich zájem o kulturu v tom nejširším slova smyslu. Ilustruje to například jeho snaha přiblížit nám charakter jednotlivých uměleckých směrů probíraných v hodinách literatury na základě výtvarných uměleckých děl reprodukováných v rozsáhlé řadě Pijoanových Dějin umění.

Přiznávám, že studium latiny (složitě zejména svou gramatikou a mnohoznačností slov) nebylo jednoduché. Přesto dnes nelituji hodin strávených v latinském semináři nad úryvky z děl klasiků, neboť osvojení některých znalostí či dovedností člověk plně docení teprve při zpětném ohlednutí. Latina byla a je mou velkou pomůckou při studiu anglického a francouzského jazyka, umožňuje mi snadnější především praktickými znalostmi. Chodil s námi do přírody (přílehlého Wilsonova lesa, jednou s námi podnikl výlet i na Pálavu), kde například dokázal podle zpěvu přesně identifikovat jednotlivé ptačí druhy.

Od útlého dětství mám poměrně blízko k výtvarnému umění. Svému kreslířskému nadání jsem mohl dát plný průchod v hodinách výtvarné výchovy zásluhou paní profesorky Blanky Hruškové. Zatímco kamarádi ze třídy pracovali na zadaném tématu, já jsem měl zpravidla při volbě námětu a výtvarné techniky víceméně volnou ruku. Oblíbil jsem si zvláště kresbu tuší, popřípadě tužkou. Postupem času tak začaly vznikat různé perokresebné cykly (Ještěři, Ryby aj.), ilustrace k Melvillově Bílé velrybě nebo řada fi ktivních paleolitických krajin. Abych mohl na tématech pracovat intenzivněji, začal jsem do „výtvarky“ chodit také každý pátek po skončení výuky. Studentské práce vycházející z volné tvorby bývaly potom každoročně vystaveny v prostorách gymnázia. Nezapomenutelným zážitkem byl pro mne výlet k bratřím Reynkům (Danielovi a Jiřímu) do Petrkova, kam jsme se vypravili jednoho nádherného podzimního dne v komorní, asi osmičlenné skupině.

Na svá gymnaziální léta vzpomínám rád. Svým učitelům vděčím za spoustu cenných vědomostí a předaných životních postojů. Proto bych si přál, aby si Biskupské gymnázium v Brně udrželo svou prestiž i do budoucna.

David Válek, absolvent

Opomenout pochopitelně nemohu ani výuku dějepisu s profesorkou Lucií Zavřelovou, u níž hodnotím zejména ucelený výklad probírané látky. Do vlastního historikova řemesla mi poprvé umožnil nahlédnout v rámci historického semináře František Xaver Halas, syn básníka Františka Halase. V souvislosti s mnohokrát diskutovanou otázkou objektivity historikovy práce si častokrát vzpomenu na jeho přirovnání určitého historického tématu k Rubikově kostce ležící na stole uprostřed místnosti, kterou sleduje z různých stran několik pozorovatelů, přičemž každý z nich pochopitelně vidí (v závislosti na úhlu pohledu) na kostce jiné barvy. Pro úplnost musím zmínit též církevní dějiny, jejichž výklad se v podání profesora Víta Machálka vyznačoval vysoce odbornou úrovní.

Svět francouzského jazyka se mi otevřel zásluhou profesorky Olgy Nykodýmové, anglickou gramatiku i slovní zásobu nám zase dokázala barvitě přiblížit profesorka Milena Patočková. Rád si vybavuji též hodiny náboženství s P. Janem Blechou pro jeho otevřený přístup, v němž bylo místo i pro humor. Pro nás kluky byl tento duchovní sympatický například i v tom, že si s námi příležitostně zahrál fotbal. V mých vzpomínkách fi gurují pochopitelně především učitelé předmětů, které mi byly obzvláště blízké. V úctě však chovám celou řadu dalších vynikajících kantorů. Za všechny bych uvedl alespoň Marka Orko Váchu jakožto výtečného učitele biologie. Fascinoval mě nejen svými teoretickými, ale výlet k bratřím Reynkům do Petrkova

Dopis...

Milí mladí přátelé,
jak je dnes pro nás pamětníky příjemné,
radostné, ba přímo slastné a věk osvěžující,
že snad již nevrátí se naše mladé chvíle strašlivé
a přímo bolestné.
Ano, co nám před léty dopřáno nebylo,
vám mladým se za doby mnohem lepší vícekrát

v nádherný a sladký květ plně již rozvilo.
Dítky, važte si prosím dnešní svobody vzdělání
i výtečného povolání, ať nikdy, podobně jako kdysi nám,
již vám v tom žádná světská moc nezabrání!

K tomu kéž vám i pedagogům, průvodcům životem,
dodá Bůh sílu i požehnání!

To vám srdečně přeje váš předchůdce

Václav Šustr, Ketkovice, žák tercie L. P. 1947/1948

Srpnová půlnoční

Nedělní mše 6. srpna 2006 o svátku Proměnění Páně byla nejkrásnější, jakou jsem ve svém rodném Terezíně zažil. S třídou, kterou jsem tam pozval, abychom se rozloučili, než odjedu na rok do Spojených států, jsme už měli za sebou dva krásné dny a ten dnešní měl být na dlouhou dobu poslední. Přišel jsem do kostela a ve druhé lavici před svatostánkem seděly mé spolužačky Aneta Blahová, Martina Schmidová, Bára Dohnálková, Katka Jelínková a Aňa Střížová. Ostatní seděli pod kůrem. Přišli všichni. Zeptal jsem se Anety, jestli by nechtěla číst. Odpověděla, že už si to v zákristii domluvila. Měl jsem radost, když jsem pak slyšel, jak čte z druhého listu Petrova: „Ten hlas přicházel z nebe a my jsme ho slyšeli, když jsme s ním byli na posvátné hoře. Ale máme něco spolehlivějšího, totiž výroky proroků, a děláte dobře, když na ně dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.“ Celebrantu Otcí Jiřímu Čekalovi z Mutěnic jsem před mší řekl, že je tu celá moje třída, i s panem profesorem. Podíval se na mě a zažertoval: „Cože? S jakým profesorem? Tak to si běž kázat sám...!“ Při homilii pak mluvil o potřebě vzdělání a několikrát nás vzpomněl: „I když jsme tady v kostele, i když jste doma, i když tady stanujete, Kristus je všude s vámi.“ Po ohláškách vysvětlil, proč jsou v kostele moji spolužáci: „Přijeli se rozloučit s naším Josefem, který dvaadvacátého srpna, na svátek Panny Marie Královny, odlétá do Ameriky. Přejeme mu, aby tam nezbohatl a nezpychl.“ Podal mi ruku a udělal křížek na čelo. – Pan profesor nám pak prozradil, že paní, která seděla vedle něho, si po těch slovech utírala kapesníkem slzy.

Neméně dojemné byly i okamžiky předchozí noci. Po návratu z dědova sklepa si nás všechny pan profesor svolal a nám čtyřem, kteří jsme měli příští rok studovat v USA (kromě mě také Romča Janulíková, Bára Lípová a Zuzka Pospíšilová), předal při houslovém koncertu D dur Johanna Brahmsa obálky; bylo na nich napsáno Otevřít až v USA... a na druhé straně vytištěno V. H. Řekl: „Vy si asi myslíte, že to znamená Vladimír Holan, že? Ne, to jsou obálky po mojí tetě, ona se jmenovala Věra Havlínová. Ale klidně si myslíte, že je to Vladimír Holan.“ Když jsem pak obálku za oceánem otevřel, našel jsem v ní báseň:

LUKOV

Kumulus slz plyne v klukovském blues,
v záadří ruiny dívčí smích: klíčí.

Z oblaku po hlavě spustit se zkus!

– Mlha a déšť... čili jikry a mlíčí.
Kamenný svatý Jan – možno-li – trne
v záblescích mladičkových duší a těl.
Věrně tu stojí. A chtěl by být Brnem,
Petrem a Pavlou – a plakat by chtěl.

A rukou připsáno:

Těším se na Tvůj návrat! V. S. Terezín 5/8/06

* * *

při houslovém
koncertu D dur
Johannesa
Brahmse

klidně si myslete,
že je to Vladimír
Holan

V Americe jsem na ty chvíle mnohokrát vděčně vzpo-bude bát výšek a úrazů na cestě; a rozkvete mandloň a těžce
mínal a plánoval další setkání, až se vrátím. Už 21. října 2006 se povleče kobylka a kapara ztratí účinnost.
Člověk se vydá

Děda nás

jsem si do svých záznamů napsal, že až budu příště s třídou
v Terezíně, připravím v kostele večerní modlitbu – poděkování
za shledání a prosby za nastávající maturitní rok. Poznačil
jsem si i odkazy na úryvky z Bible, které při tom mají zaznít.

Po roce, téměř na den přesně, 8. srpna 2007, jsme se
v Terezíně setkali znovu. Děda nás pozval do sklepa. Okolo
půl šesté jsem sdělil, že jdu do kostela hrát na mši. Všichni

do svého věčného domu a ulicí budou obcházet ti, kdo naříkají
nad mrtvými. Pamatuj na svého Stvořitele, než se přetrhne
stříbrný provaz a rozbije se mísa zlatá a džbán se roztříští nad
zřídlem a kolo u studny se zláme. A prach se vrátí do země, kde
byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal. (Kaz 11,9–12,7)

Potom Aneta Blahová přečetla žalm 139:

se zvedli a šli se mnou. Po mši jsme se za dědou do sklepa

pozval

vrátili. Když minula jedenáctá, přinesl jsem od babičky Bibli

do sklepa.

a s Anetou Blahovou a Bárou Dohnálkovou šel připravit
kostel. Rozmístili jsme v něm asi sto malých svíček: podél
lavic, u soch, na oltáři i na svatostánku. Pak jsme zhasli
všechny žárovky a lustry a kostel zůstal v jasném světle,

skoro jako ve dne. Několik minut před půlnocí přivedl,
jak bylo domluveno, Filip Hrbek ke kostelu třídu. Zvláštní

shodou okolností zhaslo veřejné osvětlení a celá obec se ponořila do hluboké tmy. Jediné, co svítilo, byla kostelní okna. Vstoupili do chrámu a zaplnili přední lavice. Promluvil jsem o vděčnosti za to, že jsme zase spolu, a o příštím roce, posledním na naší škole. Po chvíli ticha přistoupil k amboně pan třídní profesor a přečetl z knihy Kazatel:

Raduj se, jinochu, ze svého mládí, uživej pohody ve svém jinošství a jdi si cestami svého srdce, za vidinou svých očí. Věz však, že tě za to všechno Bůh postaví před soud. Hoře si ze srdce vyklid' a drž si od těla zlo, vždyť mládí a úsvit jsou pomíjivé. Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: „Nemám v nich zalíbení“; než se zatmí slunce a světlo, měsíc, hvězdy, a vrátí se po dešti mraky. V ten den se začnou třást strážcové domu a mužové zdatní se zkriví a mlečky nechají práce a bude jich málo, a ty, kdo hledí z oken, obestře temnota, a zavrou se dveře do ulice a ztiší se hlas mlýnku a vstávat se bude za šveholu ptactva a všechny zpěvy budou znít přidušeně. A člověk se

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě.
Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat.
Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty

jsou ti známy.
Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno.
Sevřel jsi mě zezadu i zperedu, svou dlaň jsi položil na mě.
Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to.
Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tvář? Zamířím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí,

také tam budeš.
I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat

při nejzazším moři,
tvoje ruka mě tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí.
Kdybych řekl: Snad mě přikryje tma, i noc kolem mne

se stane světlem.
Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí,

temnota je jako světlo.
Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě mé matky jsi mě utkal.
Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň:

podivuhodně jsem utvořen,
obdivuhodné jsou tvé skutky,
toho jsem si plně vědom.

Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí,
když jsem byl v skrytosti tvořen
a hněten v nejhlubších útrobach země.

Tvé oči mě viděly v zárodku,
všechno bylo zapsáno v tvé knize:

dny tak, jak se vytvářely,

dřív než jediný z nich nastal.
Jak si vážím divů, které konáš, Bože! Nesmírný je jejich počet,

sčítal bych je, ale je jich víc než písku.

Sotva procitnu, jsem s tebou.

[...]

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce,

zkoušej mě, ty znáš můj neklid,
hled', zda jsem nesešel na cestu trápení,

a po cestě věčnosti mě ved'

Nakonec jsem přečetl úryvek z Janova evangelia:

Všichni se vrátili do svých domovů. Ježíš však odešel na Olivovou horu. Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid se k němu shromažďoval. On se posadil a učil je. Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při cizoložství; postaví ji doprostřed a řeknou mu: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!“ A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až zůstal sám s tou ženou, která stála před ním. Ježíš se zvedl a řekl jí: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“ (Jan 8, 1–11)

Když dozněla slova Písma, mluvili jsme, vzpomínali, svěřovali se. Pak nastala delší chvíle ticha. Všechno už bylo vyřčeno, ale nikomu se nechtělo odejít, ani já jsem nevěděl, jak to celé zakončit. Do hlubokého ticha se z úst Filipa Hrbka ozvalo: „Otče náš, jenž jsi na nebesích...“ a všichni se připojili. Večer byl u konce a začali jsme se pomalu rozcházet.

* * *

Pan třídní profesor nám při odpoledním posezení svěřil, že se mu minulé noci zdálo o Vánocích... A když jsme po „půlnoční“ dostali hlad, Filip Hrbek vytáhl z batohu několik kousků syrové ryby a my jsme je opékali a jedli.

Jožin Valenta

Měl jsem to štěstí být tereziánské půlnoční pobožnosti účasten. Shledal jsem se na ní také s Josefovým dědečkem, panem Františkem Fridrichem.

nikomu se
nechtělo

NA PŮLNOČNÍ

odejít

[Františku Fridrichovi]

Něčemu takovému,
co se prý okolo půlnoci stane,
mohl uvěřit jenom stěží.

Vzal tedy kolo a jel.

Už z dálky bylo vidět,
že kostel svítí...

Usedl
a užasl: Svítí tu duše mého vnuka
a duše, které ho milují
a které miluje on!
A světla ještě víc...

Byl šťasten.

Vít Slíva

Hospodaření školy v roce 2009 (v tis. Kč)

VÝNOSY .PŘÍJMY.

Provozní dotace ze stát. rozpočtu	38 599
Dotace MŠMT na nenárokové složky mzdy	1 568
Ostatní dotace: Comenius	208
JM kraj – program Do světa	78
MmB – dotace na výměnný pobyt	15
Org. Veronika – nadační příspěvek	12
Příjmy z podnájmů (VHČ)	2 447
Dary celkem	1 272
z toho: od fyzických osob	1 097
od právnických osob	175
Úroky ze spořicího účtu (zdaňované)	27
Ostatní příjmy	88
VÝNOSY .PŘÍJMY. CELKEM	44 314

NÁKLADY .VÝDAJE.

Nákupy (spotřeba) celkem	2 065
materiál pro úklid a údržbu	378
školní potřeby, učební pomůcky	187
učebnice, knihy, časopisy	157
kancelářské potřeby, ceniny	144
PC (vč. modernizace), audio, video a přísl.	603
ostatní DDHM	492
ostatní nákupy	104
Spotřeba energie celkem	2 989
topení	1 629
elektřina	951
vodné a stočné	407
nafta do školního auta	2
Opravy a údržba celkem	469
opravy budovy	279
opravy přístrojů a zařízení	190
Cestovné	384
Náklady na reprezentaci	130
Ostatní nakupované služby celkem	2 896
služby výrobní a nevýrobní povahy	958
služby pošt a telekomunikací	140
dopravní služby	39
pojistné	198

LVVZ (nákl. na zimní lyž. kurzy)	81
úklidové služby	482
nájemné	840
fi nanční leasing	158
Mzdové náklady (hrubé mzdy celkem)	25 011
Zákonné odvody na soc. a zdrav. pojištění	8 078
Odpisy dlouhodobého majetku	515
Ostatní náklady	861
NÁKLADY .VÝDAJE. CELKEM	43 398
Hospodářský výsledek před zdaněním	+ 916
Daň z příjmu právnických osob	116
Hospodářský výsledek po zdanění	+ 800

Občanské sdružení Společnost přátel Biskupského gymnázia v Brně

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2009

PŘÍJMY	
Členské příspěvky	14.400,-
Dary	112.350,-
Ostatní	257.259,-
Sociální výpomoc	23.400,-
Provoz fary v Opatově	176.447,-
Opravy fary v Opatově	74.944,-
Auto	13.948,-
Příspěvky škole	43.892,-
Bankovní poplatky	3.426,-
Opravy kopírek	76.129,-
Ostatní	
Pokladní hotovost	6.147,-
PŘÍJMY CELKEM	384.009,-
VÝDAJE CELKEM	418.333,-

Stav k 31. 12. 2009

Činnost Společnosti přátel Biskupského gymnázia je soustředěna na duchovní a finanční pomoc pro školu, mimoškolní aktivity gymnázia, jeho propagaci a reprezentaci nadanými studenty.

Na finanční výpomoc studentům ze sociálně slabšího prostředí je vynakládána nemalá částka. S radostí jsme přispěli škole, která Bigy reprezentuje po celé republice.

Snažíme se co nejlépe udržovat a provozovat faru v Opatově na Českomoravské vysočině a rádi ji nabídneme k odpočinku a rekreaci i vám všem.

Na počátku roku 2010 jsme podpořili účast studentů na přehlídce zájmové umělecké činnosti v Odrách a přispěli na výměnný jazykový projekt Setkání se sousedy – podobnosti a odlišnosti mezi Brnem a Hamburkem.

Rádi bychom se podíleli na nákupu nového nábytku do školení jídelny a vestibulu.

Všem, kdo jakkoliv přispěli, velmi děkujeme a prosíme i nadále o vaši přízeň.

Jana Vrbacká, předsedkyně sdružení

Účast a výsledky studentů v soutěžích

ČESKÝ JAZYK

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

Porota: PhDr. Zdeňka Růžičková, Mgr. Vít Slíva, Mgr. Lenka Luklová – 15 příspěvků od 11 studentů z 8 tříd

Výsledky

Poezie

1. místo – Vojtěch Dvořák (4.A)
 2. místo – Jan Krejčí (4.B)
 3. místo – Martin Binder (2.A)
- Čestné uznání – Pavel Gallina (kvinta B)
Cena publika – Vojtěch Dvořák (4.A)

Próza

1. místo – Martin Binder (2.A)
 2. místo – Marie Černínová (3.B)
 3. místo – nebylo uděleno
- Čestné uznání – Jan Krejčí (4.B)
– Michal Šťasta (kvinta A)
Cena publika – Marie Černínová (3.B)
- Literární soutěž BRNĚNSKÉ KOLO
Zaslány byly práce Vojtěcha Dvořáka (4.A), Jana Krejčího (4.B), Martina Bindera (2.A) a Marie Černínové (3.B).

VÝSLEDKY

Čestné uznání v kategorii POEZIE Jan Krejčí (4.B)
Čestné uznání v kategorii PRÓZA Marie Černínová (3.B)

Literární soutěž Památníku písemnictví na Moravě
v Rajhradě SKRYTÁ PAMĚŤ MORAVY – téma
Z rodinné kroniky

Zaslány byly práce Markéty Böhmové (3.A), Venduly Bezouškové (3.A) a Martina Bindera (2.A).

Soutěž deníku MF Dnes STUDENTI ČTOU
A PÍŠÍ NOVINY . účastní se třídy 1.C a 2.C. Práce čtyř
studentů byly publikovány.

Recitační soutěž BRNĚNSKÉ KOLO
Zúčastnili se jí studenti Vojtěch Sychra (2.B), Eliška Gruberová (2.B) a Marek Tuček (kvinta B).

INFORMATIKA

PREZENTIÁDA – středoškolská soutěž gymnázií ČR –
prezentace v MS Power Pointu na téma moje škola

ANGLICKÝ JAZYK

Naši studenti se každoročně účastní konverzačních soutěží v anglickém jazyce v různých kategoriích. Umístění v ústředních republikových kolech soutěží Citylingua a Basiclingua v Uherském Hradišti:

CITYLINGUA 2007/2008 – Klára Vejmělková – 1. místo

v kategorii B2

CITYLINGUA 2008/2009 – Monika Kovalová – 3. místo

v kategorii B2

CITYLINGUA 2009/2010 – Marek Kosík – 2. místo

v kategorii B2

CITYLINGUA 2009/2010 – Lenka Šínová – 1. místo

v kategorii C1

BASICLINGUA 2009/2010 – Tomáš Peloušek – 1. místo

v kategorii A2

V okresním kole konverzační soutěže v anglickém jazyce v roce 2009 i 2010 získal Mateo Marchese 2. místo v kategorii 1B.

BIOLOGIE

Každoročně organizujeme školní kolo BIOLOGICKÉ OLYMPIÁDY kategorie A, B, C, D; nižší kategorie C a D organizují Ing. Věra Helceletová a Mgr. Martina Punčochářová, kategorii A a B má na starosti PhDr. Yveta Reiterová.

V letošním roce se olympiády zúčastnilo celkem necelých 200 studentů.

Do krajského kola postoupili v kategorii A Katarína Naďová ze 4.C a Jakub Wagner ze 3.C a v kategorii B Ondřej Vymazal z 2.C.

V krajském kole skončila Katarína Naďová na 15. místě, Jakub Wagner na 25. místě a Ondřej Vymazal na 12. místě.

Výrazným úspěchem bylo 1. místo v soutěži O NEJLEPŠÍ ESEJ na téma Jaké objevy v biologii a proč by se dnes lidem nejvíce hodily?; cena byla Mendelovým centrem pro vzdělání v biologii, biomedicíně a bioinformatice udělena Martinu Kubešovi ze 4.C.

Studenti jsou kromě těchto soutěží zapojeni i do jiných aktivit, např. do SOČ; několik studentů bylo vybráno na odborné VYSOKOŠKOLSKÉ STÁŽE, kde mohou vědecky pracovat na jednotlivých projektech. Vybrání

byli tyto studenti: Pavel Niedermayer z QB, Eliška Gruberová z 2.B, David Najt z QA a Pavla Pokorná z 2.C.

Studenti dosahovali výrazných úspěchů i v minulých letech. Největšího úspěchu dosáhl Martin Frodl, který získal na MEZINÁRODNÍ BIOLOGICKÉ OLYMPIÁDĚ v Kanadě v roce 2007 třetí místo a v následujícím roce 2008 dosáhl v Indii skvělého druhého místa.

FYZIKA

V několika třídách nižšího gymnázia proběhla soutěž

AUTOMATON; studenti vyráběli mechanické „automaty“.

Letos máme v ASTRONOMICKÉ OLYMPIÁDĚ dva zástupce, ve FYZIKÁLNÍ OLYMPIÁDĚ v kategorii E jednoho a v kategorii D dva zástupce.

CHEMIE

Přehled výsledků za období 2007/2010

1. CHEMICKÁ OLYMPIÁDA – školní kolo

Ročník 2007/2008

kategorie B

1. Jan Balák
 2. Václav Janda
 3. Kamila Dvorská
- kategorie C

1. Zuzana Komprdová
 2. David Raus
 3. Josef Přikryl
- kategorie D

1. Albert Stehlík
2. Pavel Gallina
3. David Janků

Ročník 2008/2009

kategorie B

1. Alena Plechatá
 2. Lucie Krézková
 3. Marek Bártů
- kategorie C

1. Jan Holas
 2. Lenka Fialová
 3. Martin Klaška
- kategorie D

1. Jiří Černý
 2. Pavel Gallina
 3. Albert Stehlík
- Ročník 2009/2010

kategorie B

1. Lenka Fialová
 2. Ondřej Pokorný
 3. Tomáš Heger
- kategorie C

1. Martin Klaška
 2. David Mareček
 3. Barbora Mrázová
- kategorie D

1. Adam Vejmělek

2. Tomáš Plšek
3. Marek Vagunda
Uvedení studenti reprezentovali Bigy v krajském kole Chemické olympiády, kde nezřídka dosahovali jako „úspěšní řešitelé“ na bodované pozice.

2. Projekt TVORBA NOVÉ PERIODICKÉ TABULKY PRVKŮ .2008/2009.

1. místo Kateřina Zahradníčková (KA)
2. místo Marie Brothánková (1.C)
3. místo Helena Benešová a Jan Novotný (3.C)
3. Projekt VĚDEC BIGY (2009/2010)
1. místo Martin Svoboda (KB)
2. místo Vojtěch Málek (PB)
3. místo Zuzana Kropšová (KA)

FRANCOUZSKÝ JAZYK

Seznam studentů, kteří úspěšně složili ŽÁKOVSKÝ DELF

Úroveň A1

Tercie A Anna. Bobčíková
Karolína Hejčová
Tereza Chybová
Adam Kříž
Veronika Mejzlíková
Monika Padalíková
Tamara Šejnová
Iva Turanová
Klára Vaníčková
Miriam Zelenková
Kvarta A Vanda Blažková
Michaela Havelková
Natálie Koubayová
Filip Vlček
Kvinta A Jana Jeřábková
David Najt
Alžběta Žilková
Septima A Andrea Křížová
Markéta Jasovská
Alžběta Šmerdová
2.A Eliška Brychtová
Adéla Feitová
David Ripel 6. místo Adam Vejmělek (KA)
Veronika Šromová 9. místo Tereza Černá (KB)
Denisa Zahradníčková
4.B Sandra Látalová

Krajské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY,

4.C Jana Veselková kategorie Z-9

2. místo Radim Kašpárek (KB)

2. místo Adam Vejmělek (KA)

Úroveň B1 5. místo Tereza Černá (KB)

Oktáva B Anna Karásková

Markéta Vejmělková Krajské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY, kategorie A

1.B Michaela Ševelová 7. místo Pavel Čoupek (4.C)

30. místo Jan Hrdlička (4.C)

Krajské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY, kategorie B

(V době uzávěrky výsledky nebyly známy)

Městské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY, Marie Baláková (SxB)

kategorie Z-6 David Máchal (SxB)

1. místo Jakub Chyba (PB) Jan Zezula (SxB)
1. místo Klára Karasová (PA)
8. místo Jáchym Sláma (PA) Krajské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY, kategorie C
8. místo Vilém Stehlík (PA) Anna Odstrčilová (QB)
Albert Stehlík (QB)

Městské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY, Jiří Černý (QB)
kategorie Z-7 Kateřina Fintesová (QB)
6. místo Mateo Marchesse (SA) Kristýna Žáčková (QB)
6. místo Tomáš Fryčar (SB) Dominika Coufalová (QB)
7. místo Ondřej Špaček (SA) David Janků (QB)
7. místo Gabriela Štětková (SB) Martin Konečný (QB)
David Najt (QA)

Městské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY,
kategorie Z-8 Finále LOGICKÉ OLYMPIÁDY, podzim 2009
3. místo Lucie Motyčková (TA) Pavel Čoupek (4.C)
6. místo Anežka Balabánová (TB) Pavel Gallina (QB)
7. místo Jan Stehlík (TB)

MATEMATICKÝ KLOKAN – kategorie Benjamin
Městské kolo MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY, 1. místo Anna Sáčková (PB) 110 b.
kategorie Z-9 1. místo Veronika Šťastná (PA) 110 b.
5. místo Radim Kašpárek (KB) 2. místo Jakub Chyba (PB) 105 b.
2. místo Zdeněk Jaroš (PA) 105 b.

MATEMATICKÝ KLOKAN – kategorie Kadet

1. místo Radim Kašpárek (KB) 110 b.
1. místo Štěpán Obrátil (KB) 110 b.
2. místo Zuzana Kropšová (KA) 106 b.
3. místo Tomáš Pazourek (KB) 105 b.
3. místo Adam Vejmělek (KA) 105 b.

MATEMATICKÝ KLOKAN – kategorie Junior

1. místo Milan Dobeš (QB) 109 b.
1. místo Dominika Skoupá (QB) 109 b.
2. místo Pavel Gallina (QB) 104 b.
2. místo Vojtěch Vrbacký (QB) 104 b.

MATEMATICKÝ KLOKAN – kategorie Student

1. místo Hana Toufarová (OkB) 73 b.
2. místo Ondřej Žáček (OkB) 68 b.
3. místo Jan Staněk (SpB) 67 b.

NĚMČINA

ÖSTERREICHISCHES SPRACHDIPLOM DEUTSCH
. RAKOUSKÝ JAZYKOVÝ DIPLOM

Mezinárodní zkoušky z němčiny složili 29. 3. a 30. 3. 2010
tito studenti a studentky:

Zertifikováno

Romana Mrázová
Martina Petrujová
Markéta Harničárová

Jan Krejčí
Marta Kaňová
Petr Karmazín
Jakub Frodl
Katarína Naďová
Jan Novotný
Klára Čermáková
Tomáš Boušek
Eliška Peloušková
Dita Vejvodová

Tereza Ševelová
Matyáš Chaloupka
Martin Macíček
Petr Kotásek
Jan Brauner
Maria Haičmanová
Nicol Cupalová
Ludmila Troppová
Kateřina Rábllová
Kristina Fráňová
Pavel Niedermayer

Mittelstufe

Pavel Čoupek
Mario Wanka
Anna Navrátilová

ZEMĚPIS

Řadu let se studenti zapojují do Zeměpisné olympiády a v konkurenci školních, městských, okresních a krajských kol jsou často velmi úspěšní. Ve školním roce 1999/2000 to byl Pavel Blažík, který postoupil do celostátního kola Zeměpisné olympiády, v roce 2006/2007 se probojovali do krajského kola David Máchal a Tereza Gimunová, následující rok soutěžili v krajském kole Albert Stehlík, Martin Večeřa a Radim Kašpárek, který se pak umístil dokonce na 6. místě v kole celostátním. Ve školním roce 2008/2009 do krajského kola postoupil David Máchal, rok po něm zde skončil Albert Stehlík na 3. místě. Poslední čtyři roky spolupracujeme s Katedrou geografie a PdF MU v Brně, která využívá prostory našeho gymnázia k pořádání krajských kol Zeměpisné olympiády.

SPORTOVNÍ VÝSLEDKY 2009/2010

23. 9. 2009
CORNÝ POHÁR . ATLETIKA . Palackého vrch, Brno
Dívky 5. místo v soutěži družstev

I. Kubíčková, K. Naďová, M. Febyová, M. Mátlová,

V. Sedláčková, A. Odstrčilová, D. Coufalová, J. Ondráčková,
J. Jeřábková
Hoši 21. místo v soutěži družstev

O. Vácha, D. Kotala, J. Klíma, M. Sychra, J. Březina, J. Franz,
D. Kintr
Dominika Coufalová 3. místo – 800 m 2:53,37

Jana Jeřábková 3. místo – 200 m 28,87

3. 10. 2009

FOTBALOVÝ TURNAJ O POHÁR SOKOLŮ

Kategorie: součet let hráčů na hřišti jednoho týmu max.
100 let

24 týmů – 1. Stingers, C. F. – kapitán M. Tejral

3. KFC Proklatě dobří hráči – kapitán Š. Jurásek

6. 10. 2009

PŘESPOLNÍ BĚH . LUŽÁNKY, BRNO

Dívky – 7. místo v soutěži družstev

D. Coufalová, T. Chmelíková, K. Švancarová, A. Šmerdová,
A. Víšková

Hoši – 7. místo v soutěži družstev

J. Žák, J. Wágner, J. Březina, M. Chaloupka, D. Novák

10. 10. 2009

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY
VE SPORTOVNÍM LEZENÍ . CHOCEŇ

1. místo (mistryně republiky) Iva Vejmolová

5. 11. 2009

STOLNÍ TENIS . BRNO

Hoši – 9.–12. místo

10. 11. 2009

STŘEDOŠKOLSKÉ HRY . VOLEJBAL . BRNO

Dívky – 2. místo ve skupině

M. Buchtová, I. Kubíčková, K. Žalmanová, K. Vančurová,
A. Odstrčilová, V. Šromová, M. Dudáková, M. Dobešová

13. 11. 2009

TURNAJ CÍRKEVNÍCH ŠKOL . VOLEJBAL . PLZEŇ

Dívky – 2. místo v soutěži družstev

M. Buchtová, I. Kubíčková, K. Žalmanová, K. Vančurová,
A. Odstrčilová, V. Šromová, M. Dudáková, M. Dobešová

14. 11. 2009

MASTER STŘEDNÍCH ŠKOL V AEROBIKU
. KROMĚŘÍŽ

1. místo – kategorie 14–16 let – Pavla Vymazalová

Finále v kategorii 17 a více let – Soňa Klajblová

29. 11. 2009

MISTROVSTVÍ SVĚTA FISAF WORLD FITNESS
CHAMPIONCHIPS 2009 .MARTINIQUE

1. místo – kategorie Junior – Pavla Vymazalová

2. místo – kategorie Senior – Soňa Klajblová
2009

MISTROVSTVÍ EVROPY FISAS EUROPEAN
FITNESS CHAMPIONCHIPS 2009 . BLANES
.ŠPANĚLSKO.

3. místo – kategorie Junior – Pavla Vymazalová
2. místo – kategorie Senior – Soňa Klajblová

6. 12. 2009

TURNAJ V MALÉ KOPANÉ . OREL JEDNOTA
BRNO

4. místo – kategorie Muži!

P. Lasota, P. Musil, M. Gašo, D. Mareček, V. Beran

8. 12. 2009

SILOVÝ ČTYŘBOJ ZÁKLADNÍCH ŠKOL . BRNO

Hoši – 1. místo v soutěži družstev

Adam Vejmělek – 2. místo v jednotlivcích

Tomáš Pazourek – 3. místo v jednotlivcích

Jakub Nantl – 5. místo v jednotlivcích

Adam Ach-Hubner – 28. místo v jednotlivcích

12. 1. 2010

MĚSTSKÉ KOLO STŘEDNÍCH ŠKOL VE FLORBALU

Hoši – kategorie 90–94 – čestná reprezentace

J. Novotný, P. Musil, J. Suchý, Jakub Procházka, Jan

Procházka, D. Mareček, M. Víchr, D. Kintr, J. Chini,

M. Štásta, M. Drápal

14. 1. 2010

MĚSTSKÉ KOLO STŘEDNÍCH ŠKOL VE FLORBALU

Dívky – kategorie 90–94 – čestná reprezentace

L. Nováková, M. Doležalová, A. Matoušková, V. Egerlová,

G. Chaloupková, V. Slachová, K. Junáková, K. Vyčíková

23. 2. 2010

MĚSTSKÉ KOLO STŘEDNÍCH ŠKOL VE FUTSALU

Hoši – kategorie 90–94 – čestná reprezentace

V. Beran, J. Žák, O. Žáček, P. Lasota, D. Beránek, J. Franz,

D. Kotála, D. Mareček, O. Sasín, J. Chini, J. Bártů

24. 2. 2010

OKRESNÍ KOLO STŘEDNÍCH ŠKOL V HALOVÉ
KOPANÉ

Dívky – kategorie 90–94 – 2. místo

K. Junáková, G. Chaloupková, V. Slachová,

M. Brothánková, H. Hořavová, J. Jeřábková, T. Chmelíková,

M. Kopecká

4. 5. 2010

REPUBLIKOVÝ STŘEDOŠKOLSKÝ POHÁR

V GOLFU . PRAHA

6. místo (první z Brna) družstvo ve složení: M. Chaloupka,

G. Chaloupková a M. Zima

8. 6. 2010
MĚSTSKÝ PŘEBOR BEACH VOLEJBAL . BRNO
Dívky – 17. místo – M. Buchtová, M. Dudáková

9. 6. 2010
MĚSTSKÝ PŘEBOR BEACH VOLEJBAL . BRNO
Hoši – 2. místo – J. Brauner, A. Vyklický
Účast – D. Janků, M. Dápal

15. 6. 2010
KRAJSKÝ PŘEBOR BEACH VOLEJBAL . BRNO
Hoši – 1. místo – J. Brauner, A. Vyklický

16. 6. 2010
MISTROVSTVÍ REPUBLIKY BEACH VOLEJBAL
. BRNO
Hoši – 2. místo – J. Brauner, A. Vyklický

24..25. 6. 2010
SPORTOVNÍ DNY BIGY

Nižší gymnázium – titul Nejsportovnější třída KB,

2. místo SB, 3. místo KA
Vyšší gymnázium – titul Nejsportovnější třída SxB,
2. místo 2.B, 3. místo 2.C a SxA

25. 6. 2010
FOTBALOVÝ TURNAJ O POHÁR
SASM . ŽABOVŘESKY
1. místo – výběr TA s kapitánem V. Ondračkou

Ředitelské pochvaly ve školním roce

1. POLOLETÍ
Pavla Vymazalová 1.B za reprezentaci školy v aerobiku
Kristýna Fráňová 2.B za práci na projektu Krajina domova
Eliška Gruberová 2.B za práci na projektu Krajina domova
Jan Krejčí 4.B za úspěch v projektu Mladé fronty Dnes
Pavel Niedermayer QB za úspěch v projektu Mladé fronty Dnes

2. POLOLETÍ
Martina Buchtová 4.B za vynikající péči o třídní knihu
Marta Kaňová 4.B za vynikající péči o třídní knihu
Hana Chybíková 4.B za pomoc s vedením adaptačních kurzů
Šárka Kobzová 4.B za pomoc s vedením adaptačních kurzů
Adam Vyklický 4.B za pomoc s vedením adaptačních kurzů
Jan Krejčí 4.B za vynikající reprezentaci školy
Lucie Krézková 4.B za vynikající reprezentaci školy
Michal Pišek QA za 3. místo v celostátní literární soutěži pro mladé

autory píšící v anglickém jazyce
Klára Čápková SxB za 4. místo v celostátní soutěži LITERARY AWARD

FOR YOUNG WRITERS 2010
Jan Zezula SxB za účast v krajském kole Matematické olympiády
David Máchal SxB za účast v krajském kole Matematické olympiády

Marie Baláková SxB za účast v krajském kole Matematické olympiády
Markéta Böhmová 3.A za vzornou reprezentaci školy v hudebních soutěžích
Dalimil Novák 3.A za hudební a organizační aktivity spojené se Scholou Bigy

Jan Kadrožka SpB
za reprezentaci školy v projektu MF Dnes Studenti čtou
a píší noviny

Tomáš Peloušek TB
za 1. místo v ústředním kole BASICLINGUA v anglickém
jazyce

Václav Peca SB
za vynikající reprezentaci školy v žonglování

Adam Vejmělek KA
za vynikající reprezentaci školy v Mat. a Fyz. olympiádě

Jiří Faldík 2.A
za 3. místo v hudební soutěži Brněnské kolo a čestné uznání
za přednes lidové písně

Ludmila Zahradníčková 3.B
za vynikající prospěch ve školním roce 2009/2010

Soňa Nováčková 3.B
za reprezentaci školy v projektu MF Dnes Studenti čtou
a píší noviny

Matteo Marchese SA
za 2. místo v okresním kole konverzační soutěže v anglickém
jazyce a za 6. místo v městském kole Matematické
olympiády

Tereza Chmelíková SpA
za umělecké vedení Scholy Bigy

Tomáš Zich SxB
za ochotné zajišťování technického zázemí při školních
akcích a za přípravu propagačního videa k 20. výročí
obnovení školy

Jaroslav Štigler QB
za ochotné zajišťování technického zázemí při školních
akcích a za přípravu propagačního videa k 20. výročí
obnovení školy

Boris Mičánek QB
za ochotné zajišťování technického zázemí při školních
akcích a za přípravu propagačního videa k 20. výročí
obnovení školy

Radim Kašpárek KB
za 2. místo v krajském kole Matematické olympiády

Tereza Černá KB
za 5. místo v krajském kole Matematické olympiády

Vzdělávání učitelů

ČESKÝ JAZYK

- Nová maturita – e-learningové školení absolvovali všichni členové sekce a po absolvování testů získali osvědčení „hodnotitel“
- Prezenční školení Nová maturita, absolvovali všichni členové sekce ČJL
- Malý labyrint literatury – FRAUS – prof. Filípková, Kocianová, Doležalová
- Multioborové počítačové a časopisecké databáze – FF MU – prof. Pavlasová
- Informační vzdělávání ve veřejných knihovnách, prof. Pavlasová

INFORMATIKA

- Vojtěch Maša – Fakulta výtvarných umění VUT v Brně – Ateliér intermédií – vysokoškolské magisterské studium (1. ročník)
- Alena Pavlačzková – e-learningový kurz administrátora školního informačního systému SAS (ukončeno v lednu 2010)
- Alena Pavlačzková – třísemestrové studium Koordinátor ICT na střední škole – zahájeno v září 2008 a ukončeno v únoru 2010
- Andrea Buchtová, Alena Pavlačzková – série školení Užití multimédií ve výuce na základních a středních školách, květen–červen 2010

ANGLICKÝ JAZYK

Školení pro hodnotitele písemné a ústní MZ

- všichni učitelé ANJ
- 16. 10. 2009
- Mgr. A. Bílková – Oxford Methology Day, Brno
- 20. 10. 2009
- Mgr. M. Galušková – Maturita Activator, Brno
- 4. 12. 2009
- Mgr. L. Fediovičová – FCE Tips, ILC Brno
- 4. 12. 2009
- Mgr. M. Hamingerová – FCE Tips, ILC Brno
- 18. 3. 2010
- Mgr. E. Daňková – Access Projects, Brno
- 20. 3. 2010
- Mgr. M. Hamingerová – English Teachers' Day, BEC Brno
- 1. 4. 2010
- Mgr. E. Daňková – The Wonders of Cultures/More Writing, ILC Brno

BIOLOGIE

- Ing. Věra Helceletová: Repetitorium terénní přírodovědy, červenec 2009, Krásensko
- Ekologie jako vědní obor, únor 2010, Brno

- Environmentální výchova, motivace a hodnocení žáků, březen 2010, Křtiny
- Praktické kurzy z biologie pro SŠ Otevřená věda, srpen 2009, Nové Hrady

almanach k 20. výročí

znovuotevření Biskupského gymnázia

- Teachers Meeting Comenius Madrid, září 2009
- Mechorosty, duben 2010
- Mgr. Kateřina Krumpholcová: Repetitorium terénní přírodovědy, červenec 2009, Krásensko
- Teachers Meeting Comenius Madrid, září 2009
- Teachers Meeting – přípravná návštěva – Comenius Litva, leden 2010
- Specializační studium pro koordinátory EVVO na školách: 2010–2012
- Mgr. Punčochářová: Repetitorium terénní přírodovědy, červenec 2009, Krásensko
- Praktické kurzy biologie pro SŠ Otevřená věda, srpen 2009, Nové Hrady
- Environmentální výchova, motivace a hodnocení žáků, březen 2010, Křtiny
- PhDr. Yveta Reiterová: Využití ICT v přírodopisu a biologii, listopad 2009, Brno
- Praktické kurzy biologie pro SŠ Otevřená věda, srpen 2009, Nové Hrady
- Komise SOČ – průběžně
- 7x o alergii a astmatu pro školu, listopad 2009
- Mgr. Jitka Tarabová: Mechorosty, duben 2010, Brno
- Využití ICT v přírodovědě a biologii, listopad 2009, Brno

FYZIKA

Heuristické metody výuky fyziky (Mgr. Piskačová)
Nanotechnologie (RNDr. Winkler)

CHEMIE

RNDr. Jan Taraba, Ph.D.

- 11th Blue Danube Symposium on Heterocyclic Chemistry, Brno 2005
- 57. sjezd chemických společností, Tatry 2005 (Slovensko)
- XLVIII. zjazd Polskiego towarzystwa chemicznego, Poznań 2005 (Polsko)
- Seminář anorganické chemie, Univerzita Pardubice 2005
- Inorganic Ring Systems 11., Oulu 2006 (Finsko)
- Tvorba interaktivních informačních zdrojů, seminář (PřF MU 2006)
- Zdravotník zotavovacích akcí, zkrácený kurz (ČČK 2006)
- Sigma-Aldrich 2007, Devět skal 2007 (Metody přípravy nových léčiv)
- Zacházení a práce s chemickými látkami, školení (PřF MU 2007)
- e-learning a virtuální výuka, seminář (PřF MU 2007)
- Tvorba grantových projektů a projektů EU (PřF MU 2007)
- Problematika prevence drog ve školském prostředí (PedF MU 2007)
- Kurz pracovníka v potravinářství – certifikát + zdravotní

průkaz

- Motivace při výuce chemie – boj s chemofobií (nakladatelství Fraus 2008)
- Školení o bezpečnosti při nakládání s chemickými látkami a přípravky (Bigy 2008)
- Interaktivní výuka v chemii (konference Fraus Hradec Králové 2009)
- Interaktivní tabule a její využití při výuce (konference Fraus 2009)
- Otevřená věda – nové výukové metody (AV ČR Nové Hradce 2009)
- Výuka středoškolské chemie – hra a zábava (nakladatelství Fraus 2008)

Mgr. Milan Haminger

- Školení o bezpečnosti při nakládání s chemickými látkami a přípravky (Bigy 2008)

Mgr. Jitka Tarabová

- Zdravotník zotavovacích akcí (ČČK 2005)
 - Školení o bezpečnosti při nakládání s chemickými látkami a přípravky (Bigy 2008)
 - Otevřená věda – nové výukové metody (AV ČR Nové Hradce 2009)
 - Interaktivní výuka v chemii (konference Fraus Hradec Králové 2009)
 - Výuka středoškolské chemie – hra a zábava (nakladatelství Fraus 2008)
- RNDr. Jaroslav Odstrčil
- Hodnotitel pro CHE – státní maturitní zkoušku (2005)
 - Kurz výpočetní techniky – úroveň P (2006)
 - Studium DNT (2007)
 - Zážitková pedagogika (2007)
 - Nové metody ve výuce – metody komunikačních dovedností (2007)
 - Moderování vzdělávacích programů (2007)
 - Lektor a metodik SSŠ Brno (2008)
 - Školení o bezpečnosti při nakládání s chemickými látkami a přípravky (Bigy 2008)

LATINA

PhDr. Eva Obršlíková:

- Využití klasických jazyků k prohloubení jazykového studia moderních evropských jazyků (akreditovaný program FF MU v Brně 2001–2004)
- Certifikát o dosažení základních uživatelských ICT znalostí a dovedností (únor 2005)
- Inovace ve vzdělávacím procesu – gymnázia a RVP (říjen 2006)

Mgr. Martin Doležel

- Doktorské studium na FF MU v Brně od r. 2004 dosud
- Setkání klasických filologů na semináři Jednoty klasických filologů na FF UK v Praze (leden 2007)
- Absolutorium magisterského studia historie na FF MU v Brně roku 2009

MATEMATIKA

Během školního roku probíhala e-learningová školení k nové maturitě, kterých se zúčastnili všichni vyučující kabinetu matematiky.

Mgr. E. Plechlová – e-learningové školení, funkce Rater – posuzovatel otevřených úloh didaktického testu

NĚMČINA

Mgr. Pavel Kubíček – Kreativní metody pro úspěšné vyučování německého jazyka, vzdělávací agentura

Descartes, 25. 11. 2009, Brno

Mgr. Hana Hrochová – Deutschlehrertag, Goethe Institut, 20. 3. 2010, Praha

ŠPANĚLSKÝ JAZYK

1. 10. 2009 – Formación de candidatos DELE (ILC) –

Simoneta Dembická

20. 11. 2009 – Aprendizaje y adquisición del léxico (ILC) –

Petr Koutný

Říjen 2009–březen 2010 – Hodnotitel ústní a písemné maturitní zkoušky ze španělského jazyka (CERMAT) –

Simoneta Dembická, Petr Koutný

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Blanka Hrušková – projekt konferencí rozšiřující vzdělání učitelů VV – kabinet metodiky SSŠ; kurz keramiky pro učitele VV; e-learningové studium – zadavatel (Nová maturita)

Kamila Gojná – pokračování studia na FF, doktorandské studium na PdF MU

Kristýna Marešová – studium na FF, studium na PdF MU

Kateřina Hrušková – studium na PdF MU

ZEMĚPIS

Pravidelně se účastníme vzdělávacích kurzů v oblasti geografie (např. v loňském roce byli Mgr. Kubíček a Mgr. Snopek na Letní geografické škole) nebo počítačové gramotnosti.

ZSV

Denisa Sobková – 17. 4. 2010 dokončení dvouletého studia – Kurz etické výchovy, Hradec Králové

Zdeněk Papoušek – 19.–21. 3. 2010 Rozvoj hodnotové orientace žáků, Aktionszentrum Benediktbeuern

Německo

Pavel Vaněk – 19.–21. 3. 2010 Rozvoj hodnotové orientace žáků, Aktionszentrum Benediktbeuern Německo

Pavel Vaněk – 22.–24. 1. 2010 Koučink jako účinný způsob rozvoje, Brno

Pavel Vaněk – 11.–15. 4. 2010 Evropský parlament a další instituce EU, Brusel, Belgie

TV

Alice Bílková – 7. 5. 2010 Cvičení s overbaly, Brno

Věra Helceletová – 20. 2. 2010 Instruktor Pilates, Brno

Věra Helceletová – 7. 5. 2010 Cvičení s overbaly, Brno

Martina Punčochářová – 20. 3. 2010 Seminář atletických trenérů – atletika pro děti, vytrvalostní běh, traumata při sportu a sportovní a výkonnostní diagnostika, Brno

Pavel Vaněk – 22.–24. 1. 2010 Koučink jako účinný způsob rozvoje, Brno

Tomáš Vaněk – 3.–8. 1. 2010 Kurz instruktorů snowboardingu, Smržovka v Jizerských horách;

22.–24. 1. 2010 Koučink jako účinný způsob rozvoje, Brno

Předmětové komise

ANGLICKÝ JAZYK

Mgr. Marie Keprtová Mgr. Michal Javora Mgr. Eva Daňková Mgr. Marie Keprtová Mgr. Michal Javora Mgr. Eva Daňková

Mgr. Magdalena Hamingerová Mgr. Monika Galušková

You want some bacon?

No, man, I don't eat pork.

Why on earth?

Pig is a filthy animal. I don't eat nothin' that ain't got sense enough to keep clean.

How about a dog?

I don't eat dog either.

Yeah, but do you consider a dog to be a filthy animal?

I wouldn't go so far as to call a dog filthy, but it's definately dirty. But dogs got personality, personality goes a long way.

[Pulp Fiction]

Albert Thomas Vickery anglický jazyk

Cesta od učebnice k filmu je dlouhá. Jistě, gramatika není vše, jde především o obsah. Jazyk žije, a jak jdou desetiletí a staletí, neustále se proměňuje. U angličtiny to platí dvojnásob. Kolik je na světě variant tohoto jazyka klasiků i podvodníků, se zřejmě nikdo nedopočítá.

Ale zpět ke škole. Úvodem je třeba zdůraznit, že rozhodně nejsme žádní jazykoví puristé. Této role ať se ujmou jiní, povolanejší. Na druhou stranu je nutné si uvědomit, že ruku v ruce se zjednodušováním pravidel často dochází ke zplošťování vlastního obsahu sdělení. Proto se v rámci možností snažíme poskytovat našim studentům co nejlepší servis, a to jak na poli logiky jazykové struktury, tak na poli kreativity.

Za tímto účelem pravidelně organizujeme konverzační soutěže, nejprve v různých kategoriích mezi jednotlivými třídami, posléze na krajské či státní úrovni. Dále využíváme v rámci mezipředmětových vztahů poznatků z jiných oborů, využíváme celé řady internetových stránek pro nejrůznější projekty, čerpáme zde z široké nabídky témat, od problémů současného světa až po velmi zajímavé statistiky spotřeby zmrzliny ve Spojených státech na hlavu včetně kojenců. Abychom však nemuseli pouze teoretizovat, každoročně vypravujeme v rámci katolického programu Global Outreach do Spojených států několik studentů, aby si na vlastní kůži vyzkoušeli tvrdou realitu jazyka v praxi. Nutno poznamenat,

že se po roce studia navracejí do lůna Biskupského gymnázia zoceleni na duchu i v jazyce.

Nejde však zdaleka o jedinou možnost vyzkoušet si jazyk v praxi. Každý rok podnikáme studijní zájezdy do Velké Británie. V uplynulých letech se skupina studentů zúčastnila výměnného studijního pobytu v anglickém Leedsu, letos další

studenti pohostí vrstevníky z Hamburku, aby se na oplátku, za vydatné pomoci angličtiny, vydali do kolébky hamburgerů.

Za autentickou angličtinou však není nutné cestovat. Stačí aktivně se účastnit konverzačních hodin u rodilých mluvčích z Anglie, Skotska a Nového Zélandu.

Je však na místě připomenout, že to nejsou jen studenti, kdo se zoceluje ve vědomostech i jazykových dovednostech. Rovněž všichni učitelé na oddělení se pravidelně účastní celé řady seminářů a školení zaměřených především na metodiku, ale také na aktuální přípravu hodnocení státních maturit.

Kolik umíš jazyků, tolikrát jsi člověkem. Závěrem bych rád podotkl, že ačkoliv z titulu své profese trváme na dodržování určitých jazykových norem, v první řadě nám jde o to, aby se absolvent Biskupského gymnázia ve stále menším a globalizovanějším světě dorozuměl. Aby se i mimo hranice své vlasti cítil člověkem.

Mgr. Michal Javora

COMMUNITY IN THE CATHEDRAL CONGREGATION

It is now four years since I first stood in the crowded cathedral congregation of Saint Peter and Saint Paul celebrating the opening of the new school year, at my new school, Biskupské gymnázium. Czech was the language of the service, of the songs, of the prayers, the readings and address and I could only guess at the meanings being shared. Alone in thought I began an attempt to identify the members of my new school. Who were the "new" students? Who were the senior students? Who were my teaching colleagues and who were the parents of the students? Without the traditional British school uniforms, teachers' gowns and regimented rows of classes in their allocated places it wasn't possible to recognise just who was who in my new school community. What was clearly recognisable was that those congregated in the cathedral shared a strong sense of community purpose in celebrating together the opening of the new school year.

During the four years that have passed since that first cathedral service I have constantly been reminded of this sense of common purpose within the Bigy school community. Within the English department's efforts and the support of my colleagues. Within the classroom, the willingness and enthusiasm of the students to work together in their efforts to improve their ability to communicate to the wider English speaking community. Outside the classroom and outside the confines of the school, the willingness of the students and staff to share and celebrate their enthusiasm for life. I am pleased

Mgr. Alena Charvátová Mgr. Libuše Fediovičová
to have been accepted into the Bigy school community that I first stood among that 1st September, four years at Petrov.

Albert Vickery, Ph.D.

ADVICE I REMEMBER

When I was just starting out on my teaching career, a long time ago in Scotland, an old teacher gave me a piece

of advice which I have never forgotten. "Always remember," he told me, "the great thing about teaching kids is that you can be as crazy as they are."

One day earlier this year, I was teaching tercie B. Suddenly, one of them gave a signal. "Pixie hats on," he said, and they all put their exercise books on their heads.

Remembering my mentor's words, I knew just what to do. I put my exercise book on my head, telling them: "I can do that too." It must have been a somewhat surrealistic sight, a roomful of people with exercise books on their heads. Apparently, the inspiration behind this unusual action was a sketch in Monty Python's Flying Circus, the cult British comedy series.

These are the moments to treasure...

Andrew Haydock, M.A.

almanach k 20. výro.íznovuotevření Biskupského gymnázia
Andrew Haydock, M.A. Trevor John Ayson, B.A. Mgr. Drahoslava Bušinová Andrew Haydock, M.A. Trevor John Ayson, B.A. Mgr. Drahoslava Bušinová

OCENĚNÍ NA AMERICKÉM VELVYSLANECTVÍ V PRAZE

Jen málokomu se podaří, aby se na půdu amerického velvyslanectví v Praze dostal s jiným cílem, než je získání vstupního víza do Spojených států amerických. Dvěma studentkám naší školy, Lence Šínové z kvarty A a Aleně Julii Novotné z tercie A, se dostalo pozvání převzít právě tam dne 16. 5. 2006 ocenění za čtvrté a třetí místo v celostátní soutěži tvůrčího psaní v anglickém jazyce. Tuto soutěž vyhlásila Společnost přátel USA a zúčastnilo se jí přes 800 soutěžících ve třech kategoriích. O to víc je potřeba ocenit umístění žákyň našeho gymnázia, což ostatně zdůraznil i jeden z účastníků slavnostního aktu, herec Martin Dejdar. Hlavní slovo ovšem měli a vysokou kvalitu všech prací ocenili i zástupce amerického ambasadora a kulturní atašé velvyslanectví pan Michael Feldman. S druhým z obou jmenovaných pánů si po ukončení oficiálního aktu naše žákyně během recepce dobře popovídaly.

Mgr. Monika Galušková

BIGY AND THE LAST FOUR YEARS OF MY LIFE

Since 2006, after finishing education at basic school, I have been attending Bigy. And those four years were really worth it.

When I started attending Bigy, my opinions on many things (namely some political, religious, philosophical questions) were very clear and strict. From my recent point of view, most of them were also very wrong. As time went by, my self-confidence and certainty slowly began to disappear. Today, I'm not as sure about the world as I was before.

Nevertheless, I believe this happens to most adolescents. But what I am grateful to Bigy for is that it created around me a varied atmosphere in which I could develop

myself. I was confronted with many different attitudes and ways of looking at things. Thanks to this school I have realized, what is important for me in my life. I have also found out how I want to continue in my further studies.

But some aspects of the studies were very unpleasant, of course. In the last four years, I had several problems with certain people, both teachers and other students, which I had to handle, one way or another. But looking back at them now, I can say that these situations were some of the most valuable experiences that I have ever been through.

Pavel Čoupek, 4.C

Český jazyk

„Ne podle množství různých vědomostí, nýbrž podle toho, jak umíme mysliti a myšlenky své sdělovati, měří se naše vzdělanost.“

Jan Neruda

Na rozvíjení myšlení se podílejí více či méně všechny učební předměty, ke zdokonalování schopnosti své myšlenky sdělovat a sdělovat je kultivovaným jazykem přispívá předmět Český jazyk a literatura nejvíce a celé naše pedagogické úsilí tak zastřešuje.

V posledním dvacetiletí lze v naší společnosti sledovat jistou vlažnost k úsilí pěstovat a třebit svůj mateřský jazyk, prohlubovat své znalosti jeho pravidel a užívat jej v celé jeho kráse a rozmanitosti. Možná je to způsobeno mylnou představou, že po přečkání deformace jazyka totalitní komunistickou novořečí již naší mateřštině nic nehrozí, jejímu rozkvětu nic nebrání. Avšak i ve svobodném ovzduší se objevují neblahé jevy ovlivňující jazykovou kulturu.

Mladí lidé jsou doslova v zajetí heslovitého, útržkovitého a přibližného způsobu vyjadřování, který se stal běžným v esemeskách, v e-mailu, na ICQ a v neposlední řadě i v mnohých zkušebních testech. O to víc je potřeba mladé lidi vést k tomu, aby se snažili vyjadřovat se přesně, souvisle a uceleně.

Živnou půdu stále nacházejí fráze. V době totality sloužily k zastírání vlastních názorů, k zastírání skutečnosti, a v podstatě tedy ke lhaní. Dnes se zdá, že slouží především k zastírání vlastní pohodlnosti, lenosti, neznalosti. Je snazší a pohodlnější převzít omšelou frázi než sám přemýšlet a vyjádřit se po své vlastní zralé úvaze originálně. I z tohoto důvodu by bylo velmi neprozíravé až nebezpečné nehodnotit originalitu, invenci a kreativitu žáků (trend státních

maturit), neboť nejde jen o takovou originalitu, která je či není člověku dána (nemůže za to, jak říkají školitelé Cermatu), ale o originalitu myšlení a vyjadřování, k níž se lze

dopracovat, již lze zdokonalovat. Například i tím, že student, ať již odpovídá na otázku či tvoří vlastní samostatný projev, danou problematiku důkladně promyslí, pochopí, přijme ji za svou. Pak se může vyjádřit originálně, i když neříká, co sám vymyslel, nýbrž k čemu byl doveden pochopením něčeho, co stvořili jiní. Na učiteli pak leží velká odpovědnost při posouzení, zda student vytvořil svůj projev či odpověď skutečně po náležitě úvaze originálně, nebo zda jen bez promyšlení odněkud něco převzal a pro něj samotného jsou to prázdna slova. Byť mohou být vcelku správná, chybí jim právě onen punc opravdovosti a jedinečnosti. Učitel je nucen při této náročné práci používat hermeneutických technik, aby dokázal rozpoznat, zda žák ví, uvědomuje si, co, jak a proč říká, nebo zda pouze mechanicky vybere a použije ze svého zásobníku „vědomostí“ to, co má pocit, že se zrovna hodí či žádá. Zpravidla až s odstupem času se ukáže, zda žák lehce nabyt, lehce pozbyl, či zda mu ze získaného zbylo něco natrvalo a dokáže to uplatnit i v jiném kontextu.

V období totality bylo oficiální vzdělání omezeno na to, co režim dovoloval. Někteří studenti si to uvědomovali (netroufám si odhadovat, jak velká část to byla) a cítili potřebu sami se doslova pít po dalších informacích, třebaže to bylo těžké a nebezpečné, a přirozeně je to vedlo k tomu, aby o všem, co získali či zjistili, také přemýšleli, hodnotili to, hledali v tom spojitosti, vyvozovali z toho závěry apod. Tímto způsobem mohli dosáhnout značné vyzrálosti svého myšlení a jejich vzdělání mohlo být i ve stísněných podmínkách plnohodnotné. Krátce po revoluci byla situace pro rozvíjení myšlení příznivá, neboť zákazy a z nich plynoucí nebezpečí pominuly, ale zůstala představa, že nabytí dobrého vzdělání není snadné, že to vyžaduje aktivně na sobě pracovat a překonávat těžkosti. Postupně však přibývá takových studentů, kteří předpokládají, že jim vzdělání spadne do klína, a pokud vyvíjejí nějaké úsilí, tak spíše proto, aby získali něco nachystaného, hotového, co lze rovnou jen upotřebit.

Možná vlivem snadného přístupu k informacím prostřednictvím internetu mívají studenti pocit, že stačí jen kliknout a všechny potřebné vědomosti rychle získají. Přestože tento prostředek má mnoho výhod, skrývá též mnohá úskalí, spojená s obtížností orientovat se ve smésici netříděných informací; mnohdy totiž není poznatelné, do jaké míry jsou určité informace věrohodné. A učitel může být neustále překvapován tím, na co všechno studenti při brouzdání po internetu třeba i náhodou narazí. Ještě zrádnější je ale skutečnost, že takto snadno nabyté velké množství informací přináší studentům falešné uspokojení, že rozšiřují své vzdělání, a přitom mnohé podstatné jim uniká. Především různé souvislosti. A zase musí svou roli sehrát učitel, aby své svěřence dokázal přesvědčit, že získání informací není

konečným cílem, nýbrž východiskem; že podstatnější pro rozšíření vzdělání je pokoušet se s informacemi pracovat, uvažovat o nich, posuzovat, o čem vypovídají, interpretovat je, srovnávat je s jinými, hledat mezi nimi vztahy apod. Při tomto úsilí se zase často potýkáme s tím, že interpretace či souvislosti, k nimž se s některými žáky dopracujeme, někdo jiný, kdo se na tom nepodílel, zneváží jako samozřejmost,

o níž ani nebylo třeba hovořit, neboť „je přece každému

jasná“. Další je zase třeba zpochybní, popř. přímo odmítnou jako málo exaktní, neprokazatelné, subjektivní, což v jejich jazyce znamená téměř pejorativně, že to přece nemůže být předmětem našeho zájmu při výuce. Na druhé straně zase mnohdy své nepřilíš zdařilé výkony (právě kvůli opomíjení nutnosti problematiku dobře promyslet a snažit se pak také správně vyjádřit) obhajují „pádným argumentem“, že to je přece jejich názor, na který mají právo. Patrně to bude plodem také postmoderní relativizace kvalit. Přemíra pragmatičnosti v dnešní společnosti má možná zase víc na svědomí to, že se studenti často ptají, proč se toto učíme, k čemu nám to bude, kde to využijeme, kde to budeme potřebovat? Když si tyto otázky „přeložíme“ (někdy i za jejich pomoci, aby to bylo správně), zjistíme, že některá témata i celé oblasti výuky považují za zbytečné. Neboli „oni vědí“, co je pro ně důležité a co ne, co je potřebné a co zbytečné. A stále jde o nedostatečné reflektování faktu, že bez schopnosti propojovat informace a uvažovat o nich se informace samotné stávají bezcennými.

Konkrétně pro práci s literárními texty snad mohou mít studenti našeho gymnázia lepší přípravu a zázemí v tom, že častěji berou do rukou Bibli, častěji pracují s biblickými texty, k nimž snad ani nelze přistupovat jinak než pokoušet se je interpretovat, pronikat do toho, co všechna ta podobenství, symbolika a obraznost znamenají. Jsou lépe obeznámeni s tím, co obnáší exegeze a jakými úskalími a střety při hledání správného výkladu biblických textů církev prošla. Lze se domnívat, že vědomí si neshodnosti chápání a výkladu textu biblického, budou vědomě či intuitivně i k jiným literárním projevům přistupovat podobně. Můžeme se o to opřít při hledání nejrůznějších souvislostí a vztahů nejen v literární historii a v dějinách umění, ale i v dějinách politických, když se například pokoušíme pomocí literatury lépe chápat historii a pomocí historie lépe chápat literaturu. Často dospějeme k propojení s problematikou dalších společenských disciplin, a někdy dokonce i přírodních věd. Jeden příklad za všechny: Když Neruda psal o „malých hvězdičkách, kol nichž se velké točí“, nebyl to jen výplod fantazie básníka. Neruda byl znám tím, že si shromažďoval, uspořádal a propojoval různé nové poznatky a dovedl je vědomě aplikovat i ve své poezii. Zejména moderní vědecké představy o vesmíru jej velmi inspirovaly. A tak když bylo na základě Newtonova zákona všeobecné gravitace spočítáno, že u nejjasnější hvězdy na obloze jménem Sírius musí být, i když není vidět, malá hvězdička, která se samozřejmě kolem něj točí, ale zároveň svou velkou hmotností (vysokou hustotou) způsobuje, že i Sírius se zřetelně točí zase kolem ní, Neruda nelenil a trefně a vtipně to využil ve svých verších. I zdánlivě vzdálené a nesourodé tedy může mít nějakou spojitost. Možná je to příklad obzvláště vhodný pro všechny ty zarputilé tvrdohlavce, kteří hledání souvislostí nechtějí uznávat.

Nakonec mnohdy můžeme mít radost a dobrý pocit, když například ve třídě při vyšetřování typu „kdo rozbil okno“ někdo ze studentů vykřikne „fuentesovejuna“, nebo když ve slohové práci napíše „lidé čekající na zastávce autobusů vypadali, jako by vystoupili z Čechovových her“, či když v hodině vedené praktikantkou studenti při jejích slovech „v době pobělohorské, tedy v době temna...“ jako jeden muž vybuchnou

smíchem a pokukují po svém učiteli s výrazem – co na tu hrůzu asi říkáte? A k tomu ještě jeden dozvuk – maturant, stoje v úžasu před malostranským chrámem sv. Mikuláše,

spontánně ironicky poznamená „tak to má teda být podle ní ten úpadek, to temno...“ Abychom neopomněli uvést příklad též jazykového vyzrávání, tu je: Studentka se nechápavě mračí, co to je za větu?! – „Ať už to budeme považovat za paradoxní či logické, právě v nejtěžších dobách vznikala velmi hluboká díla...“ O několik měsíců později v její maturitní práci sedí jako gól v brance: „Ať už to budeme považovat za paradoxní či logické, je snazší milovat celé lidstvo nežli člověka, s nímž se setkáváme den co den.“ A spousta dalších takových a podobných projevů toho, že jsme přece jen něco zaseli do úrodné půdy, nás vede k víře, že naše úsilí není marné. O tom, co si mladí lidé ze studií na našem gymnáziu snad odnášejí, mohou mnohé napovědět také následující příspěvky – studentské výtvary a vzpomínky.

PhDr. Zdeňka Růžičková

PERLIČKA NA DNĚ

Smělý plán sepsat vzpomínku absolventa na český jazyk a literaturu a jeho výuku na Biskupském gymnáziu vzal záhy za své. Několik událostí, ke kterým se v myšlenkách občas vracíme, pravda existuje – většina z nich však bude zřejmě nezajímavá a nudná. A nad těmi úsměvnějšími se pobaví pouze ti, kteří je spoluprožívali.

S českým jazykem se setkáváme každodenně všichni,

o tom netřeba vůbec mluvit. Nejinak je tomu s literaturou, s níž – i když se to může zdát zvláštní – je každý z nás den co den v kontaktu. A to nemusíme vzít knihu do ruky, co je rok dlouhý, a přečíst ani řádek. Nevěříte?

Stačí projít Brnem a můžeme začít třeba cestou do kopce k Bigy. Snadno se totiž může stát, že z nenápadného domu stojícího jen několik set metrů od školy na Barvičově zazní velice tiché Ave a proti nám půjde Milan Uhde. Na Kotlářské

na nás možná padne melancholie a smuténka, když potkáme Skácela – tedy jeho pamětní desku před domem číslo 35a. Skácelovi nelze uniknout ani při nákupních toulkách centrem Brna – jeho verše znovu a znovu bude připomínat kašna na náměstí Svobody. Ještě než nad touto kašnou vyřknete své ortely, případně milosti, podívejte se dovnitř, jestli tam neplavou veliké černé ryby a dlouhý bílý chrt Skácelova velkého přítele Oldřicha Mikuláška. Pokud před Janem Skácelem chcete uniknout, hlavně nesmíme pít potmě víno, jinak budeme nečekaně v hodině mezi psem a vlkem lapeni v pasti názvu jedné z jeho básnických sbírek! Rup, a znovu láska a už s tím nic nenaděláme. Schovávat se před českou literaturou rozhodně nejde na brněnské či lozofické fakultě

– název ulice, kde je její hlavní vchod, odkazuje k velikánovi literární historie, jehož Přehledné dějiny literatury české neradno učit se z paměti, poněvadž v knihovně přece jen zabírají více místa než jiné knihy.

Utéct z Brna před literaturou také není řešení. Jen pár kilometrů směrem na jih by se v příjemné těšanské cukrárně mohlo stát, že se bude podávat kafe od Žida jako nebezpečná připomínka bratrů Mrštíků. A do Prahy? No tak tam vůbec... V každém zámku nějaký proces a nakonec zjistíte, že tudy vlastně chodil Kafka. Na Hrad si romantickou procházku

Nerudovkou také nemůžeme udělat, a i kdyby se ulice jmenovala jinak, stejně bychom museli projít kolem domu U Dvou slunců a kdo ví, jestli bychom tu navíc nepotkali tu, která přivedla žebráka na mizinu. Na Vyšehrad zapomeňme úplně – z hřbitovního kvítí a přehršle literátů tam pochovaných by nám nemuselo být vůbec dobře, a kdo ví, jestli bychom se vůbec dožili dalšího máje.

Dokonce i prima sezóna, chci říci prima dovolená v Náchodě se neobejde bez Škvoreckého. A pokud jste zbabělci, měli byste si dát pozor i na to, jestli vám nějaký Hostovský nepošle do cesty žháře. Vyšetřování tohoto případu by také mohlo znamenat konec poručíka Borůvky. Do Hronova? Raději proti všem doporučením nejezdit, tam je temno a uprostřed bratrstva na skalách čeká Jirásek. Nicméně pokud byste se vydali tímto směrem od Brna, zkuste to vzít přes Rychnov nad Kněžnou. Pojedete-li vla

kem, můžete zkusit žádat nějakou slevu, bude-li vás pět. Ve stínu zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou hledí učitel Březina do tajemných dálek a lze jen doufat, že ráno nezačne svítat na západě. Po tom všem už ani na prosluněné letní zahrádce nechutná krásně orosené pivo značky Strakonický dudák, snad i kvůli tomu, že nedaleko na vlnách TSF slavík zpívá špatně.

Utíkat češtině? Je vidět, že to nemá smysl... I když nám nic neříká, mnohdy nás nebaví učit se jí a bráníme se mít k ní vztah, může nám být alespoň připomínkou, která je někdy přivanuta třeba stříbrným větrem... Tak jako vzpomínka na studia na Bigy.

Markéta Koutná, Robert Ströbinger

absolventi

Z ARCHÍVU LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

SLZY STARÉHO MUŽE

Michaela Langová

Zajímalo by mě, jak by znělo, kdybych mohl slyšet

všechn

najednou všechny zvuk kapání vody na světě.

zvuk

Je mi sedmdesát let, od čtyřiceti počítám, kolik mi zbývá

kapání

do hrobu, a jak by má drahá Ema špitla, nejsem schopen

vody

vyvést ze své hlavy smysluplnou myšlenku.

na světě

Ema je mnohem schopnější vyvést ze své hlavy smysluplnou myšlenku; nad koláči v kuchyni a v kroužku svých užvatlaných přítelkyň jí to přijde vhod.

Máš pravdu, má milá Emo, to tys mi po mnoho let vkládala do úst myšlenky, to tys mě ponižovala, ale jen do té míry, jak to muž skutečně potřebuje, to ty jsi pro mě, teď když nemám nic, vším. Ale já cítím, že umírám.

Umře se mnou i kousek tebe?

Budeš plakat nad mým hrobem, ale jen tak, jak se to sluší po manželství, které trvalo bezmála půl století. Nebo

se skryješ a počkáš, až umřeš taky, nebo začneš znovu jaksepatří žít, nebo...

„Zajímalo by tě, Emo, jak by zněly dohromady všechny kapky na světě?“ zeptám se jí u snídaně a ona odpoví: „Senilníš, drahý.“

„Emo?“

„Copak?“

„Zajímalo by tě, kdy zemřu?“

„Jsi jak malé dítě.“

„Děti se pozastavují nad životem.“

„Nechci vědět, kdy umřeš. Protože až zemřeš ty, zemřu i já. Je to ta správná odpověď?“

„A zajímalo by tě, jak znějí dohromady všechny kapky, co jich na světě je?“

Usmála se.

„Snad jako vodopád? Chceš marmeládu?“

Vím, jak by odpověděla, kdyby necítila, že ji chci zkoušet.

Je tak mladá svými myšlenkami. Je ještě tolik věcí, které s ní chci poznat. I to mě trápí. Vždyť nemám času nazbyt; jako don Quijote s větrnými mlýny...

Není dnes jako tehdy.

Emo, to ty mě držíš při životě posledních dvacet let? Svými otázkami? Svým šarmem? Svým pozdně barokním pojetím života? Všechno je jen černé a bílé, ale já se topím v šedé, tak mě lituj!!!

Před několika lety jsme šli parkem, šla jsi kousek přede mnou. Vypadala jsi tak elegantně, jak jsi nevypadala nikdy. Jsi z žen, kterým vrásky přidávají na oduševnělosti a šedivé vlasy na dospělosti, vždyť ještě ve čtyřiceti jsi vypadala jako děvče.

Máme oba štěstí, jsme zdraví a kosti nám slouží. Báál jsem

se, že se ve stáří budu muset hrbit, a já i ty zatím chodíme stále vzpřímeně, ty s jiskrou v oku, já svižným krokem... Přesto se mi zdá, že ve své chůzi zpomaluji a tvému oku se někdy nepodaří zakrýt kal, který se za ním ukryl.

Kde bereš sílu mě udržovat při životě, Emo?

Vždy jsi byla silnou ženou. Ale teď; není už pozdě být silnou ženou?

Pes mi rozumí víc: nepromluví na mě slovo, ani se na mě nepodívá. To jen ty mě zdržuješ, to jen ty mě nechceš nechat odejít.

„Kam bys šel?“ ptáš se, když chci mluvit vážně. S nevinným výrazem jako před lety a na dlouho dopředu mě donutíš pro sebe si zopakovat: „Kam bys šel?“

Řekl jsem ti jednou: „Jen s tebou chci být až do konce.“ A to byl skutečně můj velký sen. Jsi snad tvrdohlavá kouzelnice, že víš, jak plnit můj sen? Jsi krutá ve svých kouzlech, jsi jemná ve svém vydírání a důsledná ve svých argumentech. Jen mlčíš, nic víc – to stačí.

Řekni, může člověk tak dlouho milovat...?

Řekni, Emo, může milovat tak, že ani teď ještě nechce zemřít...?

„Jsem ti tak vděčný, má drahá, milá Emo.“

„Za kus chleba s marmeládou? Jdi ty...“

Povídka Slzy starého muže nám dává nahlédnout do citových stavů, pocitů, starostí a fobií starého muže. Jsou zachyceny velmi sugestivním, i když nenásilným způsobem. Skutečnost, že se autorka dokázala vžít do situací, které z vlastní zkušenosti nemůže znát, svědčí o její značné imaginaci. Velmi přirozeně a plynule působí též prolínání vnitřní a vnější roviny dialogů. Kultivovanost projevu a myšlenková hloubka jsou ve vzácném souladu.

Michaela Langová získala za tuto povídku ještě další ocenění – čestné uznání v literárním oboru soutěže Brněnské kolo.

Vojtěch Sobotka

(Úvodní a závěrečná část rozsáhlé básnické skladby)

Paprsek naděje v Údolí stínu

Večer se snášel jak stín mezi kopce
sluneční světlo se ztrácelo v dáli.
Poslední paprsky krvavě plály
v kraji se vznášelo ticho jak v hrobce.

Ozval se zvoneček na krku skopce. Nikde se před smrtí nemohli skrýt.
Při cestě z pastvy jím rozezněl háj. Celá ta armáda zmizela v páře
Možná že kdysi, tam, u Boha Otce a znovu nastalo ticho a klid.
možná že právě tak vypadal ráj.
Slunce se vyhoupllo nad ranní kopce
V houstnoucím šeru se beránek vrací vzpomínky na tmu se ztrácely v dáli

a ticho ruší jen zvuk jeho zvonku – a první paprsky zářivě plály.
– houpe se jako květ na konci stonku – V kraji se vznášelo ticho jak v hrobce.
– pak se i jeho zvuk pomalu ztrácí. Ozval se zvoneček na krku skopce
Utichl vítr a utichli ptáci. při cestě na pastvu rozezněl háj.
Kolem se pokoj a mír býti zdál. Králova duše tam u Boha Otce
Přesto však Smrt zrovna konala práci došla své spásy a vstoupila v ráj.
krvavou, temnou, jen o pár mil dál.
Nad plání zelenou, pokrytou rosou
paprsky planuly ostře jak břitva.
Stejně jak ony tam planula bitva Barbora Lípová
a nad ní Smrt mocně máchala kosou.
Nohou svou špinavou, kostlivou, bosou Mám slabé srdce
šlapala po mužích obou dvou stran.
Aniž by ptala se, odkud či kdo jsou Mám slabé srdce
sála jim životy z hlubokých ran. a ono jednou řekne: „Dost!“
A já řeknu: „Ano“
Očima rudýma shlížela dolů Protože rozhádat se
na těla proklátá ostrými meči na konci života se svým srdcem
na nářek raněných, zkroucených v křeči to opravdu nechci
na to, jak přeživší bojují spolu.
Už nikdy nesednou k jednomu stolu
se ženou, s dětmi či s přáteli snad. Nábytek
Navždy je nechají v slzách a v bolu
odejdou ze světa v smrtelný chlad. V kuchyni
hladím náš umakartový nábytek
[...] a myslím na tebe
Vtom z těla vyšlehla obrovská záře.
Za zvuku strašné a mohutné rány
záře se rozlétá na všechny strany
a vojsku nepřátel spaluje tváře.
Trhá jim kůži a těla jim páře.

Z ARCHÍVU MATURITNÍCH PRACÍ

Markéta Pospíšilová

„Hle, Brno zabírají hbití rorýsi a nepatřičná touha bere
za loket.“ Jan Skácel

(Umělecký popis – líčení Brna)

Rozhodla jsem se tedy, že pojedu. Dovolena se mi
chýlí ke konci a já už se i trochu těším na svůj pracovní stůl,
na drnčení telefonu, a dokonce i na Freda, svého nadřízeného.
Zbývají mi ještě čtyři dny, ale v Římě jsem už zůstat nechtěla,
musela jsem někam vyjet. Così mě táhne k mému rodnému
městu, k Brnu. Jakási touha po starých vzpomínkách, touha
po rodičích mě táhne na sever. Vzpomínám na rodiče, kteří
v sobě nesou odlesk Brna, a vzpomínám na uličky, které
v sobě odrážejí své obyvatele, a tedy i mě. Na rodiče ale
hlavně, strávili zde téměř celý život a zde si je našla i smrt.

Jedu sama autem, lehce znavena, a je krásné, zasněné,
rozespalé ráno. Slunce ještě nestačilo rozpálit krajinu, a proto
je velice příjemné, že si mohu kousek před Brnem zastavit,
projít se a nasnídat se. Ano, už jsem tady, u toho nepřilíš
významného města, nepřilíš krásného, nepřilíš slavného,
ale přilíš, přespřilíš mého. Dychtivě znovu usedám do auta,
abych mohla co nejdříve zpřítomnit své vzpomínky.

Konečně se rýsuje horizont, ale je to on? Musí to být
on, ale přece není. Vždyť, vždyť mu chybí dvě věže Petrova!

Petrov, jednou jsem se ho snažila nakreslit, chodili kolem mě lidé a zvědavě mi nakukovali přes rameno. Taky jsem v katedrále byla bířmovaná, slunce tehdy rozráželo barevná vysoká okna a házelo na zem duhové střepe paprsků. K tomu spousta lidí, kde je jim asi konec? – Kam zmizel Petrov?

Pomalou projíždím ulicemi. Je tu prázdno, jen občas někdo přeběhne přes silnici. Ale... vždyť ty domy jsou nějaké pobožené! Čím víc se dostávám do centra, budov ubývá a přibývá sutin, rozházeného haraburdí, železa, střepe, hadrů a prachu. Ne, už to není to krásné slunečné ráno. Slunce sice svítí, ale pro mě se rázem celá obloha zatáhla. Dojela jsem k jakémusi zelenému parčíku, nebo snad jím

kdysi byl. Teď zde trčí už jen pár ohořelých kmenů a spousta sutin z okolních domů. Že by to byly Lužánky? Ach ano, ano, podle umístění je to téměř jisté, jsou to Lužánky, ale co se tady asi muselo stát?

Autem už se skrz sutiny nedá projet dál, vystupuji a jdu pěšky. Vypadá to tu jako obří skládka, skládka domů. Jdu ke kostelu svatého Tomáše. Zřícenina. Stojím na místě, kde jsem stála tolikrát, s mnoha lidmi v různých situacích. Chvilí pozoruji okolí a můj mozek se činí. Skládám kámen ke kameni, cihlu k cihle. Stavím věže kostelů, na domy vrstvim omítku, tvořím si lidi čekající na tramvaj, auta s lidmi spěchajícími do práce. Domy i lidi takové, jaké je mám ve své paměti uložené. Pravda, teď už jsou jiní a jinde, nebo snad žádní a nikde. Ale byli, byli a já jsem byla s nimi.

Ale Špilberk, to je přece hrad, pevnost, ten snad přežil. Ubírám se vzhůru směrem ke Špilberku v naději, že alespoň zde najdu skutečnost shodnou s mými vzpomínkami. Sláva, ano, je tu, dokonce je k poznání. Já, vždyť tudy jsme šli tehdy s Petrem. Ano, tady jsme si povídali a zrovna zapadalo slunce. Krásná vzpomínka. Rozum mi však připomíná, že mi tehdy nebylo tak dobře, že jsem pocítovala spíš úzkost, stísněnost. Čas však všechno přebarvil sladkou barvou a vše je pro mě neskutečně medové. S chvěním se dotýkám lavičky, na které jsme tehdy seděli. Laskám ji a ona mě hladí po duši. Obyčejná lavička, řekli byste snad.

Odpoutala jsem se, musím se přece podívat k nám domů, do Husovic. Po tom, co jsem již zhlédla, je mi jasné, že náš dům nebude takový jako kdysi. Ale aspoň něco, něco by tam prosím zůstat mohlo, náš kostel, naše náměstí! Jdu a po cestě se mi chce plakat. Ne, žádné slzy, nic takového. Je to vnitřní pláč, pláč nad udušenými vzpomínkami. Nad budovami, které jsou živé už jen v lidech a jejich vzpomínkách. Po cestě mě napadá, kolikrát jsem tudy asi projela a vůbec nevnímala okolí, neviděla ulice a město. Tehdy mi to připadalo nedůležité, tehdy jsem se zabývala raději svými vztahy s ostatními lidmi nebo prací či úplně nepodstatnými zbytečnostmi. Škoda, mnohem více budov mohlo přežít v mé mysli.

Jé, vždyť tady už je Musilova! Zaprášená cedule leží na zemi a mně se svírá srdce, po několika metrech už budu

u nás doma. Marně vyhlížím husovický kostel. Místo něho se dominantou rodného náměstí stává hromada střepe, železa a betonu, pocukrovaná prachem.

Ááá, náš dům stojí, slyšíte? Stojí! Běžím k němu a v rozčilení zakopnu. Na zemi zrovna zalehnu korunu, jednu korunu českou. Pro mě kdysi prachobyčejnou věc, ale nyní vzácný klenot. S dojetím se jemně dotýkám této třpytky a dávám si ji do kapsy. Za chvíli budu doma! Dveře chybí, nevadí. Uvnitř to vypadá nevalně, ale dům stojí, stojí! Hladím zdi a očima laskám sebenepatrnější věci. Jsem v objetí své matky.

„Brno zabírají hbití rorýsi.“ Ano, ano, zabrali ho dokonale, hbití snad byli, ale hlavně nic neponechali bez povšimnutí. Ale rorýsi za to nemohou. To člověk, zkáza všeho lidstva. To člověk a jeho nepatřičné touhy. Rorýsi jsou jen prostředkem. Teď už se nemohu udržet, pláču. Stejně tu není nikdo, před kým bych se musela stydět. A přece je v tom pláči něco dojemně sladkého. Sladké dětství, rodina, domov, rodné město, to všechno, i když už to pominulo. Lítost, lituji, že už to nikdy nebude, jak bývalo.

Tudy jsem chodívala čekat na zastávku. Prošlapávám znova místa, na kterých jsem tehdy bez špetky zájmu stávala. Teď mám chuť je rukama ohmatávat a hladit. Jdu směrem k Tomkovu náměstí, spíše však je to velká křižovatka, kde kdysi jezdila auta sem a tam. Jednou jsem si tam sedla uprostřed na kraj nástupního ostrůvku a sledovala ta auta. Vozidla vypadají mrtvě, jsou to stroje, ale představte si, že v každém je živá bytost se svými starostmi, s originálním, neopakovatelným osudem. Teď je zde pusto a prázdno. Tehdy mi připadalo beznadějně, jak lidé stále někam jezdí, jedni doprava, druzí doleva a pak zase naopak. Nyní se musím pousmát nad svou tehdejší myšlenkou, která po ta mnohá léta, kdy jsem tu nebyla, zůstala pohřbena v prachu podvědomí. Teď se vynořila: Pokud bychom sečetli pohyby všech aut a všech lidí, pravděpodobně bychom všichni zůstali stát na svém místě. Směšná a naivní představa mého mládí.

Říkám si, měla by mě snad hnát touha po pomstě. Vždyť nejde jen o zbořené město. Za každým domem se ukrývá děsivý osud kohosi. Kdepak jsou ti lidé? Mrtví snad? Mělo by se mi chtít pomstít se za zničený domov, ale ne. Nechápu

to, mám pocit hořké úzkosti, ne pomstychtivosti. Snad bych musela hledět těm viníkům přímo do očí, snad bych jim pak také poslala nějaké rorýse. Ale jak by to pomohlo, Brno to stejně nevzkřísí.

Musím se poučit, neudělat stejnou chybu, vnímat své okolí, nepřehlížet ho. Brno už bude navždy jen vzpomínkou, a až zemřu, vezmu si ji do hrobu, protože vzpomínka je nepředatelná, je to pocit, který se nedá slovy popsat.

Jedu zpátky, dívám se z okna a snažím se všechno vstřebávat, to krásné i to škaredé. Tentokrát si tě zapamatuji, strome! I když tě pokácí, v mé mysli budeš žít dál, alespoň do mé smrti, kdo ví, snad i déle.

Přijíždím do Říma. A piji a saji a vstřebávám. Vy mi už neuniknete, dobře si vás zapamatuji, domy, stromy, kostely a lidé. Kdo ví, co mě v životě ještě potká, a kdo ví, co potká Řím. Tentokrát si zapamatuji mnohem víc, slibuji!

Ať už to budeme považovat za paradoxní či logické, prostřednictvím vize zničeného Brna se podařilo vyjádřit vřelý citový vztah k městu i jeho krásu, kterou si autorka nese v sobě, velmi

působivě a intenzivně. Líčení je neseno v mlhavé, jakoby snové atmosféře – je třeba ocenit, že autorka z ní nevybočila. Vyvozený závěr je hoden pokorného a hlubokého člověka.

Eva Ogrocká

„a kniha, přečtená tentokrát sama sebou...“ Vladimír Holan

Kniha v mém životě a v současném světě

(Volný slohový útvar)

Miluji knihy. Knihy, knihy, knihy.

Kniha, to je snad nejužasnější vynález, který znám. Tak prostá, a přitom tak dokonalá!

Nechci mluvit o obsahu knih, ale o knize jako formě

Jestliže vám
vůně nové knihy
nevyhovuje,
nemějte jí to
za zlé.

člověk by byl tak
rád, kdyby mu
kniha sevřela
alespoň malíček

textu. Kniha a dopis jsou vůbec nejkrásnější možnost uspořádání písmen.

Když knihu otvírám, kniha ožívá, probouzí se z poklidného spánku, nabere čerstvý vzduch do plic. Provětrá si listy, zatímco já hledám stránku, kde jsem minule skončila. Pak se já i ona pohodlně usadíme, ona se uhladí, uklidní a je připravena předložit mi pokračování fantastického příběhu.

Když si čtu v přírodě pod širým nebem, je kniha neklidná, vítr jí víská listy a ona se chvěje. Stejně jako kniha i já jsem při venkovním čtení neklidná a nepozorná. Zvuky přírody mě neustále vytrhují z děje. Někdy knihu položím otevřenou na klín, obdivuji krásu kolem sebe a nechám vánek, aby si s ní hrál. Knize listy doslova plápolají, jak je vítr obrací tam a zpátky. Je to roztržitý čtenář. Chvilí čte tady, a pak – takový skok hned o několik stránek. Ale opět se vrací, snad aby dočetl, co vynechal. Chvilku nepostojí a zase poposkočí – na začátek (snad zapomněl souvislosti?) a na konec (zvědavý, jak dopadne hrdina – zemře, nezemře?). Pak knihu zavřu, dopřeji jí odpočinek. A ona si odechne, učeše si stránky.

Stejně jako všechno živé i kniha vydává své zvuky. Nová, teprve čerstvě narozená kniha není procvičená. Člověk ji otevírá pomaličku, jak jí z toho praská v kříži. Pak jí člověk protáhne stránky a ona poprvé zašustí – nejdříve opatrně a překvapeně, že to taky umí, takhle krásně šustit, a pak z plných plic, tak trochu labužnický. Teď nastane ta dlouho očekávaná chvíle – chvíle, kterou já osobně mám nejraději – přivonění.

Už při protahování vydává kniha aroma, ale zatím jen

slabounce. Když chce člověk poznat její vůni úplně, musí nejprve zklidnit dech, cvičný nádech-výdech, rozevřít knihu nejlépe někde uprostřed a pak pomalu, pomaličku přejet nosem to místo, kde se setkávají stránky; přejet ho pěkně zdola nahoru a vdechovat a vdechovat. Pak by měl člověk udělat takové to ááách – což je vlastně výdech. Teď je dovoleno knihu prolistovat, prohlédnout si stránky, jsou-li k dispozici, a grafickou úpravu a sem tam si ještě přivonět k libovolné stránce. A teprve teď se člověk může pustit do samotné četby. Jestliže vám vůně nové knihy nevyhovuje, nemějte jí to za zlé. Ona za to nemůže. A časem se pach novoty ztrácí.

Knihy starší nebo staré, až na výjimky, nevržou a kromě listového šustění nevydávají žádné jiné zvuky. Zato mají nádherné aroma. Do vůně, se kterou se kniha narodí, se postupně během jejího života přimísí vůně okolního světa, prostředí, ve kterém se kniha objevuje. Kniha přijme za svoji vůni staré zaprášené knihovny, v sobě ji ještě zdokonalí a vylučuje pak typickou knižní vůni – starou a tajemnou.

Je zajímavé držet v rukou knihu z veřejné knihovny. Jsou na ní otisky tisíců lidí, z každého z nich si něco odnesla. Každý ji nějak poznamenal, ať už kladně nebo záporně.

Přijde chvíle, kdy chci knihu zavřít. Starší knihy, knihy unavené, se zavřou ochotně. Pomaličku vydechnou všechen vzduch, který mají mezi listy. Tak zase příště, na shledanou! Důstojně leží a doufají, že se dostanou zpět na své místočko v knihovně. Tam pak způsobně sedí, ani nedutají a jsou krásné.

Některým knihám se zavírat nechce, většinou jsou to ty s měkkou vazbou, tvrdohlavě se otevírají a ne a ne se zavřít. Tyto „měkkovazebné“ knihy jsou rošťáci. Zlobí i u čtení. To se naopak zavírají ostošest. Stačí chvilka, kdy je člověk nedrží, a už vyskočí a sklapnou se jak pastička na myši. Jen kořist žádná, a člověk by byl tak rád, kdyby mu kniha sevřela alespoň malíček, aby nemusel hledat ztracenou stránku. Ale to ne, takovou radost mu neudělají. Zavřou se drze, člověku před nosem, a zkouší, jak dlouho mu vystačí trpělivost. A on si řekne – a dost! –, knihu zavře a ona se rozevře (však to známe) přesně na té stránce, kterou člověk četl, a mile se usmívá. Jsou to provokatérky.

Ale ani chování některých knih mě nemůže odradit od jejich četby. Od rituálu při otvírání nových knih, od pohlazení dočtené knihy. Nic mě nepřinutí, abych nečetla text v knize. Nepochopím, že existují lidé, kteří si text knihy, kterou nemohou vlastnit, okopírují, vytisknou, nebo ho dokonce čtou z obrazovky počítače. Já raději tu knihu číst nebudu, nebo počkám, až bude k dostání ve veřejné knihovně, než abych se ochudila o knižní něžnosti.

A už vůbec nepochopím lidi, kteří knihy nečtou vůbec a raději se dívají na filmy. Neumím si představit, že bych přivoněla k televizi, než bych ji zapnula, že bych pohládila

obrazovku, až by film skončil. Plast ani nevoní, ani není příjemný na dotek. Celé kouzlo knih se skrývá v materiálu, papír je teplý na omak a krásný na pohled.

Kniha má duši a neříkejte, že ne.

Autorka velmi šťastně zvolila, jak uchopit volně zadaný úkol, a vytvořila o knize poetický, čapkovsky milý fejeton, ve kterém kniha vystupuje tentokrát jako živá bytost, přičemž snad nic z jejího života není opomenuto.

Václav Plíhal

„Nedivte se, že jsem tak nábožný. Umělec, který to není, nic takového nedokáže.“ Antonín Dvořák

(Zamyšlení nad vztahem víry a umělecké tvorby)

Stalo se běžným, zvláště v našich vlastech ateistických, stavět do protikladu rozum a víru, vědu a náboženství. V těchto bojích stojí proti sobě lidé kulatí a hranatí. Vypadají tak odlišně a neslučitelně! Jedni vytýkají druhým nereálnou ostrost nepřátelskou životu, druzí prvním jejich tupost a nepravděpodobnost. A přece jsou v jádru stejní. Ptáte se, jak je to možné? Obojí byli utkáni ze stejně formované bezbarvé hmoty. Vskutku nezbylo jedněm ani druhým než hádat se o „rozumem postihnutelem“ tvaru. Po celou dobu, co chodím světem, nepřestávají zastíňovat slunce těžké šedé mraky. Čtyřicet let se kumulovaly, čtyřicet let se budou rozhánět. Zůstává tma po celé naší zemi a nevidět rozměr známý odpradáva, který (ač skryt) nezmizel a je mezi námi. Tím skrytým rozměrem jsou barvy. Tím rozměrem je umění a víra.

Sloučit do jednoho rozměru umění a víru? – Co je to za nápad? Umění je přece derivát lidské kultury, která se vyvinula jako důsledek rozvoje prvobytně pospolné společnosti, zatímco víra se zrodila fixací (nejspíše oidipovského) komplexu, případně jako jistý druh vyrovnání se s nevědomostí. Odborníci přece vše dávno vyzkoumali, věda vše objasnila. A pakliže zůstávají nějaké nejasnosti, budou jistě

brzo vysvětleny. Objasněny, vysvětleny... Tak se mi zdá, že se člověk snaží nahradit slunce žárovkou. Však jaký to div! Barevné spektrum se ve světle žárovky nevykresluje. Namísto toho podivná žlutá, žlutá jak maso na kostech bez života. A místo živých lidí – podivné stíny.

Nepoučení osvícenstvím, fašismem, bolševismem, dál si svítíme žárovkou od rodičů, žárovkou společnosti, ve které žijeme. Co hůř. Žijeme, myslíme, že tvoříme, a mezitím už ani nevíme, v jakém světle se topíme.

Byli a jsou i tací, kteří se dokáží osvobodit od barevného tónu určeného shora. Vytvářejí vlastní barvy. Jsou jasné, jsou pronikavé, vycházejí skutečně zevnitř. Pronikavá fosforová zeleň luminiscence humanismu – toho konečně pravého humanismu. Svítíla mnohým a mnohým svítí dodnes. Někdy se obrozuje v koloběhu života, září z prastarých kořenů vykotlaných dubů; síla nezkrotného lidského ducha. Snad se i dá v jejím fascinujícím světle žít. Bylo a je mnoho takto osvícených radostných. Umělců, básníků, kteří hledají pravdu

o životě. A zdá se mnohým, že odcházejí ze světa smíření. Avšak když bludička života uhasíná, tehdy se nejvíce šíří temnota, jež skryje i marnost a bolest, s nimiž odchází poeta. Jak tedy dosáhnout celého spektra barevnosti? Jak vytvořit umělecké dílo, které pohne srdcem každého naslouchajícího

člověka? Jak dosáhnout barevnosti našeho světa? Odpověď je na spadnutí, přece však nikde nevisí. Bylo by jednoduché a koneckonců neoriginální dotáhnout naši barevnou paralelu, ve které je pouze nezastřené slunce zdrojem všech barev, až ke jménu, které velice moudře jistý výjimečný národ nevyslovuje. Avšak: „Ne každý, kdo mi říká: ‚Pane, Pane,‘ vejde do království nebeského.“

Slunce je jedno a vznáší se vesmírem v docela dobře určité oblasti. Po staletí a tisíciletí se pohybuje stejným způsobem po obloze, takže i květiny, kterým těžko přiznat ducha, kterého těžko odepřít člověku, se dokázaly přizpůsobit a vyhánějí své ratolesti za světlem, nebo se dokonce v průběhu dne otáčejí k samotnému slunci. Člověk hledá, pátrá, pídí se po zdroji plného světla, leč zdá se, že okno je příliš malé a příliš vzdálené. Kdo nás vyvede z našich temnot?

Naznačili jsme poměr mezi vírou a uměním. Velikonoční doba by napovídala k předchozí otázce jasnou odpověď. Necht' se nám podaří nalézt stejnou odpověď i skrze umělecké génie všech dob. Vždyť jsou to oni, kdo barvami – tedy díly celého světla – vybarvují svět světlem přicházejícím „shůry“.

Vnitřní úcta k otázkám víry a umění je autorovi samozřejmostí, proto si mohl bez obav „dovolit“ ztvárnit toto téma odvážnými metaforickými prostředky s přídechem svěží ironie. Osobitý styl knižního až archaického rázu s námětem dobře ladí. Autor dosáhl značné sugestivnosti textu a prokázal myšlenkovou vyzrálou a invenci.

Komentáře PhDr. Zdeňka Růžičková

Slavnostního otevření školy v září 1990 jsem se nezúčastnila. O prázdninách jsme totiž s manželem havarovali a já se vážně zranila. Mohla jsem nastoupit až v lednu 1991. Výuku českého jazyka tam zatím vedly dvě ženy, které dosud nikdy neučily. Takže – takřka o berlích, zesláblá a „nerekonvaleskovaná“ – jsem zahájila výuku na vysněné škole... Práce to byla průkopnická. Musela jsem ladit všude. I v normálních, ne „rychlokvaškových“ třídách, protože tam byli také žáci, kteří dobrovolně opakovali. Z počátku totiž nebyly otevřeny všechny třídy. Skutečně bojové podmínky! Ale cítila jsem se dlužnicí za to, že mi Bůh umožnil učit za socialismu, aniž mě někdo pro „přesvědčení“ udal.

Paní profesorko, zavzpomínejte na svoje působení na Bigy. Jaké byly vaše představy o výuce mateřštiny a jaká byla realita?

Představy? Velmi střízlivé. I tak je realita předčila. Ale důvěra v Boží pomoc byla bezmezná a oheň radosti, že „už můžeme“, že „jsme se dočkali“, spaloval všechno bojácné. Věděla jsem, že budeme Robinsony hmotně bez ničeho: neměli jsme pomůcky

– učebnice, knihy, gramofon, magnetofon, obrazy... navíc jsem pro svůj zdravotní stav nemohla z domu nic nosit. Takže – Hic Rhodus, hic salta! Musela jsem spoléhat jen na sebe, schopnost vlastního výkladu a poutavého kantorského herectví. Už v lednu 1990 jsem na schůzce budoucích vyučujících navrhla, abychom ihned vypracovali osnovy a učební plány. Já se zaměřila na výuku češtiny u těch, kdo nemohli za „bratrů komunistů“ na odborné školy či gymnázia. Až teď

se jim otevřela možnost studia zakončeného maturitou, pak eventuálně pokračování na teologii. Jejich znalosti češtiny byly chabé, spíše neznalosti jsem musela zdolávat od základů. Ale oni opravdu statečně dřeli. Bojovali sami se sebou, protože nebyli zvyklí studovat. A byli též bez předchozího výdělků! Místo práce totiž začali studovat...

Takže raději žádné grandiózní představy, příliš romantické vize, ale tvrdá práce jako při výkopu základů. Pak už to půjde snáz – tím jsem se řídila. Snažila jsem se dohánět jejich vzdělání nejen řádnou výukou, ale doučováním, přednáškami, besedami, soukromými pohovory, anketami...

PŘED DVACETI LETY SE NARODILO BISKUPSKÉ GYMNÁZIUM...

Interview s prvními češtinářkami na Bigy

Jméno: Mgr. Marcela Zerhauová
Aprobace: čeština–ruština
Doba působení: 1991–1994

Úvodem...

Za totality jsem v naprostém utajení studovala teologii u ThDr. Zvěřiny, v bytech věřících dělala charismatickou obnovu, vstoupila do 3. řádu karmelitánů a pak přišla Sametová revoluce a moje onemocnění...

V lednu 1990 jsem místo plného invalidního důchodu, do něhož mne lékaři po vážném onemocnění posílali, znovu nastoupila na plný úvazek na své dosavadní působiště mimo Brno a „rozběhla“ svobodný život tam i zde. Myslím tím nejen výuku, ale hlavně panelové diskuse s kněžími (Bílý dům, FF MU) na témata o víře atd. V tom jsem pokračovala i na Bigy a paralelně tam připravovala výuku předmětu Český jazyk. To znamená – osnovy a tematické plány pro výuku studentů, kteří sice začínali studovat Biskupské gymnázium, ale v prostorách Filozofické fakulty MU.

Měla jste čas pro svoje studenty i mimo výuku?

Se svými studenty jsem se scházela nejen při výuce, doučování, soukromých rozhovorech, modlitebních společenstvích, ale i při budování školních prostor. Společné úklidové práce přinášely nejen veselí, ale i větší sblížení. To, co je nejvíce zajímalo, mě překvapovalo. Nejen objasňování temnot minulé doby a zvrátů současnosti ve veřejnosti, v kultuře, literatuře, nejen rozbory jejich návštěv divadelních představení, koncertů, ale i nejasnosti v současnosti

– např. působení tajně vysvěcených kněží. Tehdy bylo řešení ještě v plenách. Hodně se na mne obraceli také se svým soukromím. Pročítala jsem jejich literární výtvořky a radila jim, povzbuzovala. Mně samotné to naše soužití pomohlo vydat svou první knihu. Můj ponor do světa mladých byl bezprostřední. Na víc jsem tehdy zdravotně „neměla“. Až o trochu později.

Jací byli studenti v době vašeho působení?

Věkově a názorově různí, společně však zapálení pro

studium. Mnozí chtěli studovat teologii. Byli úžasní! Obětaví, ochotní obětovat se pro školu, která nám vznikala pod holýma rukama... Dřeli, dřeli, dřeli s pocitem zodpovědnosti a podařilo se jim zvládnout nejen maturitu, ale i přijímací zkoušky na vysoké školy a téměř všichni vystudovali!

A na co nejradyji vzpomínáte?

Na rodinnou atmosféru začátků. Na zápal pro naši věc. Na legrace při všem a dobrou náladu. Jeden kolega při korigování osnov vykřikl: „No jo, to se mi to učilo, když jsem tam dal dvojnásobný počet hodin!“ A předělával svůj tematický plán už asi po šesté.

Na společné modlitby s kolegy i se žáky. První maturity s „mou“ třídou... Přijeli za mnou domů před „stužkovákem“ ve čtyři ráno, zpívali a veselili jsme se. Na maturitní večírek s nimi. Zvládli to, zvládli jsme to. Na to, jak mi řekli: „A to už máme jít dál sami?“ Na bezmeznou vzájemnou důvěru. A těch „na“ by, panečku, bylo! Bůh nám při všech peripetiích zehnal, takže nakonec i ty tajné romantické představy vyšly.“

Jméno: PhDr. Milena Fucimanová

Aprobace: čeština–ruština

Doba působení: 1991–2001

Paní profesorko, zavzpomínejte na svoje působení na Bigy. Jaké byly vaše představy o výuce mateřštiny a jaká byla realita?

Představy? Vždycky jsem kladla důraz na jazyk, a to mluvený i psaný. Ne suchopárnou gramatiku, ale tvořivou práci. Proto vznikla i má první učebnice Sloh. Pak jsem byla oslovena, abych se zúčastnila projektu SCIO (Praha). Bohužel naše představa, že by se mělo omezit memorování faktů a mělo by být zdůrazněno samostatné myšlení studentů, nebylo v Praze přijato s pochopením. Bigy pro mne znamenalo hodně nejen jako pracovní prostředí. V době mého působení na této škole mi vyšla první básnická sbírka a vzápětí dvě učebnice.

A co vaše spolupráce s pracovníky ministerstva na přípravě nové maturity?

Můj projekt převzalo ministerstvo. A vycházely z toho nehoráznosti. Nespolupracovala jsem na ministerském projektu, stala jsem se jeho oponentem. Upozorňovala jsem své kolegy na nedostatky připravovaného ministerského projektu a díky bohu se nám oponentům – kolegům z gymnázií

– podařilo zabránit projektu postavenému na memorování a zaškrťování nepřesně formulovaných variant odpovědí. Měla jste čas pro svoje studenty i mimo výuku – chodila jste s nimi na výstavy, do divadla, na koncerty?

Nechodila jsem s nimi na žádné kulturní akce. Ale převedla jsem ze svého předchozího působení na gymnáziu ve Valašských Kloboukách své divadlo AGADIR a mnoho studentů Biskupského gymnázia jím prošlo. Dále jsem se nad rámec povinností věnovala talentům. Studenti se scházeli u mne doma, přinášeli mi své práce. V almanaších studentských prací některé vyšly. Některým studentům jsem

připravila v rámci jejich studia vydání jejich první knížky.

Na co nejraději vzpomínáte?

Právě na tyto schůzky s talenty jsem zaměřovala svou pozornost. V divadle AGADIR například úspěšně pracoval i Ondřej Liška (exministr školství).

Jací byli studenti v době Vašeho působení?

Měla jsem štěstí, že jsem učila převážně na vyšším gymnáziu a studenti byli přirozeně motivováni a také většinou velmi nadaní a cílevědomí. Zdravě ctižádostiví. Dostávám od nich dodnes zprávy a vím, že si vedou dobře. A to je pro mne odměna nejcennější za množství hodin vložených do příprav a za čas věnovaný jim ve škole i mimo ni.

Rozmlouvala PhDr. Ilja Doležalová

ROZHOVOR S PETREM KRÁTKÝM

PhDr. Petr Krátký je zástupcem ředitele Biskupského gymnázia. Po ukončení fi lozofické fakulty v Brně nastoupil v roce 1975 jako učitel do Plzně, tam setrval až do roku 1981, kdy přešel do Brna na krajský pedagogický ústav. Roku 1990 se stal spoluzakladatelem Biskupského gymnázia.

Kdo byl první, kdo vám řekl o myšlence Bigy?

Na začátku ledna 1990 se v novinách Lidová demokracie objevil článek, že se připravuje založení církevní školy

– gymnázia – a že zájemci se mají hlásit u Dr. Petra Hrušky. Ten se později stal prvním ředitelem. Napsal jsem mu a on mě 2. února 1990 pozval spolu s dalšími na schůzku, kde se začalo uvažovat o založení gymnázia. Byl po čtyřiceti letech potlačování víry v Česku zájem

o školu s církevním zaměřením?

Zájem byl, ale protože jsme získali souhlas ministerstva až po přijímacích zkouškách, přijímali jsme do prvních roč

níků studenty, kteří již byli přijati na jiné školy. První roky zde bylo také přípravné studium pro budoucí teology, kteří za minulého režimu nemohli studovat na střední škole.

Jaké byly vaše pocity v roce 1990, kdy se připravoval vznik Bigy? Nebyl to pro vás velký stres, když jste prakticky z ničeho vytvořili za sedm měsíců novou školu?

Dnes se tomu až divím, ale díky nadšení, které panovalo po Listopadu, to žádný stres nebyl. Scházeli jsme se po večerech a dělali jsme to velmi rádi, ačkoli jsme ještě pracovali na svých původních místech.

Které chvíle v počátcích Bigy na vás nejvíce zapůsobily?

Byl jsem velice rád, že jsem po devíti letech na pedagogickém ústavu mohl zase učit a navíc na církevní škole, neboť to bylo dřív něco nepředstavitelného. První rok na Bigy jsem měl nejradši, neboť zde bylo jen šest tříd. Bylo to spíše rodinné prostředí.

Proč jste se ucházel o místo v Brně?

Když se zde v roce 1981 uvolnilo místo, rád jsem se vrátil zpět do Brna, ačkoli na léta v Plzni nesmírně rád vzpomínám.

Neměl jste nikdy problém s tím, že jste věřící?

Nedával jsem to moc najevo, takže problémy nebyly. Anebo to alespoň nezjistil nikdo nepovolaný. [Smích.] V Plzni jsem samozřejmě nemohl chodit do kostela, ale v Brně, které je o mnoho větší, už tak velké riziko nebylo. A zdá se, že si toho v Brně nikdo vlivný naštěstí nevšiml.

Jaká byla práce v pedagogickém ústavu?

Byla to práce spíše administrativní a organizační. Hodně jsem cestoval po tehdejším Jihomoravském kraji, což se mi docela líbilo. Poznal jsem zajímavá místa a zajímavé lidi. Bral jsem to však jen jako provizorium.

V čem se lišili studenti v prvních letech Bigy v porovnání se studenty dnešními?

Byla to úplně jiná doba, vše ještě „dojždělo“ postaru.

To znamená, že všichni byli rádi, že mají to, co mají. Ale dnes jsou studenti odvážnější, přímější.

Jaké to bylo, když se na počátku o prázdninách pracovalo na Bigy?

Byly to dvoje pracovní prázdniny. V roce 1990 jsme opravovali budovu na Veveří 15. O prázdninách 1991 jsme museli upravovat zdejší budovu na Barvičově. Byla v neutěšeném stavu. Třeba čtvrté patro bylo v pořádku, o to horší ale byla patra spodní. V červenci jsme měli volno, ale v srpnu se už pracovalo naplno. Když jsem tehdy viděl, jak škola vypadá, řekl jsem si: „Jestli se tady má za měsíc učit, tak tedy nevím...“ A začalo se. Bez zvonění, bez telefonů, bez školního rozhlasu. A šlo to. Všechny technické vymoženosti byly zaváděny až během školního roku.

Aby mohla být škola v září v provozu, byly stavební práce v plném proudu. Jaká byla atmosféra?

Výborná, každý jsme pracovali, jak to jen šlo, to byla ještě pořád euforie z pádu komunismu. Bylo to skvělé, když pracovali současní i budoucí studenti se svými profesory dohromady.

A dokonce po večerech chodili pomáhat i někteří rodiče. A všichni za Pán Bůh zaplať.

Dosud jsme hovořili pouze o historii školy. Co byste ale vzkázal dnešním studentům?

Aby využili čas strávený na tomto gymnáziu a snažili se odnést si co nejvíc k vlastnímu zdokonalení. A aby svými schopnostmi a osobním příkladem přispívali také ke zdokonalení ostatních.

Latina

PROLOGUS

Lingua Latina patří k základním předmětům, jejichž výuka byla realizována již v prvním roce existence novodobého Biskupského gymnázia. Od původního záměru, aby se latina stala povinným maturitním předmětem, se sice brzy upustilo, přesto však tento předmět plní nezastupitelnou úlohu a je jedním ze specifíků naší školy. Latinský jazyk je neodmyslitelnou součástí evropské historie a kultury. Prostřednictvím církve a vzdělavců se latina stala na dlouhá staletí pojítkem mezi zeměmi a národy západní a střední Evropy. Pro svou logickou stavbu slova i věty a mezinárodní rozšíření v jednotné podobě dříve zcela plnila a dnes alespoň částečně plní funkci celosvětového dorozumívacího jazyka na poli vědy. Spolu s řečtinou se stala základem odborné terminologie řady vědních disciplín a měla a dodnes má vliv na slovní bohatství indoevropských jazyků. Proto se studium mnoha oborů neobejde bez znalosti latiny (fiologie, historie, právo, lékařství, geografie a další přírodovědné a společenské obory).

MODUS INSTITUTIONIS

V současnosti je výuka latinského jazyka na naší škole realizována jak na nižším gymnáziu (sekundy až kvarty),

tak na vyšším (kvinty až oktávy, 1. až 4. ročníky). Pro nižší gymnázium je latina nabízena od 2. ročníku studia (sekundy) jako povinně volitelný předmět s dotací jedné hodiny týdně. Na vyšším stupni osmiletého gymnázia je jazykem povinným, a to v 5. až 7. ročníku (kvinty až septimy) s dotací dvou hodin týdně, resp. jedné hodiny týdně (v septimě). V oktávě se stává volitelným předmětem v podobě semináře, který je také nabízen již v septimě. Na čtyřletém gymnáziu s humanitním zaměřením je latina povinným předmětem v 1. až 4. ročníku s dotací dvou hodin týdně. Pro třídy se všeobecným zaměřením je latina nabízena od 2. ročníku jako volitelný předmět s dotací dvou hodin týdně. V přírodovědné větvi čtyřletého gymnázia lze latinu studovat pouze jako předmět nepovinný. Povinně volitelný či nepovinný seminář z latinského jazyka je nabízen 7. a 8. ročníkům osmiletého studia (septimy a oktávy) a 3. a 4. ročníkům čtyřletého studia. Napříč ročníky vyššího stupně osmiletého gymnázia a čtyřletého gymnázia je pak nabízen nepovinný předmět Lékařská latina. Ve výchovně-vzdělávacím procesu se klade důraz na gramatiku latinského jazyka, četbu latinských textů klasických (antických), křesťanských, středověkých i novějších autorů (próza, poezie), slovní zásobu a na mezipředmětové vztahy: český jazyk a jazyky románské (paralely, etymologie), přírodovědné předměty (terminologie), dějiny a kultura starověku, středověku a raného novověku, etika, dějiny hudby (zpěv latinských písní, poslech zhudebněných latinských textů) apod. Žáci jsou tedy postupně seznamováni nejen s latinským jazykovým systémem, ale i s latinskou kulturou, vzdělaností a reáliemi.

PROFESSORES

Jedním ze zakládajících členů obnoveného Biskupského gymnázia byl PhDr. Petr Krátký, který učí latinský jazyk

od roku 1990 dosud a který se v roce 1991 stává též zástupcem ředitele. Postupem času přibývají další pedagogové. Roku 1991 přicházejí PhDr. Irena Zachová a Mgr. Olga Nykodýmová. V roce 1993 byl do učitelského sboru přijat Mgr. Karel Mikula; ten působil v letech 1996–1998 též jako zástupce ředitele a roku 2004 se stal ředitelem našeho gymnázia. V roce 1995 nastoupila Mgr. Bohumila Polusová; zprvu učila jen německý jazyk a ke své druhé aprobaci (latině) se dostala až po roce 2000. V 90. letech zde jako učitelé latiny působili mj. Mgr. Vladimír Stankovič, Mgr. Irena Čerbáková a Mgr. Brigita Hůrková. Od roku 1998 učí latinu také PhDr. Eva Obršlíková; v roce 2006 se stala zástupkyní ředitele. V prvním desetiletí 21. století zde krátce působili

Mgr. Vít Slíva

Současné složení předmětové komise latiny:

PhDr. Eva Obršlíková (od roku 2006 zástupkyně ředitele)
Mgr. Olga Nykodýmová
Mgr. Bohumila Polusová
Mgr. Karel Mikula (od roku 2004 ředitel školy)
PhDr. Petr Krátký (od roku 1991 zástupce ředitele)
Mgr. Vít Slíva
Mgr. Martin Doležel (předseda předmětové komise latiny)

SCHOLARES, EVENTUS, SUCCESSUS

Při pohledu do maturitních protokolů musí srdce každého latiníka zaplesat. Od prvních maturitních zkoušek v novodobé existenci školy, které se konaly roku 1992, do letošního roku 2010 maturovalo z latinského jazyka 192 studentů (!). Nejvíce jich bylo v roce 1996 (38!), nejméně v roce 2001 (1). Pouze v letech 2001, 2004, 2005 a 2009 z latiny nikdo nematuroval. Celá řada studentů pokračovala či pokračuje ve studiu latiny na vysoké škole. Někteří z nich se dokonce vrátili na Biskupské gymnázium jako učitelé: např. krátce

zde působili Jitka Benešová (absolvovala v roce 1996) a Pavel Vaníček (absolvoval v roce 1995); Martin Doležel (absolvoval v roce 1998) pak učí latinu od roku 2004 dodnes. Někteří bývalí maturanti z latinského jazyka si pro studium na vysoké škole vybrali jiné obory a dnes se jim věnují na naší škole: Veronika Hamplová-Kirchnerová (školní psycholožka), Kamila Gojnová (výtvarná výchova), Petr Koutný (španělský jazyk). Asi nejslavnějším maturantem z latinského jazyka je zřejmě Ondřej Liška, současný předseda Strany zelených a bývalý ministr školství (maturoval na našem gymnáziu v roce 1995). Studenti latinského jazyka dosáhli mnohých úspěchů v olympiádách a soutěžích. Za všechny jmenujme alespoň Davida Válka, který v roce 2002 obsadil 2. místo v celostátním kole latinské olympiády Certamen Latinum, a Zdeňka Kubíka, který v roce 2008 ve stejné soutěži obsadil

4. místo.

VARIA

Celkem třikrát se podařilo zorganizovat zájezd profesorů, zaměstnanců a studentů do hlavního města bývalého římského impéria – Říma. Bylo to v letech 1992, 1996 a 1998. V dubnu roku 2007 byl uspořádán zájezd profesorů a studentů

do Carnunta, archeologické lokality s pozůstatky římského tábora v Rakousku. Od roku 1999 je na Biskupském gymnáziu pravidelně pořádáno tzv. Akademické triduum (třídenní cyklus přednášek

A LATINA

renomovaných odborníků a vědců, určený studentům vyšších ročníků), které vzešlo především z iniciativy Mgr. Kateřiny Srnské a Mgr. Karla Mikuly. V rámci těchto cyklů vystoupili se svými příspěvky také odborníci z řad klasických filologů: Prof. PhDr. Jana Nechutová, CSc. (1999), Prof. PhDr. Antonín Bartoněk, DrSc. (2003), PhDr. Lubor Kysučan, Ph.D. (2008). Ani jiné aktivity nejsou bez zajímavostí, např. tradiční „poslední zvonění“ maturantů. V letech 1995 a 1998 byla spojena s latinským jazykem a antickou tematikou. Kronikář Biskupského gymnázia PhDr. Petr Krátký píše o prvním z nich, že „netradičně a velmi nápaditě je připravila třída 4.C (třídní prof. Milena Patočková): bylo to ‚monstrózní theatrum‘ Parva mitella v latinském jazyce se simultánním tlumočením do českého jazyka v duchu studentských překladů. Představení se uskutečnilo o velké přestávce v aule a mělo obrovský úspěch. Bude někdy překonán?“ O druhém potom napsal: „Po delší době bylo v květnu 1998 opět velmi nápaditě ‚poslední zvonění‘ maturantů. Studenti třídy 4.A (humanitní) – třídní prof. Karel Mikula – vystoupili jako antická božstva.“

Ve školním roce 2005/2006 působila na našem gymnáziu také schola gregoriánského chorálu, která účinkovala při slavnostních bohoslužbách v latinském jazyce. Členy scholy byli profesoři Michal Javora, Vladimír Krátký a Martin Doležel a studenti Josef Valenta, Vojtěch Jurásek a Vít Pospíchal. Bohoslužby v latinském jazyce se staly tradicí, udržovanou jedenkrát až dvakrát ročně (letos při jedné z nich vystou

pila brněnská svatomichalská gregoriánská schola, vedená Josefem Gerbrichem).

V dubnu a květnu 2008 se asi pětadvacetičlenná skupina studentů z převážně starších ročníků zúčastnila pod vedením Mgr. Martina Doležela nastudování větší části hudebního díla Carla Orff a Carmina Burana. Tento pěvecký soubor pak za doprovodu několika instrumentalistů absolvoval v červnu 2008 čtyři úspěšná vystoupení. Účinkujícím žákům byla

Carmina

na závěr školního roku udělena pochvala ředitele školy.

Burana

Pro linguae Latinae professorum collegio composuit

Martinus lacuit

Francouzský jazyk

Výuka francouzštiny se začala slibně rozvíjet už na počátku devadesátých let. Studenti měli o jazyk zájem,

motivací možná byl i francouzský lektor. Byla navázána družba se školou podobného zaměření v belgickém Verviers. Trvá doposud a při výměnných zájezdech (každé dva roky) se vystřídalo a prostředí a krásy Belgie poznalo mnoho studentů. Někteří navázali přátelství, které může trvat po celý život.

K bližšímu proniknutí do jazyka i života „a la française“ byli studenti motivováni i několika studijně-poznávacími zájezdy do Francie (se zastávkami v Ženevě i Monte Carlu). Na svých toulkách Francií jsme navštívili nejen slunnou Provence, ale i trochu drsnou Bretagne a Normandii. Nemohu opomenout ani dva krásné zájezdy přímo

do hlavního města – Paříže.

Celá řada studentů se pro francouzštinu

nadchla natolik, že z ní i maturovala a v současnosti maturuje, a někteří si ji vybrali jako obor svého studia na vysoké škole. Ti se pak vracejí na praxi. Spolu s nimi přicházejí i další studenti francouzštiny. Všem se snažíme poskytnout to nejlepší zázemí a podělit se s nimi

o cenné zkušenosti z oboru.

S profesorkou Remundovou jsme se snažily při svém téměř dvacetiletém působení studenty pro francouzštinu získat. Během existence školy se v předmětové komisi francouzštiny vystřídalo několik vyučujících. Čtrnáct let učí tento jazyk i profesorka Doležalová. Díky profesorce Ševčíkové, která nastoupila na naše gymnázium loni, zde začal znovu učit i francouzský lektor a ve školním roce 2009/2010 se naše škola stala střediskem oprávněným k pořádání mezinárodně uznávaných zkoušek DELF (Diplôme Élémentaire de la Langue Française).

Doufám, že ani v budoucnu zájem o francouzštinu u studentů nepoklesne a my mezi nimi najdeme své pokračovatele.

Mgr. Olga Nykodýmová

CO JE ŽÁKOVSKÝ DELF

Ve školním roce 2009/2010 se Biskupské gymnázium stalo jednou z osmi středních škol v České republice, která získala možnost pořádat pro své studenty tzv. žákovský DELF.

Jedná se o oficiální diplom vydávaný francouzským ministerstvem školství stvrzující úroveň znalosti francouzštiny, platný na celém světě a odpovídající kritériím Evropské unie pro výuku cizích jazyků.

Zkouška DELF se skládá ze čtyř částí:

- porozumění ústnímu projevu
- porozumění psanému textu
- samostatný písemný projev
- samostatný ústní projev

Školní DELF existuje ve čtyřech úrovních (A1, A2, B1 a B2), odpovídajících společnému evropskému referenčnímu rámci pro jazyky.

Zadání zkoušky je tvořeno přímo pro dospívající, ale výsledný diplom má stejnou váhu jako DELF pro širokou veřejnost. Zkouška sama se odehrává na gymnáziu a je hodnocena vyškoleným učitelem gymnázia a současně i francouzským hodnotitelem ze zkušebního centra.

Diplomy jsou vydávány v Paříži a předávány ve škole.

V prvním roce proběhla zkouška ve dvou termínech,

7. prosince 2009 a 20. a 22. února 2010. Zkoušku úspěšně složilo všech třicet přihlášených studentů (jejich jména najdete v příslušném oddílu).

FRANCE, ON Y VA!

Je to už více než deset let, kdy jsme my „franštináři“ vyrazili na první cestu po Francii. Bylo to v roce 1996 a atmosféra byla stále naplněna událostmi roku 1989. Když jsme se v den odjezdu sešli ráno u autobusu, byli jsme povětšinou oblečení v šušťákách, vybaveni paštikami, řízky a „štanglemi“ salámu, každý s několika franky, kterých bylo

o poznání méně než českých korun, jež jsme za ně směňovali.

Pro mě osobně to byl první výlet do západní Evropy, takže jsem byl hodně zvědavý, co nás čeká, ale také poměrně vystrašený jako kluk jedoucí ze zaostalé východoevropské zemičky do velké a silné Francie. Tento pocit byl umocněn i tím, že jsme jeli do samého srdce země galského kohouta: do Paříže a na prohlídku zámků na Loiře.

To, jak jsme cestovali, je částečně dokresleno naším příjezdem do Paříže: kolem osmé hodiny ranní jsme dorazili do La Défense, moderní mrakodrapové čtvrti plné kanceláří nadnárodních gigantů. Po výstupu jsme každý zamířili k zavazadlovému prostoru pro „šnyclý“, posadili se na patníky a lavičky kolem a pustili se do nich. Asi deset minut po nás dorazil autobus ze Slovenska a začali z něj vyskakovat pasažéři, snad všichni oblečení do šušťákových kombinéz od Nike, Adidas apod. Kolemjdoucí Pařížané s bílými límečky se tak nenápadně seznamovali s tehdejší kulturou východní Evropy.

Po této zkušenosti jsme se snažili více zapadnout mezi místní a ponořili se do obdivování krás města na Seině. A bylo toho hodně, co nás zaujalo: elegantní Eiff elovka, která sousedila s parčíkem, kde jsme zjistili, jak moc mají Pařížané rádi pejsky, velkolepá Notre Dame, která byla částečně pod lešením, což jako by předznamenávalo mé další cestování, kdy je vždy potřeba část památek si domýšlet kvůli nekončícím opravám, romantický Montmartre s blyštivým Sacre Coeur, kde jsme byli ne zrovna mile přivítáni arabskou komunitou, která zřejmě tvořila většinu místní populace. Má první cesta byla tedy zajímavým seznámením se Západem.

Uběhly tři roky a naše výtečné učitelky francouzštiny přišly s nápadem vyrazit do Francie znovu, tentokrát na jih do Provence. Většina studentů nadšeně souhlasila, a tak se vyrazilo. Od samého počátku výletu, kdy jsme zažili stresovou situaci na česko-rakouské hranici a vypadalo to, že nás část zůstane doma, nebyla o zábavu nouze. Tři studenti totiž byli vyzváni ke kontrole zavazadel, a jelikož jsme spěchali, jedna z našich průvodkyň studentovi poradila, aby vzal první kufr, který mu přijde pod ruku, protože jsme prý neměli čas na hledání toho jeho. Jak to tak bývá, student byl muž

a kufr patřil studentce. Není třeba popisovat údiv celníků nad obsahem jeho zavazadla...

Profesorky to s přibližně pětatřiceti „pubertáky“ neměly vždy lehké: stačí si třeba vzpomenout na seznamování české mládeže s francouzským Beaujolais, ale i tak to dobře zvládaly, a také proto jsme měli možnost plnými doušky si vychutnávat levandulovou Provence s její historií a azurově modrým mořem.

Poslední poznávací cesta po Francii, kterou jsme společně absolvovali, nás dovedla v roce 2000 znovu do Paříže a také do Normandie a Bretaně. A byla znát změna od naší první návštěvy. Hlavně v nás. Už jsme nebyli „vyjukaní Východoevropánci“. Měli jsme sice stále nabaleno několik řízků a pár paštik a hodně Francouzů stále žilo v představách zaostalého Československa, resp. Ukrajiny, kam nás často

řadili, když slyšeli češtinu, ale možná právě proto jsme měli už lehce navrch. Co na tom sejde, že jsme si nemohli dovolit tolik? Že ani nezaznamenali rozdělení naší země? My jsme věděli své.

Neměl jsem v úmyslu podat v této vzpomínce výčet všech pamětihodností a přírodních krás, které jsme viděli během svého cestování po Francii. Bylo jich hodně a stojí za to je vidět. Na některé si už dnes těžko vzpomínám, ale na co určitě nezapomenu, je dobrá atmosféra, která vždy vládla v autobuse anebo v hotelích, ve kterých jsme přespávali. Občas jsme sice zažili nějaká malá organizační zaškobrtnutí, ale aspoň se teď máme čemu smát. Skrze tyto poznávací zájezdy jsme víc poznali nejen bohaté kulturní dědictví země galského kohouta, ale taky sami sebe. Chtěl bych tedy poděkovat své středoškolské alma mater, našim profesorkám francouzštiny, jmenovitě dámám Nykodýmové a Remundové, a dalším, nejmenovaným za nezapomenutelné a neocenitelné zážitky a zkušenosti.

Ján Kubušek

absolvent

Není třeba
popisovat údiv
celníků nad
obsahem jeho
zavazadla...

je vždy

potřeba část

památek si

domýšlet

Německý jazyk

Německý jazyk je jazyk krásný, libozvučný, přesný (ÖSD – Österreichisches Sprachdiplom) a uplatnit tak své a slyšíme ho při překročení našich hranic na jihu, na západě dosavadní znalosti. Úspěch jsme zaznamenali také v sou-

Pro výuku německého jazyka máme k dispozici dvě vybavené učebny, ve kterých nechybí DVD přehrávač či dataprojektor s filmovým plátnem. Učíme z moderních učebnic, podle kterých naši studenti a studentky zdolávají jednotlivé jazykové schůdky a stoupají od úrovně A1 k A2, dále k B1 a nejpokročilejší až k úrovni B2. Velkým přínosem pro německý jazyk je i trvalé působení rodilých mluvčích. Jenže obracet v učebnici stránku za stránkou, postupovat lekci za lekcí by bylo příliš suchopárné, vždyť je tolik možností, co studentům a studentkám nabídnout. Rádi a často navštěvujeme školní počítačovou učebnu, abychom využili možnosti, které nám nabízí internet či nejrůznější jazykové programy. Stále aktualizujeme a rozšiřujeme naši sbírku německých filmů. Mezi velice oblíbené akce patří tradiční výměnné pobyty, kdy studenti a studentky z Německa stráví týden v Brně v hostitelských rodinách a s bohatým programem a za rok jedou na oplátku naši studenti a studentky ke svým německým přátelům. Partnerské školy máme v Německu dvě – ve Stuttgartu a v Průmu. Dále nabízíme možnost půlročního studia v rakouském Melku. Každoročně také organizujeme kratší exkurze k našim sousedům, např. do Vídně nebo do Berlína. Hojně využívaná je také možnost složit si mezinárodní zkoušky z německého jazyka

Německé kulturní sdružení. Úkolem soutěžících bylo vybrat si deset objektů, které jsou podle jejich mínění charakteristické pro Brno a krátce je představit libovolnou formou. Tým složený z našich studentů a studentek nakonec soutěž vyhrál, za což jim byl odměnou pětidenní pobyt ve Stuttgartu.

Abychom mohli studenty a studentky co nejlépe motivovat, musíme samozřejmě pracovat i sami na sobě. Účastníme se nejrůznějších seminářů, pořádaných například organizací Descartes, německým Goethe Institutem s pobočkou v Praze či brněnským Österreich Institutem.

Spolupracujeme též s katedrou germanistiky na brněnské Filozofické fakultě, odkud k nám pravidelně přicházejí studenti a studentky na učitelskou praxi.

Závěrem bych chtěla říci, že jsme pyšní, že se nám podařilo vypracovat širokou nabídku stálých aktivit, které mohou zájemci o německý jazyk využít. Desítky studentů a studentek mají hezké vzpomínky na výměnné pobyty a exkurze, další desítky se těší ze složených jazykových zkoušek. A z ohlasů studentů a studentek víme, že si této pestré nabídky cení.

Mgr. Lucie Zavřelová

AKTUÁLNÍ SLOŽENÍ PŘEDMĚTOVÉ KOMISE NĚMECKÉHO JAZYKA

Mgr. Lucie Zavřelová

Mgr. Hana Hrochová

Mgr. Bohumila Polusová

Mgr. Olga Doležalová

Mgr. Tomáš Vaněk

Mgr. Pavel Kubíček

Mag. Kristin Brachmann

Někteří naši bývalí studenti či studentky studují němčinu na vysoké škole, někteří bývalí studenti se stali našimi současnými kolegy a jako každý rok máme řadu maturantů a maturantek. Přečtěme si jejich příspěvky:

Ich komme immer mit einem Lächeln an das Bigy...
Das Unterrichten am Bigy macht mir aus zweierlei Hinsicht Spaß: Zum einen sind es die aufgeschlossenen und am Unterricht interessierten Schüler und zum anderen ist es das sehr nette Kollegium. Ich wurde sehr freundlich in den „Kreis“ der Lehrer aufgenommen. Neben gegenseitiger Hilfestellung, sei es den Unterricht betreffend, ein Problemchen am Kopierer oder das Bereitstellen von Medien, finde ich auch die Atmosphäre bei außerschulischen Veranstaltungen sehr angenehm und erfrischend.

...und ich verlasse auch das Gebäude wieder mit einem Lächeln.

Kristin Brachmann

Lektorin

Wie geht´s? Wie heisst du? Nejspíš tak nějak jsme v primě s němčinou začínali. Na samé začátky si příliš dobře nepamatuji, utkvěly mi jen hlavní postavičky učebnice provázející nás v prvních letech, kterými byly dvě zelené žabky. Velmi živě si

ovšem vzpomínám na první výměnný pobyt ve Stuttgartu, kdy mnoho z nás bylo poprvé na delší dobu v zahraničí. Jak to tak bývá, představoval pro mě první intenzivní kontakt s rodilými mluvčími lehký šok, který ovšem ani mě ani mé spolužáky a kamarády od praktického používání jazyka neodradil, ba naopak. Po několika letech přišla možnost zúčastnit se studentské výměny s partnerskou školou v Prümü a krátce nato nabídka studijního pobytu v Melku, kde jsme spolu se dvěma spolužáky strávili pět nezapomenutelných a obohacujících měsíců. A pak už vše utíkalo neuvěřitelně rychle: jazykový diplom... maturita... studium na vysoké škole... a návrat na Bigy...

Petr Koutný

absolvent

Jako primán jsem nastoupil na Bigy v roce 1992. V té době se němčina vyučovala už od primy, ale já vím, že teprve v kvartě mě začala bavit. Důvodem bylo, že nás začala učit jiná paní profesorka, která byla i naše třídní. Žádné nudné hodiny, nebát se dělat chyby, uvolněná atmosféra, a přitom přísnost a jasné požadavky, mluvit a mluvit... Postupně jsem zjišťoval, že němčina se mi jako jazyk začíná zamlouvat natolik, že jsem se rozhodl studovat ji dál. A tak i já chci být pro své studenty a studentky ve svých hodinách německého jazyka takovouto motivací.

Tomáš Vaněk

absolvent

Anglicky umí každý, i ty budeš (muset) umět anglicky. Nauč se dobře německy a zvyš svou cenu na trhu práce. Když jsem se před léty rozhodoval, který jazyk se učit prioritně, zvolil jsem němčinu a zvolil jsem dobře. Na „výšce“ jsem si díky dobré znalosti němčiny našel práci a nemusím řešit, kde vzít na lyžování v Alpách, prodloužený víkend v Paříži nebo tři dny u moře u kamarádů ve Slovinsku. V Rakousku čím dál tím víc hledají šikovné lidi s dobrou znalostí němčiny a češtiny (případně slovenštiny a maďarštiny).

Bigy ti dovede pomoci naučit se německy. Bavily mě hodiny s mou třídní, paní profesorkou Polusovou. Mohl jsem vyjet na půl roku studovat do Rakouska. Bigy nabízí vymazlené možnosti výměnných pobytů. Nejenže jsem se naučil jazyk, ale taky jsem jím mluvil a viděl jsem, že se mi hodí.

Pavel Hajda

absolvent

Když jsem přišla do „prváku“, skoro vůbec jsem německy neuměla. Po čtyřech letech studia jsem se ale rozhodla jít na VŠ studovat němčinu.

Martina Petrujová, 4.A

Němčina je tu téměř mimochodem, takže si kolikrát ani nevšimnu, že jsme nějakou němčinu vůbec měli. Pořád si povídáme, něčemu se smějeme a vymýšlíme různé ptákoviny, tvořící naši slovní zásobu, a jejich následné variace. Doma jsme již několikrát měli Němce a pobavili jsme se. Navštívil jsem v rámci němčiny koncentrační tábor v Osvětimi. Vrátil jsem se. A dnes se dokonce chystám odmaturovat.

Jakub Frodl, 4.B

Na hodiny německého jazyka mám povětšinou hezké vzpomínky. Tolerantní přístup, otevřenost a odlehčenost hodin způsobily, že jsme se na výuku i těšili. Tradiční A4 úkoly, které jsme museli s německou přesností odevzdávat, způsobily nejen úbytek listů v sešitech matematiky, ale i to, že naše znalosti pokročily vpřed.

Jan Krejčí, 4.B

Výuka němčiny je myslím jedna z nejlepších, jaké na tomto gymnáziu můžete najít. Pokud má student opravdu zájem, možností realizovat se v němčině má hned několik. Ať už jednodenní exkurze nebo půlroční studium v rakouském Melku. A po ukončení gymnázia může mít student hned dva mezinárodní diplomy, což je bezesporu dobrý start do zaměstnání nebo pro další studium. Samotnou výuku musím hodnotit pozitivně, neboť to není jen pouhé listování učebnicí. Hodiny jsou živé, energické a nejednou se člověk od srdce zasměje. Samozřejmě nic není ideální, ale celkově musím říct, že jsem s výukou němčiny moc spokojená.

Markéra Štegrnerová, 4.C

Celá výměna se týkala starého Říma, jehož hranice sahaly až k Rýnu. Takže jeden den jsme obdivovali Portu

Nigru v Trieru, další den Kolín nad Rýnem, pak dodnes používaný lom na tuf u Rýna a samozřejmě samotný Prüm. Kromě poznávání okolí se uskutečnil velký fotbalový zápas (bohužel na velkém hřišti SxB podlehla náporu Němců 1:4). Poslední večer jsme hodovali jako praví starověcí Římané (pokrmů dle autentických receptů chystali společně všichni zúčastnění studenti).

Krom zlepšení v jazyce, a to jak německém, tak anglickém, jsme navázali četná přátelství.

Ing. Věra Helceletová

Španělský jazyk

PaedDr. Simoneta Dembická

Když se ohlédneme za léty uplynulými od posledního kulatého výročí naší školy, s jistou hrdostí si uvědomíme, že naše oddělení prošlo zásadními změnami. Na vyšším i nižším gymnáziu jsme začali učit podle nových španělských učebnic barcelonského nakladatelství Difusión, které zcela odpovídají Evropskému referenčnímu rámci pro výuku cizích jazyků, jsou moderní, přehledné, přiměřeně náročné a hlavně plné těch nejzajímavějších informací ze života, kultury a reálií

Díky podpoře pana ředitele se nám podařilo otevřít učebnu španělského jazyka, plně vybavenou všemi nezbytnými audiovizuálními prostředky včetně připojení k internetu. Zavedli jsme pravidelnou interaktivní výuku v počítačové učebně a pro zpestření, lepší motivaci a poučení organizujeme přednášky a besedy o latinskoamerických zemích (například s PhDr. Olgou Vilímkovou o Peru a Athenou Alchazidu, Ph.D., o Guatemale) a exkurze (výstava Zlato Inků o předkolumbovských kulturách nebo návštěva španělské restaurace). Kromě toho každé dva

roky pořádáme studijně-poznávací zájezd do Španělska, který se těší velké oblibě a umožňuje studentům poznat krásy a památky této kulturně bohaté země i procvičit si v praxi jazykové znalosti. A protože jsme si vědomi, že naším cílem je nejen studenty vzdě

lávat, ale také z nich vychovat společensky aktivní občany, kteří nejsou lhostejní ke světu kolem, zapojili jsme se spolu s vyučujícími ZSV do projektu na podporu nespravedlivě odsouzeného kubánského disidenta, pana Víctora Rolanda Arroya Carmony, projektu, který probíhá formou periodického zasílání dopisů odpovědným kubánským úřadům s žádostí o zmírnění jeho trestu nebo propuštění na svobodu. V rámci účasti na tomto projektu proběhl na naší škole na jaře roku 2010 cyklus besed a přednášek

věnovaný současnosti i minulosti Kuby, s tématy, jako je život Reinalda Arenase, kubánského spisovatele a disidenta, nebo režim Fidela Castra.

Jakkoli se můžeme cítit spokojeni s tím, co jsme změnili a čeho jsme za těch pět let dosáhli, stále je před námi mnoho výzev a možností, jak zlepšit naši práci. Budeme se snažit

o pokračování v úspěšném projektu COMENIUS – Individuální mobilita studentů, díky němuž budou v příštím školním roce studovat naši studenti na partnerské škole v Madridu. Rádi bychom také mezi sebe přijali další lektorku, protože spolupráce s rodilou mluvčí Mariou Luisou Senn z Argentiny, která učila španělskou konverzaci, byla obohacením jak pro studenty, tak i pro nás. Do budoucna bychom také chtěli

zavést přípravné kurzy na prestižní mezinárodní zkoušku DELE, uspořádat další kola konverzační soutěže a v případě zájmu zkusit nacvičit španělské divadlo. A abychom dokázali na všechny tyto výzvy co nejlépe odpovědět, budeme se i nadále účastnit metodických kurzů a školení.
PŘEDMĚTOVÁ KOMISE ŠPANĚLSKÉHO
JAZYKA VE ŠKOLNÍM ROCE 2009/2010

PaedDr. Simoneta Dembická, Mgr. Petr Koutný

ÚČAST NA PROJEKTECH

Proyecto Surveylang

V říjnu 2009 jsme se připojili k celoevropskému projektu testování jazykových úrovní podle Evropského referenčního rámce, organizovaného Universidad de Salamanca. V říjnu se 104 studentů španělštiny podrobilo v hodinách španělského jazyka mezinárodním testům na úrovních A1/A2 a B1/B2. Výsledky našich studentů byly velmi dobré. Budou sloužit jako podklad pro formování další jazykové politiky Evropské unie po roce 2012.

Comenius: studijní pobyt v Madridu

V únoru 2010 byla Biskupskému gymnáziu schválena žádost

o projekt COMENIUS – Individuální mobilita studentů, na základě kterého mohou ve školním roce 2010/2011 studovat po dobu pěti měsíců čtyři naši studenti na partnerské škole IES Marqués de Suanzes v Madridu. V březnu proběhl konkurz, na který se podle předem stanovených kritérií přihlásilo celkem 11 uchazečů. Po vyhodnocení všech odevzdaných materiálů (komplexní písemná žádost a esej ve španělštině) a ústního pohovoru byli vybráni tito studenti: září 2010–leden 2011: Veronika Čeňková, 3.B, Dominik Pejchar, 3.A. Únor–červen 2011: Ondřej Paul, SxA, Anna Šmířáková, 2.A.

PaedDr. Simoneta Dembická
Mgr. Petr Koutný

Španělština pro rebely

Přesně si pamatuji, jak se naše třída dostala k výuce španělského jazyka. Podle plánu měla být naším druhým jazykem němčina, jenomže jeden z mých věčně rebelujících spolužáků sepsal petici za výuku španělštiny a pod ni se podepsala téměř celá polovina třídy, včetně mě. Tehdy jsme ještě nebyli zletilí a nemohli jsme si předměty sami vybírat, proto naše tehdejší třídní profesorka obvolala rodiče a výuku španělského jazyka nám zajistila. Ačkoli si mnoho lidí myslí, že je to složitý jazyk, skutečnost je taková, že s pomocí nemnoha slovíček se lze se Španělem domluvit velice snadno, což jsme si se spolužáky zanedlouho vyzkoušeli.

Už za rok od našich prvních hodin španělštiny jsme se se školou vydali na sedmnáctidenní putování po Španělsku. To byl pro všechny neuvěřitelný zážitek. Každý den jsme jako poutníci cestovali z kempu do kempu, cestou objevovali nesčetné památky a krásy Španělska a každý večer uléhali do spacáků, ve kterých se díky ještě teplému počasí dalo spát celou noc pod širým nebem.

Postupně jsme proputovali téměř celé pobřeží země, vykoupani se ve Středozezemním moři i Atlantském oceánu

svého

a z Gibraltaru hleděli do dále na Afriku. Musím říct, že svého

podpisu

podpisu na petici rozhodně nelituji...

na petici

Za dobu, co se na Bigy španělskému jazyku učím, jsem měla

rozhodně

možnost několik let navštěvovat hodiny konverzace vedené

nelituji...

lektorkou z Argentiny a loni naše třída hostila spolužáka z Venezuely.

Už se těším na návštěvu dalších španělsky mluvících zemí, kde si v praxi vyzkouším všechno, co jsem se za dobu studií na Bigy naučila.

Lenka Šínová, oktáva A

Matematika

Že „kniha přírody je psána jazykem matematiky“, tvrdil už Galileo Galilei v 16. století. Proto je výuce matematiky na gymnáziu věnována značná péče a matematika patří spolu s mateřským a cizími jazyky ke stěžejním předmětům. Je vyučována ve všech ročnících kvalifikovanými učiteli. Patří k ní volitelné maturitní předměty a je nezbytnou výzbrojí studentů, kteří chtějí pokračovat na vysokých školách technického a ekonomického zaměření. Stále více však proniká i do společenských oborů (statistické metody) a svým vlivem na rozvoj myšlení významně zvyšuje prestiž gymnaziálního vzdělávání. Předmětová komise podporuje účast studentů v řadě matematických soutěží (Matematická olympiáda, Logická olympiáda, korespondenční semináře,

Homo

Klokan, Homo špekulus aj.). V rámci volitelných předmětů

špekulus

jsou nabízeny od 2. ročníku (od sext) předměty Cvičení z matematiky, od 3. ročníku (od septim) Cvičení z matematiky a Deskriptivní geometrie a od 4. ročníku ještě navíc Seminář z matematiky a Vyšší matematika.

SLOŽENÍ PŘEDMĚTOVÉ KOMISE MATEMATIKY

Mgr. M. Haminger M-CH – předseda komise

Mgr. F. Plaček M-F

Mgr. E. Plechlová M-Dg

RNDr. B. Novotná M-Z

RNDr. J. Stará M–IVT

Mgr. J. Piskačová M–F

Mgr. M. Henc M–F

Mgr. M. Hamingerová M–A

RNDr. A. Pavlačková M–IVT

RNDr. B. Švandová M

VÝZNAMNÉ AKCE

1. MATEMATICKÝ KLOKAN

Mezinárodní matematická soutěž v řešení logických úloh.

18. 3. proběhl na naší škole už 5. ročník. Soutěž se těšila velkému zájmu studentů, hlavně na nižším gymnáziu a mezi studenty prvních ročníků a kvint. Nakonec soutěžilo skoro 400 studentů naší školy.

2. MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

Naši studenti se zúčastnili všech kategorií MO v Brně. Velkého úspěchu se nám podařilo dosáhnout v primách, kde jsme obsadili dvě první místa v městském kole. V krajském kole nás velmi úspěšně reprezentovali kvartáni, když obsadili 2. místa. Do krajského kola se probojovalo také devět studentů kvint a tři studenti ze sext.

LOGICKÁ OLYMPIÁDA

Poprvé se letos naši studenti zúčastnili celostátní soutěže v řešení logických úloh, pořádané společností MENZA. Dva z našich studentů, P. Gallina a P. Čoupek, došli až do pražského fi nále.

3. TŘETÍM ROKEM POKRAČUJE NAŠE INTERNÍ SOUTĚŽ V ŘEŠENÍ LOGICKÝCH ÚLOH HOMO ŠPEKULUS

(www.spekulus.borec.cz).

Soutěž vedou prof. Plaček (www.placek.wu.cz).

a prof. Haminger (www.haminger.wbs.cz).

Pravidelně každých čtrnáct dní dostávají studenti dvojici úloh, které pak mohou řešit, a případné odpovědi vhazují do připravených schránek. Posledního, 41. kola se zúčastnilo přes sto řešitelů a tento počet chceme dále zvyšovat.

Pravidelně se zúčastňují třídy: kvinta B, prima A, tercie B, kvinta A, prima B, sekunda A, 1.A.

4. Přípravné kurzy k přijímacím zkouškám na Bigy

Pro uchazeče o studium na naší škole jsme uskutečnili dva přípravné kurzy, kde si zájemci o studium na naší škole mohli vyzkoušet cvičný test SCIO a případně doplnit zjištěné nedostatky.

Kurzy vedli:

1. prof. Novotná, Stará, Švandová, Plaček

2. prof. Novotná, Stará, Henc, Švandová

5. Srovnání našich kvart se studenty přijatými do prvních ročníků proběhlo 26. 4., téměř ihned po oficiálních zkouškách.

Srovnání ukázalo několik zajímavých skutečností. Průměr studentů přijatých do 1. ročníků činil 24,3 bodů ze 40 možných. Kvarta B získala průměrně 35,9 a kvarta A 32,8 bodů.

6. O vzrůstajícím zájmu o matematiku svědčí velký počet studentů, kteří se i letos přihlásili do různých seminářů či bez jejich

cvičení z matematiky: 1.C – 13, 1.B – 13, QB – 30, SxA – 13, SxB – 18, 2.B – 11, 2.C – 15

Ať se nám to líbí nebo ne, matematika je součástí našeho každodenního života. Můžeme tisíckrát říkat, že nás nezajímá, že je nudná či zbytečná, ale bez jejích kouzel si nejsme schopni koupit rohlík ani zvolit správné číslo autobusu do práce nebo do školy. Matematika je tu stále s námi.

Matematika zná čtyři základní dvojice operací – sčítání a odčítání, násobení a dělení, umocňování a odmocňování, a ač se to některým nebude líbit, i derivování a integrování. Ty první jsou jistě v životě nezbytné, ale ty poslední jsou tím, co mě přesvědčilo matematiku studovat. Když jsem poprvé slyšela formální definici derivace, proletělo mi hlavou jen jediné: „Toto je tak těžké, že to chci studovat!“ Po několika dalších hodinách sice moje nadšení ohledně derivací opadlo (zjistila jsem totiž, že základní počítání s nimi není ani zdaleka tak složité, jak se zdá), ale moje rozhodnutí studovat matematiku (a její aplikaci v ekonomii) se nevytratilo. Chtěla jsem totiž proniknout do krásy vědy jako takové, do zkoumání nových cestiček, po kterých se může člověk dát a buď objevit nový svět, nebo se zase zklamaně vrátit zpátky. Popravdě řečeno mám ale větší zkušenosti s tou druhou situací. Matematika mě někdy dovádí k zoufalství, když strávím hodiny nad upravováním složitých rovnic a jiných vztahů, a na konci, když mám už už pocit, že jsem vyhrála, zjistím, že mi vyšlo to, co jsem už měla na začátku. Důležité ale je nevzdat se a bojovat dále!

Na matematice je krásné, že je to věda o dokonalých tvarech. Gottfried Leibniz, slavný německý matematik, řekl: „Dáte-li vedle sebe dokonalé a nedokonalé, poznají lidé hned rozdíl. Dáte-li jim jen nedokonalé, budou spokojeni.“ Toto mi připadá jako krásné motto matematiky, vědy, která nezanedbává nuance mezi čísly jen z toho důvodu, že si je neumíme představit. Matematika je také zcela logická. Při jejím studiu se člověk nemusí z paměti učit složité poučky, nemusí si pamatovat stovky stran nezáživných textů, stačí jen zapojit mozek a brzy zjistíme, že i složité vzorce se dají jednoduše odvodit. Na rozdíl od jiných, zejména humanitních věd si člověk postupně vytváří základy, které mu pak

pomáhají pochopit stále složitější věci a bez nichž nemůže v matematice dále postupovat. Přestože jsem to už také několikrát zkusila, v matematice se nevyplácí některá témata jen tak „přežít“ a moc se jimi nezabývat. Matematika vás totiž jako vaše špatné svědomí brzo dohoní. Čím dál tím častěji mám pocit, že na vysoké škole všechno jako naschvál stojí na logaritmech nebo složitých limitách, které mi připadly příliš náročné na učení. Ale pravda bude asi jiná. V matematice je totiž provázáno všechno se vším a přeskočit nějakou kapitolu kvůli její „nedůležitosti“ se většinou nevyplácí.

Toto všechno a mnohé další jsou pro mě důvody, proč mít matematiku ráda a toužit ji stále více objevovat – její hloubka je totiž nevyčerpatelná. To ji také dělá vědou číslo jedna. Vědou, bez které by ty další nemohly nikdy existovat. Matematika je prostě královna věd. Slovy Járy Cimrmana: „Můžeme o tom polemizovat, můžeme s tím i nesouhlasit, ale to je asi tak všechno, co s tím můžeme dělat.“

Soňa Niedermayerová

absolventka

VZPOMÍNKY Z DŘÍVĚJŠKA

Musela jsem učit 45 let, abych dostala na Bigy i třídu, která mě nikdy nezarmoutila. Byla jsem s nimi velmi šťastná. Byla to přírodovědná třída C v letech 1993–1995. Do třídy chodilo 17 hochů a 13 dívek. Měla jsem je, bohužel, jen dva roky, protože jsem musela také kvůli přicházející sedmdesátce potěšení ve škole ukončit, abych měla čas na zápas s těžkou nemocí a pak i na léčení, které trvá již deset let.

Neříkám, že bych někdy se studenty a studentkami měla nějaký problém, protože jsem je měla vždycky všechny ráda, ale tato třída mně obzvlášť pevně přirostla k srdci. Ačkoli se říká, že dívky většinou neholdují matematice, přece jen jsem ze všech měla radost, protože velkou pílí všechno výborně zvládaly (např. Martinka, Evička, Maruška a Magda). Hoši byli v matematice odvážnější. Při řešení příkladů uvažovali o možnostech i jiných postupů a měli radost, když se jim podařily i jiné způsoby řešení. Výborní matematici byli Jenda Konvica, Jirka Tesař, Ondra Puč, Mirek Umlauf a Jenda Sypták.

Udělalí jsme si jednou i výlet a navštívili také církevní školu ve Žďáře nad Sázavou, kde po odchodu z Brna působí P. Tišek. Zajížděli jsme i do rekreačního střediska v Opatově, kde bývalo velmi hezky.

Ráda na všechny své bývalé svěřence vzpomínám, představuji si, jak asi všichni žijí, a těší mě, když se o nich dozvím něco nového a když slyším, že se jim daří dobře a že jsou šťastní a spokojení. Jsem také velmi ráda, že mnohé jejich rodiny mají i tři děti.

Mgr. Marie Chábková

Fyzika

Platí-li úsloví Změna je život, pak předmětová komise fyziky životem překypuje. Plynule dochází k jejímu omlazování – starší kolegové odcházejí a mladí nastupují na jejich místo. Dnes má komise toto složení:

Ing. Marie Brtníková
Mgr. Marek Henc
Mgr. Pavel Koukal
Mgr. Jitka Piskačová
Mgr. František Plaček
RNDr. Miloš Winkler

Ale nejen lidé se mění. V loňském roce jsme vám představili svůj projekt Příjemná fyzika. Dnes se můžeme pochlubit úspěšným splněním prvních kroků. Podařilo se upravit odbornou učebnu fyziky a přiléhající kabinet – přípravnu pokusů. Z překvapených tváří studentů na začátku školního roku se dá usuzovat, že estetický záměr byl splněn. Učebna je vybavena novým, moderním nábytkem a elektricky ovládaným

zatemněním. Při pokusech z optiky už nemusíme složitě šplhat po oknech a zatemňovat je. Také velkoplošné obrazy na stěně dodaly učebně příjemný vzhled. Snad se nám ještě podaří převychovat naše studenty, aby po nových lavicích neustále nečmárali.

Nyní jsou na řadě další kroky. Skříně v odborné učebně čekají na pomůcky. Začínáme vymýšlet a sestavovat experimenty nejen do hodin fyziky, ale i do hodin přírodovědných cvičení. Také bychom chtěli v nejbližší době nahrát do paměti výukové videoprogramy, které máme k dispozici na nosičích DVD, a všechny zbývající VHS digitalizovat. Tak se jejich používání zjednoduší a budou lépe využívány.

Chodbu před odbornými učebnami jsme se pokusili oživit nejen obrazy s fyzikální tematikou, ale instalovali jsme zde výstavu Neviditelný svět, která zájemcům přibližuje nejmodernější technologie.

V Den otevřených dveří pořádáme zajímavé pokusy pro veřejnost. Do jejich předvádění jsou zapojováni studenti prim, kteří se svého úkolu zhostili vždy na výbornou. Snad proto mají tyto pokusy velký úspěch nejen u návštěvníků naší školy. Plánujeme uspořádání Dne fyziky na Bigy. Chtěli bychom podobné experimenty předvést nejen při příležitosti Dne otevřených dveří.

Od Nadace ČEZ jsme získali finanční prostředky na nákup soupravy GAMAbeta 2007, kterou bychom chtěli využít kromě běžné výuky jaderné fyziky i v rámci projektových týdnů pro práci v terénu. Také první pokus o soutěž máme za sebou. Zatím proběhla jen v některých třídách nižšího gymnázia. Její název Automaton dává tušit, že se jednalo

o výrobu mechanických „automatů“. Do toho všeho musíme opravovat olympiády. Letos máme v Astronomické olympiádě dva zástupce, ve Fyzikální olympiádě v kategorii E jednoho (v krajském kole se Adam Vejmělek umístil na 4. místě) a v kategorii D dva zástupce. Snažíme se vzdělávat nejen naše studenty. Také my navštěvujeme vzdělávací odborné akce, jako jsou např. kurzy Heuristické metody výuky fyziky (Mgr. Piskačová) nebo přednáškový cyklus Nanotechnologie (RNDr. Winkler). Tak nám držte palce, abychom se snažili nejen my, ale také naši studenti. Aby se fyzika na naší škole stala přece jenom o něco příjemnější...

RNDr. Miloš Winkler

Chemie

RNDr. Jan Taraba, Ph.D. – vyučující chemie

Mgr. Milan Haminger – vyučující chemie a matematiky

Mgr. Jitka Tarabová – vyučující chemie a biologie

RNDr. Jaroslav Odstrčil – externí vyučující aplikované chemie

PŘEHLED ČINNOSTI V UPLYNULÉM OBDOBÍ

V průběhu několika minulých let bylo zapotřebí kvůli probíhající reformě středního školství realizovat tyto změny a úpravy ve výuce chemie:

1) Byl sestaven nový rámcový plán výuky chemie pro osmileté gymnázium (tercie–septima, oktáva jen volitelně) tak, aby vyhovoval všem normám a také požadavkům na novou státní maturitní zkoušku a přitom umožnil předat studentům znalosti využitelné v běžném životě.

2) Byla doplněna výuka jak osmiletého, tak čtyřletého gymnázia o problematiku ekologie a chemie životního prostředí, nové názvosloví organických látek a novinky z oblasti chemických materiálů a jejich praktické aplikace.

Ve snaze o zlepšení výuky a výukového prostředí v rámci výuky chemie byly provedeny tyto změny a doplnění:

1) Zavedení nových výukových metod a nákup vybavení pro jejich realizaci. Za všechny je možno uvést vybavení předmětové učebny prvky pro interaktivní výuku, která společně s elektronickou podporou učebnice Chemie 8 a 9

– nakladatelství Fraus (oceněna titulem Nejlepší učebnice roku 2008 na knižním veletrhu v Hannoveru) poskytuje studentům v současnosti nejlepší formu výuky chemie.

2) Rozšíření laboratorních prací a dovybavení praktické části výuky o chemické sklo, přístroje či prvky zvyšující bezpečnost práce a ochranu zdraví studentů tak, aby byl zajištěn nejvyšší možný standard. Doplnění praktické výuky se týká její povinné části (přírodovědná větev čtyřletého studia), ale i volitelné části (všeobecná, humanitní větev a osmileté studium). Díky tomu bylo možno do výuky v rámci laboratoří zařadit i některé populárnější praktické úkoly, jako je např. výroba zlata a perel, separační techniky nebo základy chemické syntézy.

3) Byly zavedeny praktické aplikace podle zákona o odpadech tak, aby i praktická výuka byla šetrná k životnímu prostředí a studenti se měli možnost naučit základům ekologického chování při práci s chemikáliemi.

4) Doplnění teoretické výuky o předvedení praktických ukázek a experimentů (vždy tam, kde to bezpečnostní nároky umožňují), jakož i o videomateriál zachycující probíranou problematiku. V souvislosti s tím byly pro Bigy zakoupeny videomateriály od nejlepších českých i evropských tvůrců výukových pořadů (RNDr. Aleš Mareček, Prof. Roesky).

Právě probíhající reforma středního školství přinesla možnost realizovat prvky projektové výuky. Projektová výuka chemie probíhala v několika rovinách:

1) V rámci povinné části zpracovávají studenti sext a septim ekologická témata, a to včetně ústní a písemné prezentace.

2) V nepovinné části projektové výuky proběhly na Bigy mimo jiné akce Vytvoř si svoji periodickou soustavu prvků, které se zúčastnilo přes 70 studentů, Vytvoř výukovou pomůcku či pokus nebo I já umím dělat vědu, rovněž s nemalým počtem účastníků. Nejlepší studentské práce jsou vystaveny na chodbě ve třetím patře vedle učebny chemie.

3) Předmětová komise chemie se ve spolupráci s komisí

biologie podílela na přípravě a realizaci mezinárodního studentského projektu Comenius věnovaného biochemii a genetice. Projektu se zúčastnilo přes 50 studentů z pěti států EU.

Jedním z hlavních úkolů předmětové komise je sledovat aktuální požadavky na trhu práce a kritéria přijímacího řízení přírodovědně orientovaných vysokých škol a fakult a v tomto duchu také aktualizovat nabídku volitelných předmětů pro maturitní i předmaturitní ročník. Předmětová komise nabízí tyto volitelné předměty:

1) Aplikovaná chemie, která se zajímá nejen o nové materiály, léčiva, biochemii a výživu, ale i o chemii potravin a další.

2) Seminář z chemie (určený pro maturitní ročník), jehož hlavním úkolem je příprava na maturitní zkoušku a na přijímací řízení na VŠ.

Posledním, ale neméně významným úkolem, kterým se PK chemie v uplynulých letech zabývala, je vyhledávání nadaných studentů a jejich zapojení do různých typů národních soutěží orientovaných na chemii. Studenti Bigy se zúčastnili (účastní) těchto akcí:

1) Chemická olympiáda – škola byla zastoupena ve všech kategoriích. Celkem se každoročně zapojuje kolem 200 studentů a mnohým se podaří splnit i kvalifikační limity a úspěšně tak reprezentovat školu na krajské úrovni.

Mgr. Milan Haminger Mgr. Milan Haminger

2) Středoškolská odborná činnost – studenti se podílejí na výzkumu a vývoji např. v oblasti zajištění kvality pitné vody a její dezinfekce novými metodami nebo na projektu aplikované molekulární genetiky (spolupráce s PK biologie).

Závěrem mi dovoluje poděkovat všem sponzorům a partnerům, protože bez jejich přispění a činnosti by nemohla být realizována celá řada výše uvedených akcí, vedoucích ke zkvalitnění výuky chemie na Bigy.

RNDr. Jan Taraba, Ph.D.

CHEMIE NA BIGY OČIMA STUDENTKY

Obsahem tohoto příspěvku bude hlavně chvála. Myslím si, že student našeho gymnázia může získat celkem správnou představu, co to chemie je, že nejde jen o nějaké trápení pravidly a poučkami.

Proč? Protože po nich není žádáno „drcení“ pouček a vzorců nazpaměť. Samozřejmě, bez určitého množství vědomostí to nejde, ale studenti nemusí nic recitovat, hlavně když učivo správně pochopí. Taková je alespoň moje zkušenost. Studenti také vědí, že chemie je věda experimentální, ne proto, že by jim to někdo pověděl, ale proto, že sami mohou (a někteří i musí) dělat pokusy v laboratoři. Někteří experimentují i doma, obzvláště když kabinet chemie vyhlásí soutěž o nejzajímavější pokus.

U pokusů ještě chvíli zůstaneme. Ve školní laboratoři si studenti vyzkoušejí různé analytické postupy (což se hodí zájemcům o studium chemie na vysoké škole) i různé metody oddělování látek, například destilaci (což se hodí příznivcům tradičních jihomoravských nápojů). Mají také možnost vidět pokusy, které by doma určitě provádět nemohli, například dýmovnici z pingpongového míčku (v tomto případě ten, kdo malý bílý míček stříhal na kousky, může si v ruce podržet plazmový hořák a po skončení pokusu mít pocit, že vše mohlo trvat déle, když se tolik namáhal vyrobit co nejmenší kousky celulóidu). Abych nezapomněla, v laboratoři se chemikálie i vyrábí a jejich roztoky se nechávají krystalizovat, i když se to nemusí vždy podařit. Někdy vzniknou krásné krystaly, jindy nevzhledné beztvaré něco.

Musím se zmínit i o jednom problému. Chemické špindíry. Usazeniny v odměrném válci, lepkavý povrch stolu, hydroxid vápenatý po přelití z láhve do kádinky zmodrá. To sice nemůže vážně ublížit, ale ani to nepotěší. Jednou si ale nějaký takový špindíra potřísní prsty zbytkem chemikálie z neumyté kádinky. Prsty ho budou štípat a tehdy po sobě pomůcky umyje.

Snad jsem o chemii na Bigy psala s přehnaným nadšením, jenže já ji vidím takovou.

Lenka Fialová, 3.C

Biologie

Předsedkyně předmětové komise:

Ing. Věra Helceletová

Členové komise:

Mgr. Kateřina Krumpholcová

Mgr. Martina Punčochářová

PhDr. Yveta Reiterová

Mgr. Jitka Tarabová

Pět let je v oboru biologie relativně krátká doba, ale i tak se vykonalo dost práce. Došlo ke generační výměně.

Odešla Ing. Ladislava Bubeníčková a místo ní nastoupila Mgr. Jitka Tarabová; má aprobaci biologie–chemie a na škole učí druhým rokem.

Stále probíhá a pokračuje mezinárodní projekt Comenius, který vede Mgr. Krumpholcová a účastní se ho Ing. Věra Helceletová a studenti vyšších ročníků Bigy, kteří jsou dostatečně jazykově a odborně vybaveni.

Podařilo se nám vybudovat novou učebnu biologie – laboratoř s elektronickými mikroskopy. V obou odborných učebnách je instalován dataprojektor a připojení na počítač. Snažíme se udržovat historickou část sbírek (různé vycpaniny) a doplňovat ji novými přírůstky – PC, CD, DVD.

Je snaha, aby se starší studenti se zájmem o biologii zapojovali do biologických projektů, práce na MU Brno, JČU biologie Mgr. Martina Punčochářová. Během několika let byly ve snaze o zlepšení výuky a celkového prostředí v rámci biologie provedeny tyto změny:

– Vybuďovali jsme novou učebnu – laboratoř, byla vybavena novým nábytkem, učebními stoly, ale také novými mikroskopy, dalekohledy a laboratorními pomůckami, zakoupili jsme nové počítače a dataprojektory, které umožňují prezentace

v hodinách.

– Nedávno jsme zbudovali venkovní učebnu s bylinkovou spirálou, na kterou přispěla dotací z fondu SPOLEČNĚ PRO BRNO ekologická organizace VERONICA; venkovní učebna umožňuje kvalitnější a praktickou výuku biologie; garantem a organizátorem je Mgr. Kateřina Krumpholcová.

– Navázali jsme spolupráci s MU Brno formou PART. NERSTVÍ ŠKOLY A MU VE VZDĚLÁVÁNÍ; studenti mají možnost se účastnit různých projektů, dnů otevřených dveří na jednotlivých fakultách, které jsou speciálně pro ně, mohou být zapojeni v SOČ, v rámci spolupráce s jednotlivými katedrami jsou možné přednášky (v lednu nám mj. přednášela docentka Relichová o genetice člověka); garantem partnerství a kontaktní osobou je PhDr. Yveta Reiterová. Studenti MU u nás vykonávají pedagogickou praxi.

V uplynulých letech se také zlepšilo další vzdělávání pedagogických pracovníků:

– Nadále pokračuje projekt Comenius, kterého se účastní vybraní studenti; garantem je Mgr. Kateřina Krumpholcová.

– V letošním roce probíhal projekt Krajina domova, který organizovala Mgr. Martina Punčochářová; v projektu byli zapojeni studenti 2.C.

– V únoru 2010 začal projekt Od fyziologie k medicíně – integrace vědy, výzkumu, odborného vzdělávání a praxe. Projekt je financován Evropským strukturálním fondem. V tomto projektu je zapojeno několik studentů z vyšších ročníků a garantem je PhDr. Yveta Reiterová.

Dalším úkolem je vyhledávání a zapojení studentů do různých soutěží, olympiád a biologických projektů.

PhDr. Yveta Reiterová

Dějepis

VZPOMÍNKY NA LÉTA ČTYŘICÁTÁ

Je známo, že se dějiny Biskupského gymnázia v Brně skládají ze dvou etap: nejdříve jsou to léta čtyřicátá (od založení v roce 1947 do násilného uzavření v roce 1950) a potom doba současná (od obnovení činnosti v roce 1990). Slibný vývoj po skončení druhé světové války byl násilně přerušeno v noci 13. dubna 1950, která vstoupila do historie jako „akce K“ – kláštery. Protože na naší škole působili řeholníci – členové řádu Tovaryšstva Ježíšova, zasáhla tato událost také ji. Všichni řeholníci byli násilně odvezeni do internačních táborů a Biskupské gymnázium bylo uzavřeno. Studenti, pokud chtěli pokračovat ve studiu, museli přejít na jiná gymnázia. Jistě to pro ně nebylo lehké. Některé z nich jsme oslovili a poprosili je o zodpovězení těchto otázek:

- 1) Co se vám ještě nyní, po mnoha letech, vybaví, když slyšíte slova Biskupské gymnázium?
- 2) Jak vzpomínáte na své tehdejší profesory?
- 3) Jak vás přijali noví spolužáci ve škole, do níž jste musel přestoupit po násilném uzavření Biskupského gymnázia?
- 4) Co byste vzkázal těm, kdo utvářejí dějiny Biskupského gymnázia v současnosti, tedy studentům a jejich profesorům?

Ing. Václav Benda

1) Jednoznačně vzpomínka na tehdejšího pana biskupa Karla Skoupého, který do tohoto svého díla vkládal naději,

že bude semenišťem nových kněžských povolání i aktivních laiků. Býval na gymnáziu častým hostem. Již tehdy správně předvídal velký problém dneška.

2) Naši tehdejší profesori byli vesměs kněží z řádu Tovaryšstva Ježíšova – jezuitů. Jeden vedle druhého to byly osobnosti vynikajících morálních i odborných kvalit. Těšili se u nás přirozeně autoritě. Při každé vhodné příležitosti neopomenou přihlásit se k tomu, že jsem jejich odchovanec. Vděčím jim za vše dobré, co ve mně je.

3) Po násilném uzavření Biskupského gymnázia přešla naše třída jako celek na klasické gymnázium na třídě Kapitána Jaroše v Brně. Duch této školy byl ještě na začátku padesátých let hodně „reakční“ a nám nakloněný. Přístup drtivé většiny profesorského sboru i spolužáků k nám byl velmi vstřícný. Politický teror nastal až po únoru 1951 s nástupem nového ředitele školy a týkal se nejen naší třídy, ale i ostatních studentů a profesorů.

4) Od konce mého gymnaziálního studia uplyne záhy 60 let a mnoho se změnilo. Rád bych však současným studentům Biskupského gymnázia a jejich profesorům vzkázal, aby měli stále na paměti myšlenku zakladatele, pana biskupa Skoupého. Dnešní doba naléhavě potřebuje duchovní povolání, stejně jako vzdělané, aktivní a církvi oddané laiky.

Pan Josef Klaška

1) Slyším-li po mnoha letech slova Biskupské gymnázium, vybaví se mi v první chvíli, že název není úplný. V mých představách nedílně k sobě patří „Biskupské gymnázium a konvikt“. Školu a konvikt jsme totiž vnímali jako jeden celek, který se v roce 1947 stal novým domovem pro primány až kvintány, tedy jedenáctileté až patnáctileté převážně venkovské hochy. Prožili jsme zde bohužel jen dva roky, které se však významně zapsaly do našeho života. Denní účast na mši svaté a otcovské vedení spirituála formovalo náš duchovní život. Museli jsme zvládnout náročné požadavky školy, byl zde však dosti velký prostor pro zábavu, sport, hru v dechové kapele nebo orchestru, pro vycházky do okolí Brna, činnost ve skautském oddíle aj. Navazovala se dodnes trvajícím přátelství nejen mezi spolužáky ze třídy, ale i mezi hochy vyšších i nižších tříd. V jistém smyslu by se dalo říct, že jsme žili jako jedna velká rodina.

2) Na své tehdejší profesory vzpomínám s vděčností a úctou. Byly to skutečné osobnosti, vysoce fundované, s velkými nároky, ale také pochopením pro nás, studenty. Profesori dokázali u nás vzbudit zájem o předmět, který vyučovali, nejen přístupnou, ale i zábavnou formou. Mnozí bývalí studenti jistě rádi vzpomenou na hodiny chemie s P. dr. Františkem Němcem.

3) Přechod na jinou školu po uzavření Biskupského gymnázia a přijetí novými spolužáky byly pro mne bez problému. Po ukončení kvarty došlo ke školské reformě a dělali jsme přijímací zkoušky do 1. třídy čtyřletého gymnázia, kde jsme se sešli z různých škol. Problémy mohli mít

mladší hoši, kteří se vrátili do základní školy.

4) Profesorům bych přál, aby se jim i přes obtíže, které dnešní sekularizovaná společnost nese, podařilo formovat novou inteligenci v duchu křesťanských idejí a aby na ně a na léta prožitá ve škole studenti vzpomínali tak, jako my vzpomínáme na své někdejší profesory. Studentům přeji, aby nejen vědomostmi, ale i charakterem celé osobnosti reprezentovali Biskupské gymnázium.

Mons. Josef Šindar, farář v Tišnově

1) Co se mi vybaví při vzpomínce na gymnázium? Především to, že jsme tam byli rádi – ve škole i v tehdejších konviktu – a – mám-li mluvit jen za sebe – odchod jsme přijímali s lítostí. A to už něco pro studentíky znamená...

2) [Zde otec Josef odkazuje na svůj příspěvek do almanachu, který naše škola vydala při minulém kulatém výročí, tedy před deseti lety. Měl název „Na muže v černém zapomenout nelze“. Vybíráme z něj, v návaznosti na odpověď pana Klašky, vzpomínku na profesora chemie.]

Hodiny plné překvapení dovedl svým „chemickým palcem“ studentíkům připravit prof. František Němec, TJ, který doznával stále větší obliby, přestože P. Smržovi přebíral i hodiny matematiky. Chemie byla vždy předmětem v pravém slova smyslu oslňujícím a výbušným. Věděli jsme všichni, že

P. Němec má za sebou válku prožitou v koncentráku, ale netušili jsme, jak významně se projeví v budoucnosti po akci K.

3) Myslím, že na nových školách přichozí z Brna i Velehradu byli dobře přijímáni jak spolužáky, tak i novými učiteli. Jednak jsme asi byli komunikativnější, kamarádští a též cílevědomější a soustředěnější. Bigy (tehdy se tak ovšem neříkalo!) se na nás snad, ba jistě dobře podepsalo!

4) Co vzkázat studentům? Aby si vážili dobrých tradic a dali si záležet na vytváření dobrých vztahů, na těch přece všechno záleží!

Tovaryšstvo umělo výtečně sladit rozvoj intelektu s rozvojem charakterovým, výuku s výchovou, poznat nadání a dát příležitost k jeho uplatnění. Jestli dnes už jezuité neučí a nevedou konvikt, ať se neztrácí ze školy ani

ze studentů to jejich jedinečné OAMDG (Všechno k větší Boží slávě, heslo jezuitů).

Ing. Václav Šustr

1) Začnou se vynořovat dobré i zlé vzpomínky. Vidím i dnešní Bigy jako tehdy, jenže výstavnější... Vidím se, jak třináctiletý přijíždím do Brna, které se probírá z hrůz války, a přicházím do školní budovy s napjatým očekáváním, co bude dál. Znejistím a vcházím rozpačitý, přišlo však zklidnění. Byl jsem přijat vlídně a přátelsky, napětí povolilo. Byl jsem ve svém prostředí. V následujících dnech jsem si zvykl i na denní řád.

2) Byli výbornými, vzdělanými pedagogy. Převažovali

duchovní z Tovaryšstva Ježíšova, ale vyučovali i laici. Rozvážní, radostní, ale přísně vyžadovali dodržování řádu výuky. Občas byli nuceni zvýšit hlas, a to pak nastalo hrobové ticho. Chovali jsme se jako všichni studentíci... Neukáznění, málo pozorní. Často znělo: „Učte se, ať z vás něco je!“

Profesoři sami byli skromní, avšak k sobě i na nás nároční a nesmlouvaví. Měli svoje „krédo“ v duchovním zaměření. Nebyla to však výuka komisní. Např. třídní profesor Krejcar, vyučující ruštinu, vystupoval vesele i vtipně. Učení občas oživil vyprávěním. Ruštinu jsem díky němu zvládl dobře.

3) Nejprve rozpačitě. Někteří soucitně s otazníkem v očích. Po opadnutí vzájemného ostychu nás převážně přijali za kamarády. Povahově jsme se téměř nelišili. Já jsem přešel na ivančické Blahoslavovo gymnázium.

4) Jistě správně oceňujete možnosti, které Bigy poskytuje. Vám studujícím, ale i pedagogům. Především si vaňte možnosti svobodného rozhodování o životním poslání. Před léty to možné nebylo. Byli jsme v sevření politického vývoje poznamenaného zvratem v únoru 1948 a nástupem totalitního režimu KSČ. Prosazovala se praktická likvidace církve a její hierarchie, mládež měla být převychována.

Vy, vážení pedagogové, děkujte za možnost svobodné výuky. Všem vám, studujícím i vyučujícím, přeji, abyste k těmto možnostem přistupovali s vážností a abyste dosáhli mnoha úspěchů. Budte vždy ve vzájemném souladu!

Když se chceme distancovat od svých dřívějších chyb, řekneme, že už je to pasé, že je to historie, a co bylo, bylo. Moderní člověk se zeptá: Proč se mám zaobírat minulostí a tím, co bylo, když mám dost svých starostí teď? A student k tomu dodá: Proč se to mám učit? Na co mi to kdy bude?

Existuje řada vznešených důvodů, proč se učit dějepis. Mezi nejznámější patří výše uvedený citát z Ciceronova pojednání O řečníku. Často se cituje myšlenka, že národ, který se nepoučil z vlastní minulosti, si ji bude muset zopakovat. Historie nám také pomáhá poznat současnost, vlastní tradice, lépe se orientovat ve společenských změnách, vážít si vlastních kořenů. Je také plná příběhů. Pro ty, kdo se do nich rádi zaposlouchají, může být i krásná.

Mezi ty méně vznešené důvody může patřit i tento: nebýt hloupý. Každý, pokud se považuje za kulturního člověka, by měl obsáhnout aspoň základní míru dějepisných znalostí a být rezistentní vůči množství historických dezinterpretací, které bohužel přetrvávají v myslích mnoha lidí dodnes. Příkladem může být úryvek ze stenoprotokolu schůze Poslanecké sněmovny PČR ze dne 29. dubna 2008, při které se diskutovalo o restituci církevního majetku:

Místopředsedkyně PS Miroslava Němcová:

Děkuji poslanci Severovi. Faktická poznámka – pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek:

[...] Opět se obrátím prostřednictvím předsedající na pana poslance Plevu. Víte, to tvrzení, že nás prý jezuité naučili česky,

je taková nehoráznost, když vidím ty koniáše, kteří házeli ty knihy do plamenů, a hodili by do plamenů pekelných i lidi, kteří s nimi nesouhlasí. Já to nechci nijak připomínat, pane poslanče, ale aspoň byste býval měl chodit na hodiny dějepisu, nebo aspoň ve vašem vlastním zájmu, prostřednictvím předse

dající, si přečíst třeba román Temno. Ten napsal Alois Jirásek, což nebyl zcela nepochybně komunist, abych vás uklidnil, že byste snad z toho zrudnul. (Veselost. Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PS Miroslava Němcová:

Nyní faktická poznámka – pan poslanec Petr Pleva.

Poslanec Petr Pleva:

Já bych chtěl jenom vašim prostřednictvím vzkázat panu poslanci Paroubkovi, aby méně četl Jirásku a více solidní historické dokumenty. (Hlasy: Které? Potlesk z řad koalice.)

Přeji všem vyučujícím, aby uměli vyprávět příběh lidského rodu zajímavě, a studentům, aby je bavilo naslouchat.

Jožin Valenta

absolvent

Zeměpis

Zeměpis, nebo chcete-li geografie, se na Biskupském gymnáziu v Brně vyučuje od jeho znovuotevření v roce 1990. Dotace hodin v jednotlivých ročnících prošla vývojem, v posledních letech byla upravována podle požadavků nového školního vzdělávacího programu.

Složení zeměpisné komise se v průběhu let měnilo také, v současnosti jsou to Mgr. Jindřiška Horáková (od roku 1995), Mgr. Michal Kubíček (od roku 1991), RNDr. Barbora Novotná (od roku 1995), Mgr. Michal Snopek (od roku 2008), Mgr. Jakub Zatloukal (od roku 2001) a Mgr. Terezie Zatloukalová (od roku 2004, nyní na mateřské dovolené).

V minulosti zde také působili Lubomír Müller (1990–1993), Mgr. Marie Müllerová (1992–1995), Mgr. Jan Ferdinand (1993–2000) a RNDr. Miloš Fňukal, Ph.D., (1994–1997). Kromě nich u nás vykonávalo pedagogickou praxi množství studentů vysokých škol.

Současné pojetí výuky je zaměřeno zejména na získávání praktických poznatků, přístupů a výstupů, které člověk využívá po celý život a které mu pomáhají nalézat odpovědi na otázky týkající se světa kolem nás.

Vyučující se snaží o osobní přístup ke každému jedinci, o efektivní a intenzivní zaměstnání žáků, o jejich metodické vedení a řízení, o podporu problémové výuky, inovačních metod, forem a postupů, o podporu samostatného vyhledávání, třídění a hodnocení informací a samozřejmě o kvalitní hodnocení žáků.

Pravidelně se účastní vzdělávacích kurzů v oblasti geografie (např. v loňském roce byli Mgr. Kubíček a Mgr. Snopek na Letní geografické škole) nebo počítačové gramotnosti.

Vybavení, které mají studenti a vyučující k dispozici, se stále zlepšuje, v současnosti jsou k dispozici dvě odborné učebny zeměpisu, vybavené

přehrávačem DVD, videem, meotarem, notebookem, datapro

jektorem, nástěnnými mapami, a nově je v jedné z učeben také interaktivní tabule, kterou lze využívat především na nižším stupni gymnázia. Zeměpisný kabinet disponuje také skenerem, tabletem, navigačním přístrojem GPS, knihovnou, videotékou a dalšími didaktickými pomůckami.

V roce 2007 se navíc podařilo dokončit projekt financovaný MŠMT, zaměřený na využití počítačů a informačních technologií ve výuce zeměpisu na nižším i vyšším stupni gymnázia. Díky této akci jsme získali finanční prostředky na vybavení učeben, kabinetu a také softwaru potřebného k práci s geografickými informačními systémy.

Od roku 2000 je výuka zeměpisu obohacována o tzv. Geografický kurz / Projektový týden. Probíhá pravidelně jeden podzimní týden v kvartách a druhých ročnících a zabývá se vždy aktuálními geografickými otázkami, např. brněnskými cyklostezkami, službami v okolí Brněnské přehrady, využitím GIS ve výuce zeměpisu, Moravským krasem, problematikou Mendlova náměstí v Brně, dopravou v Brně, průmyslovými zónami Brna, životním prostředím v oblasti Krásenska atd.

Řadu let se studenti zapojují do zeměpisných olympiád a v konkurenci školních, městských, okresních a krajských kol jsou často velmi úspěšní. Ve školním roce 1999/2000 to byl Pavel Blažík, který postoupil do celostátního kola, v roce 2006/2007 se dostali do krajského kola David Máchal a Tereza Gimunová, následující rok byli v krajském kole Albert Stehlík, Martin Večeřa a Radim Kašpárek, který pak byl dokonce na 6. místě v kole celostátním. Ve školním roce 2008/2009 se do krajského kola dostal David Máchal, rok po něm zde skončil Albert Stehlík na třetím místě. Poslední

čtyři roky spolupracujeme s katedrou geografie PdF MU v Brně; ta využívá prostory našeho gymnázia k pořádání krajských kol Zeměpisné olympiády.

Téměř každý rok se konají podzimní přechody pohoří, nabízené studentům vyššího gymnázia. Pod vedením Mgr. Michala Kubíčka se zájemci vydávají např. do Jeseníků, Moravsko-slezských Beskyd, Bílých Karpat, Nízkých Tater, na Malou nebo Velkou Fatru, Králický Sněžník, Dachstein nebo Hochschwab.

Od roku 2007 jsou také pořádány týdenní zahraniční expedice. V roce 2007 prošli studenti pět českých vesnic v rumunském Banátu, rok nato se vydali do Zakarpatské Ukrajiny. Na podzim 2009 zdolali nejvyšší horu Rumunska Moldovean v pohoří Fagaraš, s batohy na zádech zvládli 51 km a 5 300 výškových metrů.

Pěknou tradicí se stal květnový jednodenní výlet do Rakouska za významnou kulturní památkou nebo přírodní lokalitou (např. Mariazell, Medvědí soutěska, klášter v Melku, pohoří Schneeberg, vápencová náhorní plošina Hohe Wand, cisterciátské opatství Kloster Neuburg). Je nabízen studentům i profesorům.

Geograficky zaměřené přednášky jsou každoročně

součástí tzv. Akademického tridua pořádaného školou. V roce 2006 hovořil o expedici Levant do Sýrie a Jordánska Mgr. Jakub Zatloukal, následující rok o Bolívii Mgr. Tomáš Nečas. V letech 2008 a 2009 přednášel o expedicích do Banátu a do Podkarpatské Rusi Mgr. Michal Kubíček. Loňská přednáška Mgr. Michala Snopka měla název Japonsko, země naruby a letos měl možnost přednášet i student – Jan Balák, a to o Íránu.

Jménem celé předmětové komise bych rád poděkoval všem, kdo za těch dvacet let zeměpisu na Bigy působili jako pedagogové, praktikanti nebo externisté. Díky také těm, kdo nás jakkoli podpořili, ať už finančně, materiálně, odbornou radou nebo jen dobrým slovem. A velký dík patří i všem aktivním studentům, kteří svým zájmem dávají najevo, že naše práce má smysl.

Mgr. Jakub Zatloukal

Informatika

Od znovuotevření naší školy uplynulo již dvacet let a za tuto dobu se svět počítačů a informačních technologií hodně změnil. Počty počítačů ve školách vzrostly z několika málo prvních vzácných kousků na stovky stanic a bez počítačových sítí si práci ve škole neumíme vůbec představit. Změnilo se i o to, co studenti od výuky informatiky očekávají. Práce s PC už dávno přestala být doménou lidí, kteří se budou věnovat technickým oborům nebo se zabývat kancelářskými programy. Počítače se staly nedílnou součástí studijního i pracovního života. Zpříjemňují náš volný čas i komunikaci s přáteli. Vždyť kdo by nechtěl vyfotit nebo natočit na kameru své kamarády, rodinu nebo pěkný výlet? Zpracování fotografií a videozáznamů na počítači je potom opravdová zábava. Také při dobré počítačové hře se dá prožít dobrodružství a naučit se spoustě nových věcí. A co teprve ukázat svou webovou stránku nebo blog spolužákům!

Pro studium informatiky mají studenti naší školy dobré technické i studijní podmínky.

Podle nového školního vzdělávacího programu, který vešel v platnost před dvěma roky, mohou mít všichni studenti informatiku po celou dobu studia formou povinných, volitelných a nepovinných předmětů. Se zavedením tohoto plánu se informatika dostala poprvé v historii školy také do učebních plánů „primánek“.

Ing. Andrea Buchtová

Počítače přijímají bystře a přirozeně, což svědčí o tom, že informatická gramotnost proniká do stále mladších a mladších ročníků populace.

C++

čítom

mm počíta

počítapočíta m nábytkem;

ytkem;ytkem; uspořádání počítačů

počítačůpočítačů je

jeje praktic

Kromě povinných lekcí výpočetní techniky mají studenti možnost si formou volitelných předmětů a kroužků nabízených v průběhu studia základní znalosti z běžných

hodin ještě rozšířit. Umějí potom navíc vytvářet složitější webové stránky, pracovat s digitálním fotoaparátem nebo kamerou a své fotky a videosekvence upravovat na počítači nebo ve fotokomoře.

Studenti, kteří se rozhodnou z informatiky maturovat, navštěvují poslední dva roky studia každý týden dvouhodinový maturitní seminář. Zde si své vědomosti ještě prohloubí, naučí se programovat v C++ nebo Pascalu, v PHP... Budou tak připraveni nejen k maturitě z informatiky, ale také k úspěšnému zvládnutí přijímacích zkoušek na vysoké školy, a to nejen se zaměřením na informační technologie. Vždyť práci s počítačem využijí v jakémkoli oboru lidské činnosti.

Technické zázemí výuky tvoří tři počítačové učebny, které jsou vybaveny moderními počítači. Díky velkoplošným dataprojektorům, instalovaným ve všech třech učebnách, je vyučování názorné a dynamické. O bezproblémový chod techniky se stará počítačová firma a zkušený správce sítě. V nedávné době byly učebny vybaveny také novým

počítačovým nábytkem; uspořádání počítačů je praktické a esteticky příjemné.

Samozřejmostí se stalo trvalé připojení k internetu, takže studenti mohou rychle získat potřebné informace do libovolného předmětu. Od roku 2010 má naše škola také možnost bezdrátového wifi připojení k internetu.

Výpočetní technika za poslední léta hodně ovlivnila i pracovní život jednotlivých učitelů. Ti veškeré údaje o svých studentech zpracovávají v elektronické podobě, s rodiči svých žáků komunikují máily. Znamky i údaje o absencích studentů jsou uloženy na serverech, odkud si je rodiče mohou ze svých domovů lehce prohlédnout. Učitelé neinformatických předmětů se stále častěji se svými studenty objevují v učebnách výpočetní techniky, kde využívají výukové programy, které usnadňují pochopení učiva.

Cílem výuky informatiky na našem gymnáziu je tedy seznámit studenty s širokým spektrem činností na počítači, které využijí ve svém dalším životě. Učitelé informatiky mají možná neskromné přání – aby se počítač stal pro studenty nejenom pomocníkem, ale i „kamarádem“, se kterým příjemně stráví nejednu volnou chvíli.

RNDr. Alena Pavlačková

Náboženství

Předmětová komise:

P. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr. – předseda
Mgr. Filip Kirchner – správce odborné učebny
Mgr. Jana Filípková
Mgr. Pavel Kubíček
P. Mgr. Marek Vácha, Ph.D.
Mgr. Pavel Vaněk

OHLÉDNUTÍ

V uplynulých pěti letech se osamostatnila předmětová komise náboženské výchovy; dříve byla součástí komise základů společenských věd. Před čtyřmi roky vznikla odborná učebna náboženské výchovy, vybavená panely nástěnek a multimediální technikou. Výuka náboženství se jasně vyprofilovala jako výchovný předmět a probíhá podle nového školního vzdělávacího programu. Do její náplně byla integrována i osobnostní výchova.

Studenti jsou nejprve seznámeni se základy křesťanství, pak věnují pozornost hlubšímu studiu Bible a křesťanské etiky. Ve vyšších ročnících pronikají do nejvýznamnějších světových náboženství. V závěru je náplní studia křesťanská spiritualita a vnímání křesťanské kultury v umění, dějinách a literatuře. Studenti si také mohou zvolit nepovinné semináře křesťanské eschatologie nebo religionistiky. Ve druhém ročníku mají možnost v rámci Projektového týdne navštívit hospic, areál Brněnského biskupství, Židovskou obec Brno a besedovat s kontemplativními sestrami v klášteře klarisek v Brně-Soběšicích. Získané informace pak zpracují a formou prezentace představí svým spolužákům.

Do soutěží k Roku brněnské diecéze a k Roku sv. Pavla se zapojila řada našich studentů, především z nižšího gymnázia, a umístili se ve své kategorii na nejvyšších místech. Tradici má v naší škole také soutěž Bible a my, i když se jí účastní méně studentů. V roce 2007 se zde konalo její oblastní kolo.

Vyučující náboženské výchovy se snaží učit nejen

o náboženství, ale také z náboženství. Studenti jsou vedeni k reflexi a uspořádávání svého hodnotového žebříčku a k odpovědnému pohledu na víru. To odráží i následující texty studentek prvního ročníku.

„Bůh ukazuje cestu těm, kteří jdou, nikoliv těm, kteří sedí.“

Pokud se necháme pokřtít, přečteme si Bibli, budeme chodit do kostela, slavit Velikonoce a Vánoce a dodržovat další tradice, ještě to neznamena, že jsme věřící. Pro mě slovo víra znamená především důvěru, že je i duchovní důvod, proč tady jsem. Být věřící v jakémkoliv náboženství neznamena jenom zjistit, co říkají materiály, ale pochopit, proč jsou napsány a najít v nich to, co nám může v životě pomoci. Když převezmeme dogma, jen jsme se něco naučili. Když se Boha budeme snažit pochopit, tzn. půjdeme s ním, tak nám to v životě určitě pomůže.

Tereza Madarászová, 1.C

Na jakých základech chceš postavit svůj život? Kterých hodnot a lidských vlastností si nejvíce ceníš a s čím bys nechtěl mít nic společného?

Zuzana Harasová, 1.A

Do vyučovacích hodin jsou zvány na besedy zajímavé osobnosti. Kupříkladu v tomto školním roce se konaly besedy s odborníky na křesťanskou etiku. Studenti hovořili na téma Chodíme spolu s psychoterapeutem a členem komunity Emanuel Mgr. Ing. Radkem Voříškem, maturitní ročníky zase měly možnost diskutovat s morálním teologem z CMTF UP v Olomouci P. Mgr. Milanem Mičem, Th.D. Studenti také samostatně zpracovávají tematické referáty a ročníkové práce. Zajímají se o víru a názory spolužáků a lidí ve svém okolí. To ilustruje i část projektové zprávy o ekumenismu studentek 2.B.

ABSOLVENTI BIGY . KNĚŽÍ V PASTORACI

Brněnská diecéze

Tomáš Caha, Zdeněk Fučík, Václav Knotek, Miroslav Němeček,
Jan Richter, Filip Jan Rathouský, OFM, František Řezníček
(jáhen), Marek Slatinský, Pavel Vybíhal

Olomoucká arcidiecéze

Rudolf Chmelař, Petr Krajčovič

Litoměřická diecéze

Lukáš Pavel Bradna, OFM, Radek Jurečka

Diecéze České Budějovice

Petr Plášil

Ostravsko-opavská diecéze

Pavel Kosmák, SDB

Pražská arcidiecéze

Petr Matula, SDB

Diecéze Düsseldorf

Jiří Brabec, LC

P. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr.

Základy společenských věd

V SEMÉM NEBI

Reflexe činnosti předmětové komise ZSV za uplynulé období

Bylo zcela logickým vyústěním jejich námahy a každodenní dřiny, že se členové předmětové komise ZSV Biskupského gymnázia v Brně náhle ocitli v sedmém nebi. Byli zde všichni: Filip Kirchner, Pavel Vaněk, Zdeněk Papoušek, Denisa Sobková i Pavel Kubíček. Celá budova gymnázia, před níž v sedmém nebi stanuli, se skvěla nádherou a jako by se vznášela na neviditelné prachové peřině. Z oken vyhlížely veselé tváře studentů, kteří přátelsky volali na členy předmětové komise ZSV. Po chodbách kráčeli pedagogové s hloubavým výrazem ve tváři a někteří byli zabráněni do vážných rozhovorů se studenty vyšších ročníků. Profesor Pavel Konzbul zkoušel k pobavení všech primánů výmyk na lustru. Nikdo neřešil s kdekým pořád dokola, ať už

o přestávce nebo u oběda, starosti s problémovými studenty či nedobrou látkou, avšak všichni byli vzájemně vstřícní a členům předmětové komise ZSV kynuli uctivě na pozdrav, většinou s mírným ukloněním hlavy. Ale to už na členy předmětové komise ZSV jakoby

„Potřebujeme pozvednout úroveň naší školy. Ne že by nebyla vynikající, ale je třeba jít stále dál, pořád se zlepšovat.“ „Pochopitelně. Nedostatek dobra je zlo, jak říká svatý Augustin,“ prohodil Filip Kirchner. „Bez vás však k žádnému pokroku nemůže dojít,“ dodal ředitel a každému doplnil prázdnou skleničku. „Přirozeně jsme zde plně k dispozici,“ ozval se Pavel Vaněk. „A máte nějakou svoji představu?“ zeptala se Denisa Sobková. „Jistě, zcela jasnou a zřetelnou,“ prohlásil ředitel. „Je potřeba zrušit všechny předměty, jako je chemie, matematika, fyzika, biologie, ale i dějepis, český jazyk a další, a učit jen a pouze ZSV. Ve světle tohoto předmětu se ostatní předměty jeví jako nepotřebné a jejich vyučování nás zbytečně brzdí,“ vysvětloval ředitel. „Samozřejmě, toto řešení je pro pokrok vaší školy naprosto nezbytné, jiná cesta ani není možná,“ řekl Filip Kirchner. „Pánové, vy jste dokonalí!“ zvolal radostně ředitel. „No, snažíme se,“ pokorně uznal Pavel Kubíček. „A tebe, Zdeňku, protože jsi ještě dokonalejší než ostatní, zkrátka nejdokonalejší, jmenuji šéfem tohoto projektu a zároveň i ředitelem této školy,“ dodal ředitel. „Děkuji,“ šeptl Zdeněk Papoušek, který se dosud, jak je jeho zvykem, držel skromně stranou. „Je pravda, že jsem vždycky jsem

z rajské dálky volal ředitel školy. A jeho ředitelna byla to vždycky tak trochu očekával.“ „Tak se tady mějte pěkně!“ vpravdě rajskou oázou. Byla umístěna samostatně mimo volal ředitel, vznášeje se již asi metr nad zemí. Pak nabral budovu školy zhruba v úrovni druhého poschodí a tvořila ji překrásná zahrada, plující v oscilujícím vzduchu, a i přes velké prosklené okno z chodby školy člověk cítil vůni pryskyřičníku illyrského a exotického ovoce. „Pánové, už vás netrpělivě očekávám,“ zaslechli členové předmětové komise ZSV ředitelův hlas již zřetelněji, protože Pavel Vaněk zrovna otevřel okno, a všichni se přenesli do ředitelny. „Je prostřeno,“ uvítal je ředitel školy.

Obrovský stůl byl plný nejvybranějších jídel. Nechyběly restované vongoly na bílém víně ani šťavnaté steaky z mladého argentinského býčka s medovou omáčkou. Grilovaný ananas k průběžnému vytrávení byl samozřejmostí. Sám ředitel mírně voněl lehce okořeněným okounem nilským s limetkovou omáčkou.

„Již dlouho vás vyhlížím, milí přátelé,“ opět zazněl ředitelův jiskrný hlas nad hutným sicilským červeným vínem.

neočekávanou rychlost a zmizel kdesi v modravé dáli, takže ostatní mu nestačili ani zamávat.

Zdeněk Papoušek, teď již v nové funkci, se za ním díval a zdálo se mu, že se právě coby tečka rozplynul kdesi v rozpitém obzoru, který stírá rozdíl mezi nebem a mořem. A všechno bylo prostoupeno nejjasnějším slunečním svitem. Papoušek se otočil a spatřil, že celá škola je obklopena svatozáří. Byla podobna kapce rosy v ranním slunci, průzračná a křehká, a ta kapka rosy začala zlehounka stoupat vzhůru, oproti zvyklostem všech ros, které kanou, a rostla a zvětšovala se a zvětšovala se a rostla, až zaplnila, avšak nezastínila celou bělostně modrou oblohu a pak naprosto přirozeným způsobem překypěla v nesmírnost vesmíru, a ten byl celý v ní, a tak veškerý makrokosmos a mikrokosmos byl podobný krupičné kaši, která se valila a valila... „Tak co bude s těma záchodama v tom prvním patře?“ uslyšel Papoušek náhle šťavnaté steaky to tak trochu očekával, zabořil ruku se štětíkem do mísy a vedle sebe známý hlas, který patřil Mgr. Pavlu Vaňkovi. „Ty bude dělat kdo?“ „Ještě si dám jednu malou skleničku toho

vynikajícího portského,“ zamumlal v mrákotách Zdeněk Papoušek. „Já ti dám jednu skleničku! Všichni už jsou hotoví, a ty tady chrápeš!“ hulákal Mgr. Vaněk.

To už byl Zdeněk Papoušek zcela probuzen a vyšel s kýblem a hadrem z kabinetu na chodbu. Proti němu kráčeli členové úklidové čtyř Biskupského gymnázia v Brně specializovaní na záchodové svinstva vyčistění (zkráceně ZSV), Mgr. Filip Kirchner, Mgr. Denisa Sobková a Mgr. Pavel Kubíček, všichni také s kýblem a hadrem a s pocitem dobře vykonané práce.

Když PhDr. Zdeněk Papoušek krátce nato zabořil ruku se štětkou do mísy, bylo zřejmé, že se mu v tomto gestu nemůže nikdo rovnat. Byl zkrátka nejdokonalejší.

Refleктоval PhDr. Zdeněk Papoušek

ČLENOVÉ PK ZSV 2009/2010

Komise základů společenských věd měla ve školním. roce 2009/2010 pět členů, kteří byli pověřeni vedením jednotlivých oborů a kompetencí takto:

Mgr. Denisa Sobková – právo a koordinátorka RVP
Mgr. Filip Kirchner – sociologie, správce kabinetu a webových stránek ZSV
Mgr. Pavel Kubíček – politologie, ekonomie a správce odborné učebny
PhDr. Zdeněk Papoušek – fi lozofie a autor jednotně zpracovaných maturitních okruhů
Mgr. Pavel Vaněk – psychologie a vedoucí předmětové komise

EVROPSKÝ PARLAMENT PRO STUDENTY

Od října 2009 do března 2010 probíhala pro české středoškolské studenty online simulační hra EP for students.

Na začátku hry jsme si vytvořili fiktivního europoslance (včetně životopisu, programu i politické orientace). My účastníci (byl jsem v týmu společně s Kristýnou Kučerovou a Petrem Malíkem) jsme se stali poradci svého smyšleného politika. Patronem našeho týmu se stal prof. Pavel Vaněk. V průběhu hry jsme mohli předkládat návrhy zákonů, diskutovat, psát tematické články či tvořit vlastní reálné miniprojekty k aktuálním tématům. Nejvíce jsme se zabývali problematikou hazardu a protipirátskými zákony. Zabývali jsme se také společnou zemědělskou politikou, Arktidou, problémy eurozóny nebo jsme uspořádali oslavu dvaceti let svobody od pádu zvrácené komunistické diktatury.

Celkově jsme obsadili čtvrté místo, díky kterému jsme vyhráli pětidenní poznávací výlet do Bruselu (pro osm nejúspěšnějších týmů z celé republiky). Během cesty jsme navštívili bruselské sídlo Evropského parlamentu včetně příjemné diskuze s paní europoslankyní Zuzanou Roithovou (KDU-ČSL). Poměrně detailně jsme poznali činnost Evropského hospodářského a sociálního výboru. Poznali jsme jak mnohé kulturněhistorické památky (včetně Atomia), tak bruselské genius loci. Také jsme navštívili Lucemburk a nádherná historická města Gent a Bruggy.

Aktivním působením v soutěži i na zájezdě jsme dobře

reprezentovali naši alma mater a vytvářeli jí dobré jméno.

Jan Novotný, 4.C

Tělesná výchova

ČLENOVÉ KOMISE PK TV 2009/2010

Komise tělesné výchovy měla ve školním roce 2009/2010 jedenáct členů, kteří byli pověřeni vedením jednotlivých sportů, a to následovně:

Mgr. Alice Bílková – atletika

Ing. Marie Brtníková – gymnastika

Ing. Věra Helceletová – stolní tenis a aerobik

Mgr. Jindřiška Horáková – volejbal

Mgr. Kateřina Krumpholcová – zdravotní TV

Mgr. Michal Kubíček – lyžování a turistika

Mgr. Martina Punčochářová – atletika

Mgr. Michal Snopek – úpoly a posilování

Mgr. Tomáš Vaněk – florbál a gymnastika

Mgr. Jakub Zatloukal – plavání a košíková

Mgr. Pavel Vaněk – fotbal, nohejbal a snowboard,
vedoucí předmětové komise

V PRŮBĚHU ČASU

V tělocviku Bigy
velmi se mi líbí:

Pavel Vaněk – to je šéf,
i když neřve jako lev.
Všechno umí, na vše hraje,
vyzývá nás na turnaje,
nikdo na něj nevyzraje...

Kdysi dávno, na začátku
Müllerovi tady byli,
v tělocvičně od počátku
cvičili a také žili.

Kdysi tady Pepa Zorník
všechny držel jako svorník.
Vždycky říkal na venek:
„Tričko patří do trenek!“
S koulí uměl, zpíval taky,
že překřičel všechny ptáky.

Potom „gentlas“ Pavel Kellner
uměl hrávat každý pel-mel.

Fair play uměl hrávat, Navíc je to záchranář,
sportu duši dávat. tvrdší než pes obranář.
Další náš člen tady kdysi, A když ho dáš na pivot,
„Proksík“ Vlasta, delší vlasy, basket hraje o život.
hokejista bývalý,
vůbec nebyl zhýralý. Jeho žena Terezie,
ta teď doma s mimčí žije.

S balonem se kamarádí Na Bigy se těší ale,
a pod síťí přímo řadí, takže cvičí neustále.
Jindra odbíjené velí,
nedáš pozor, míč tě střelí... Gymnastiku na koberci
(a potom máš po p...). teď prokládá kotrmelci
Brtníková Marie,
Nejmladší z nás – Tomáš Vaněk – na kladině doma je.
ladně skáče jako daněk.
Florbal, fotbal venku hraje, Jedna, dvě, tři, klik a shyb,
chystá kluky na turnaje. co zdravotní tělocvik?
Na to patří Kateřina –
Pozor! Letí tyčka, koule! vůbec na nic není líná.
Snad nebude z toho boule!
Venku řadí atletky, Lyže mají všichni rádi,
běhají jak baletky. nejvíc s nimi kamarádí
Alice a Martina – tady Michal Kubíček,
tretrami to začíná. i prkno má na klíček.
Taky chodí po horách,
Ve vodě je Jakub král, s cepínem a v pohorách.
umí plavat, ba i kraul.
V posilovně vytřás duši,
když do pytle silně buší.
**SILOVÝ ČTYŘBOJ ZÁKLADNÍCH ŠKOL
A VÍCELETÝCH GYMNÁZIÍ**
Navíc umí budžin-kan,
Michal Snopek, velký chán. Dne 2. prosince 2009 proběhlo krajské kolo v silovém čtyřboji
ZŠ a víceletých gymnázií na Střední polytechnické škole
V tělocvičně aerobiku v Brně na Jílové ulici. Krajskému kolu předcházelo školní
cvičí dlouho, snad ze zvyku. kolo na Bigy, na základě kterého Michal Snopek a Pavel
V pinecu je jako fretka, Vaněk nominovali reprezentaci Bigy ve složení:
to je ona – Helceletka.
Adam Vejmělek KA
Na škole jsou všichni rádi, Jakub Nantl KA
mimo školu kamarádí. Tomáš Pazourek KB
Jedna, dvě, tři, klik a shyb – Adam Ach-Hübner KB
tak to je náš tělocvik.
Ve velké konkurenci dalších devíti družstev reprezentace
Bigy zvítězila. Naši studenti začali famózně již v první
Ing. Věra Helceletová disciplíně – šplhu na laně, kde si vytvořili osobní rekordy
a dostali se blízko rekordu celé soutěže. Jejich skvělá forma
pokračovala i v dalších disciplínách – ve shybech, v trojskoku
a v leh-sedech.
Dokázali tak, že jméno naší školy se zviditelní i v této
sportovní oblasti. Mnohokrát děkujeme a blahopřejeme
vítězům.
Také v pořadí jednotlivců dosáhli tři naši studenti excelentního
výsledku – viz následující tabulku.
Mgr. Alice Bílková
vedoucí družstva

Jméno Škola

1. Obhlídal Jakub ZŠ Rousínov
 2. Vejmělek Adam Bigy Brno
 3. Pazourek Tomáš Bigy Brno
 4. Lang Tomáš ZŠ Židlochovice
 5. Nantl Jakub Bigy Brno
- šplh trojskok shyby sedy-lehy BODY CELKEM
3,0	7,30	23	25	268,25	
3,4	6,90	20	30	256,50	
3,5	7,90	13	30	251,10	251,10
3,9	7,60	16	28	246,60	
4,5	7,10	21	27	46,05	

FOTBALOVÝ TÁBOR

O letních prázdninách 2009 jsme se zúčastnili fotbalového tábora, který pořádalo Salesiánské středisko mládeže v Žabovřeskách ve spolupráci s naší školou. Tábor vedla bratrská dvojice učitelů, Pavel a Tomáš Vaňkovi. Na táboře nám vařila paní Kateřina Vaňková, manželka Pavla Vaňka.

Osmnáct mladých fotbalistů a fotbalistek se sešlo na Staré Osadě. Odtud nás odvezl autobus do Jedovnic, a tam jsme byli na mši. Poté nás čekala dvoukilometrová pěší túra do Rudic. Ubytování bylo zařízeno v areálu travnatého fotbalového hřiště TJ Rudice. Denní program vždy zahájila píseň Toto je den v podání Pavla Vaňka a běh k rybníku. Po vykoupaní a rychlém návratu zpět na travnaté hřiště nás čekala ranní rozcvička. Vydatnou snídani následovala tzv. rozcvička mozku, trénink a fotbalový zápas. Pro hladové fotbalisty byl už připraven vynikající oběd a po něm jsme měli hodinu a půl odpoledního klidu. Pak přišla na řadu další fotbalová příprava a různé zábavné hry. Den uzavřel večerní kruh, který sloužil k poděkování a zamyšlení nad celým uplynulým dnem. Definitivní klid do našich duší vnesly tóny písně Ho ho watanay za doprovodu kytary a zpěvu Pavla Vaňka. Největší táborovou hrou bylo stanování v rudickém

propadání, které bylo vzdáleno kilometr od naší ubytovny. Spali jsme po vylosovaných skupinkách ve stanech. I zde jsme ve čtveřicích udělali večerní kruh. Tuto noc jsme usnali bez ukolébavky.

Závěrečným táborákem byl zakončen celý krásně prožitý týden, plný zážitků. Byly rozdány diplomy a ceny. Velké poděkování patří našim učitelům za výborný, zábavný a kamarádský týden. Všichni účastníci se určitě těší na další fotbalový tábor v příštím roce.

Hana Sapáková, TB
Jan Sapák, KB

zpěv – umělá píseň se na 2. místě umístila Markéta Böhmová (3.A) za klavírního doprovodu Ludmily Zahradníčkové (3.B). Jiří Faldík (2.A) získal v kategorii hra na hudebních a dechových hudebních nástrojů). Před šesti roky se několik žáků primy B účastnilo projektu spolupráce pedagogů katedry HV PdF UP Olomouc a HF JAMU Slyšet jinak, iniciované V. Zouharem, J. Synkem a I. Medkem. Ve veřejném vystoupení žáků tří vybraných brněnských škol šlo o tvořivost a improvizaci v hudební výchově. Vystoupení žáků zábavnou formou byla veřejnosti představena v LD Radost. Dalším našim počinem bylo pozvání BcA. Evy Giny do prim k tzv. netradiční hodině HV (zaměřeno na správné rozdychání bránice před zpěvem, na sluchové vnímání a na rytmické cítění). hudební výchova
Mgr. Lenka Luklová
PaedDr. Jolana Němcová

Hudební výchova

PŘEDMĚTOVÁ KOMISE HUDEBNÍ VÝCHOVY

pracuje poslední tři roky ve stejném složení:
PaedDr. Jolana Němcová (předsedkyně)
a Mgr. Lenka Luklová.

V tomto roce v rámci příprav státních maturit absolvovala L. Luklová e-learningové studium a následný kurz studia hodnotitelů (má v aprobaci též český jazyk) k nové maturitě a J. Němcová absolvovala e-learningové studium zadavatelů. Obě profesorky se též účastnily koncem března

t. r. hodnotícího semináře v rámci 17. ročníku Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti žáků církevních středních škol v Odrách. Brněnské kulturní centrum pořádalo začátkem února 2010 soutěžní veřejnou přehlídku zájmových uměleckých aktivit mládeže. V hudebním oboru v kategorii dební nástroj 3. místo za klavírní přednes.
K obohacení poznatků v estetické výchově zveme již tradičně několik let (ve spolupráci s oddělením výtvarné výchovy) vždy na podzim Mgr. Pavla Macků do tříd 1. ročníků a kvint s přednáškou spojenou s praktickými ukázkami hry na jednotlivé hudební nástroje (Historický vývoj strun

Na konci měsíce ledna se již po několikáté podílíme a kolegy Kulturní kalendář oddělení HV – večerní návštěvy na kulturním vystoupení ve školní studovně při slavnostním ND Brno. Nabídka obsahuje každý měsíc jednu převážně vyhlášenou výsledku literární soutěže. Dále ve spolupráci hudební inscenaci, kdy se při výběru inspirujeme novinkami, s VV organizujeme v našich hodinách přednášku mezikteré divadlo ve své sezóně nabízí. národního sdružení ACET pro boj s AIDS pro sexty a třídy Podařilo se nám realizovat přednášku (pro žáky HV 1. roč2. ročníku. Je to povídání na téma partnerské vztahy, sex níku) a pozvání v říjnu 2009 přijal hudební skladatel, muzikoa AIDS, které začleňujeme do tematických plánů. Letos log a vysokoškolský pedagog doc. Vít Zouhar, Ph.D., (*1966), poprvé (ve spolupráci s VV) jsme naplánovali se třídou sexta který v aule školy prezentoval své skladby. V rozmezí šesti A návštěvu v nahrávacím studiu Lávka na Kraví hoře. Nabízejí let podruhé byli žáci vyššího gymnázia v kostele na barokní zde totiž tvořivé programy pro jednotlivé třídy, zaměřené opeře Coronide skladatele Víta Zouhara. A velmi poutavou na prohlubování vztahů v třídním kolektivu. Vybrali jsme přednášku o zrodu opery v rámci Akademického tridua (únor téma s názvem Estetické vnímání a média. 2009) jsme vyslechli od brněnského hudebního skladatele, Již dvanáctkrát jsme byli vždy koncem měsíce března muzikologa a vysokoškolského pedagoga profesora Miloše se Scholou Bigy a komorními soubory reprezentovat naši Štědrone (*1942). Pro zájemce z řad žáků třetího ročníku školu na Celostátní přehlídce zájmové umělecké činnosti a septim jsme opět nabídli seminář z dějin hudby. A bylo žáků církevních středních škol v Odrách (letos se konal by hlavně pro ty z nich, kdo chtějí po maturitě studovat již 17. ročník této přehlídky). Jedná se vystoupení, která hudbu, ať už na Pdf nebo FF MU či jinde, přínosné, kdyby potom v semináři hodnotí odborná porota. A pokaždé byla se podařilo realizovat i maturitu z hudební výchovy. Téměř bo n b ó n k y Schola Bigy vybrána do programu galavečera v oderském v každém pololetí si přicházejí domlouvát náslechy a výstupy na šich kulturním domě. v rámci svých pedagogických praxí studenti s aprobací HV s t udentů Po dobu šesti let se naši žáci mohli a dále mohou realiz Pdf nebo FF MU.

Hudební výchovu na Biskupském gymnáziu učili

jak při vánočním hudebním matiné, tak v závěru školního v uplynulých dvaceti letech tito kantoři (řazení chronologoru při Dni Bigy, kdy pořádáme (též s příspěvím oddělení gicky): MgA. Z. Špatka, Mgr. et MgA. O. Severa, Mgr. J. Tioka, VV) Hudební matiné – bonbónky našich studentů. Mgr. K. Kalová, Mgr. J. Zorník, PaedDr. Jolana Němcová, A v polovině června pořádá v sále školy kabinet VV Mgr. M. Javorová, Mgr. E. Froňková, MgA. F. Macek, vernisáž prací žáků 2. ročníku a sext. Při zahájení vernisáže se Mgr. L. Němec, Mgr. M. Javora, Mgr. M. Klangová, nemůže být představují se svým hudebně-pěveckým vystoupením žáci Mgr. H. Churá, Mgr. Z. Lederová a Mgr. L. Luklová. zlý člověk.téhož ročníku.

A rovněž ve druhém pololetí školního roku se zodpovědně PaedDr. Jolana Němcová chápou úkolu – samostatné prezentace v aule či hudebních referátů na jimi zvolené téma. Podruhé jsme využili nabídky Klubu Leitnerova s poslechovým pořadem hudebního publicisty Jiřího Černého pro žáky sext, septim a 3. ročníku. S potěšením přijímáme pozvání našich hudebních talentů na vystoupení a koncerty pořádané např. při příležitosti absolventských výkonů. Druhým rokem sestavujeme v přípravném týdnu pro žáky

BIGY A „HUDEBKA” ...

V tomto ohledu musím zmínit, že zásadní význam pro mne mělo, víc než výuka samotná, zázemí studia SAB, které je neodmyslitelně spjato s Broňou Berníkem. Toto útočiště se zvukovou technikou, základním aparátem a Broňou coby odborným poradcem bylo odrazovým můstkem pro hraní v duu Groovey s mým kamarádem Pavlem, jež trvá již deset let a snad se vyvíjí ke stále osobitější a zralejší formě. Díky za to všem, kdo měli jakýkoliv podíl...

Adam Kubát

absolvent

Rádi vzpomínáme na léta strávená na Bigy. Hudební výchova patřila rozhodně mezi ty příjemnější předměty. Rád jsem si chodíval zahrát na klavír ve chvílích volna, zvláště v den, kdy jsem konal maturitní zkoušku. Nejdřív jsem se snažil uvolnit konverzací se svými spolužáky, avšak oni nesdíleli mé nadšení a dívali se zarytě do knih. Zbyl mi na škole jenom ten klavír mezi druhým a třetím patrem. Díky tomu jsem vlastně odmaturoval.

K hudbě máme nadále velmi blízký vztah, někteří se jí zabývají i profesionálně. Hudba je pro nás radost.

Za sourozence Zvěřinovy Václav Zvěřina

absolvent

Předmět hudební výchova byl pro mne na Bigy příjemným překvapením. Na základní škole nepatřil k mým oblíbeným a ve srovnání s hudební výukou na Bigy byl přímo nudný. Hudební výchova na Bigy není jen výchova k hudebnímu cítění, rytmu a znalostem o významných skladatelích, ale podle mě nechává studentům prostor, aby sami přemýšleli a přednášeli formou referátů, co pro ně hudba znamená, jak ji vnímají a co je jejich srdci nejbližší. Tato možnost každého studenta nějak přispět vytvářela v hodinách pohodu, zvědavost a hlavně: předmět dostal

mimo technický smysl i jakýsi aspekt psychologický. Bylo zajímavé poslouchat referáty spolužáků a tak je poznávat z jiného úhlu. V mnoha případech se stal referát pojitkem i pro ty, kdo měli jinak zcela odlišné zájmy. Myslím si, že většina z těch, kdo brali hudební výchovu v září jako povinnou nudu, zjistila, že se nemusí bát zpívat anebo že se nemusí bát vytáhnout svůj hudební nástroj, na který jinak hrají pouze na „zuškách“. A když se přijdete podívat na hudební matiné, uvidíte, že můj odhad je zcela pravdivý – sál je nacpaný až k prasknutí a výkony jsou překvapivě skvělé.

Dana Žižkovská

absolventka

Předmět hudební výchova mně byl vždy blízký. Hlavně kvůli tomu, že pocházím z hudební rodiny a hraji na housle. Hodiny zde probíhaly v přátelském a poklidném duchu, a to především zásluhou paní profesorky Jolany Němcové, která nás vždy dokázala překvapit. Držela a dodnes drží krok s aktuální hudební scénou a svým zájmem a širokým záběrem aktivit daleko přesahuje osnovy učiva. Díky svolení jak prof. Němcové, tak i prof. Zorníka jsem měl tu čest, že i po studiích na Bigy jsem se do mezipatra „hudebky“ mohl vracet (a to nejen já) jako student Konzervatoře Brno, abych v hodinách hudební výchovy mohl studentům gymnázia předložit klasickou i populární hudbu. Předmět hudební výchova na Bigy hodnotím jako přínos pro studenty i umělce, protože je zde vytvořen prostor pro jejich setkávání.

Ondřej Píhal

absolvent

V současnosti máme všichni jednu obrovskou výhodu, a tou je možnost volby. Mají ji také studenti na Biskupském gymnáziu, kteří se při přechodu na vyšší stupeň rozhodují, kterému umění dají přednost, zda hudebnímu, nebo výtvarnému. Já si tenkrát vybrala hudební výchovu a musím říct, že tím jsem svoji možnost volby využila, jak nejlépe jsem mohla.

Hodiny „hudebky“ ve mně vždy vyvolávaly příjemný pocit, že se někde uprostřed každodenního školního shonu našlo místo, kde jsme zažili mnoho úsměvných okamžiků a zároveň se dozvěděli spoustu zajímavých věcí z velkého hudebního světa, ať už formou výkladu energií sršící paní profesorky nebo referátu našich spolužáků. Živě si pamatuji, jak jsme s nedočkavostí očekávali prosincové předvánoční dny, abychom mohli konečně zpívat koledy, nebo jak jsme pečlivě nacvičovali hudební program k vernisáži, kterou připravili kolegové z výtvarného oddělení.

K hudebnímu životu na Bigy neodmyslitelně patří také matiné, které se pořádá dvakrát do roka, vždy před Vánocemi a na konci června. Při nich mají studenti možnost předvést svůj hudební um před zraky spolužáků a profesorů z celé školy. Bývaly časy, kdy se tato dopolední vystoupení odehrávala v učebnách hudební výchovy, ovšem před dvěma roky se místo konání kvůli velkému počtu hudbychtivých diváků přesunulo do sálu B5 v přízemí školy.

Na hodiny „hudebky“ budu vždy vzpomínat s radostí, patřila mezi mé nejoblíbenější předměty a jsem přesvědčena, že tento názor se mnou sdílí většina studentů, kteří hudební vychovávání na naší škole, stejně jako já, osobně zažili.

Ludmila Zahradníčková, 3.B

„HUDEBKA“ A JÁ

Že byla hudební výchova mým jediným OPRAVDU oblíbeným předmětem na škole, snad nemusím zdůrazňovat. Jak jen mám popsat ty hodiny, které byly rájem pro mou duši, aby to neznělo právě tak praštěně jako ta předešlá fráze? Zkusím to asi takto. Ony dvě hodiny týdně pro mě

byly naprosto nezbytné. Člověk na chvíli zapomněl na okolní neutěšený svět a mohl vnímat jen jediné – hudbu! Ať už byl ten nebo onen příznivcem popu, metalu, jazzu nebo (jako já) blázen do opery, každý si přišel na své a vždy jsme poslouchali jen to nejlepší. Nakaženi neutuchajícím nadšením

naší paní profesorky Němcové jsme se odvážili k leccemu, k předvádění Jacksonovy „měsíční chůze“, k choreografiím některých lidových písní, někteří dokonce poprvé v životě oblékli sako a vyrazili na nějaké to divadelní představení, aby nebyli nazýváni kulturními barbary. Co se potom dělo a o čem se šeptalo v kuloárech, nechť je navždy zahaleno tajemstvím... Byly to zkrátka krásné časy, ale vše krásné většinou brzo končí. Tak přeji všem dalším navštěvovatelům hodin „hudebky“ – předmětu tak kultivujícího a ducha povznášejícího, aby zažili aspoň trošku toho, co jsme mohli prožít my.

Markéta Böhmová, 3.A

HUDBA V BLÍZKOSTI STUDENTŮ

Je to už šestnáct let od chvíle, kdy jsem poprvé usedla do lavice hudebního oddělení – tehdy jsem ještě netušila, že se sem jednou vrátím do pozice před tabulí...

Vzpomínky na první léta a profesora Špatku jsou ještě živé – všude byly varhany, naplní téměř každé hodiny byl zpěv písní z kancionálu i jeho improvizace, např. na motivy našich jmen.

Po krátkém vedení profesorem Tiokou již následovala léta spojená s profesorkou Němcovou – dobrou kantorkou, „vůdkyní“ a podporou při studiu hudební výchovy na pedagogické fakultě, skvělou kolegyní a přítelkyní. Je úžasné, jak se jí za léta jejího působení na Bigy podařilo přiblížit hudební výchovu studentům (hlavně těm, pro které se právě hudební výchova stala součástí jejich budoucího života), třeba příjemným přátelským prostředím, dobrým vybavením, pestrými hodinami, hudebním programem během roku...

Kéž by takových lidí bylo víc!

Mgr. Markéta Klangová (roz. Jánská)

absolventka

Výtvarná výchova

Kamila Gojnová Mgr. Marie Vrbová Kristýna Marešová
Předseda předmětové komise: Blanka Hrušková
Členové komise: Marie Vrbová, Kamila Gojnová, Kristýna Marešová (DVU), Kateřina Hrušková (výtvarný kroužek), Vojtěch Maša (fotografický kroužek)

BILANCE UPLYNULÝCH PĚTI LET

Uplynulých pět let znamenalo pro výtvarnou výchovu na Bigy mnoho změn, hlavně v obsazení profesorského sboru. Prof. Mečkovská dokončovala své doktorandské studium na pedagogické fakultě, a proto byla polovina jejího úvazku svěřena prof. Hubáčkoví a posléze prof. Hlavenkovi. Doktorandské studium s úspěchem dokončila a poté na-

stoupila na mateřskou dovolenou. V současnosti se o hodiny tohoto úvazku dělí prof. Vrbová a prof. Gojná.

Ve školním roce 2008/2009 byl obnoven předmět Dějiny výtvarného umění (DVU) a ten vyučovala ve školním roce 2008/2009 prof. Vrbová, ve školním roce 2009/2010 prof. Marešová. V projektu Závěrečná samostatná práce, který je určen studentům druhých ročníků a sext, se podařilo vybudovat systém zadávání a vhodných témat a projekt je zapracován do rámcového vzdělávacího programu. Spolupráce se sdružením ACET (mezinárodní sdružení pro boj s AIDS) nabízí studentům sext a druhých ročníků zamýšlení nad zodpovědností ve vztazích, přemýšlení o intimitě v partnerství a dotýká se problematiky drog. Povídání na téma sex, vztahy a AIDS začleňujeme do tematického výtvarná výchova plánu ve spolupráci s předmětovou komisí hudební výchovy. Spolu s Hv zařazujeme i besedu o vývoji hudebních nástrojů a chystáme spolupráci se studiem Lávka, které nabízí programy zajímavé z hlediska prohlubování vztahů v třídním kolektivu.

Pro všechny, kdo touží vytvářet víc, než se vejde do běžné hodiny, nabízíme kroužek fotografií a výtvarný.

Úzce spolupracujeme s Pedagogickou fakultou MU v rámci praktické výuky studentů-budoucích pedagogů, kteří přicházejí, aby se seznámili s výukou a sami si vyzkoušeli, jak vyučovat.

Nově spolupracujeme se Střediskem služeb školám a Zařízením pro další vzdělávání pedagogických pracovníků v Brně. V květnu 2010 navštívili výtvarní pedagogové různých typů škol Biskupské gymnázium a nahlédli do prostor výtvarného oddělení. Seminář, který zde proběhl pod názvem Otevřené dveře s podtitulem Netvoříme, abychom vystavovali, ale vystavujeme, abychom se podělili o to, co jsme vytvořili, umožnil nahlédnout do archivu školy, prohlížečů, alb a byl prezentací dlouhodobé práce studentů a pedagogů v oblasti výtvarného umění.

BILANCE UPLYNULÝCH DVACETI LET

Probírám se hromadami starých výkresů a obrázků za roky navršenými ve skříních a vzpomínám... vybavují se mi jména, lidé, tváře a příběhy... řadím k sobě studijní kresby, krajiny, ilustrace, figury, portréty, domy, květiny, zvířata, barvy – žlutá, červená, modrá, co je dobrá, a snažím se najít systém pro rozlišení a důvod pro uchování... a tak vzniká kousek po kousku, chvíle po chvíli archiv kreseb, maleb, náčrtků, grafik, pastelů, fotografií a starých pozvánek... ukrývá příběhy, sny, okouzlení, zápasy a úsilí a zve toho, kdo prochází kolem, k zastavení, nabízí možnost usednout a začít listovat, prohlížet, vychutnávat, vzpomínat, kochat se... vzpomínky na osmnáct let mého života, moje učitelské místo první a zatím poslední, boj o každý den, prohry i vítězství, vztahy, co se proměnily v kamarádství i přátelství.

Zkusila jsem oslovit prostřednictvím mailu studenty i učitele (všechny adresy, co byly v adresáři, s prosbou o přeposlání) o deset vět na téma Bigy, já a „výtvarka“. Nepřišlo mnoho odpovědí, ale ty, co přišly, byly potěšením a pohlazením, povzbuzením a potvrzením, že to nebyl promarněný a prázdný čas. Chcete-li, nahlédněte se mnou do těch řádků...

Mgr. Blanka Hrušková

předsedkyně předmětové komise výtvarné výchovy

Lítačky... tedy dveře lítací, těmi je třeba projít, abychom se dostali jinam... Návštěvník naladěný školní chodbou, která ho sem zavedla, mohl by se cítit zmatený, zaskočený směsí hliněných sošek, hromadami papíru, obrazy, drátky, fi gurínami, věcmi, co zde našly své útočiště... „Prolétneme“-li tedy těmi dveřmi, otevře se před námi chodbička a na první pohled se nám může zdát, že jsou tu věci nahodilé a jen tak navršené. Avšak jsou to věci dotýkané, věci proměňované...

A ty nás zvou k tvoření, ke kreslení, hnětení, lepení, vrstvení, malování, k hledání a nalézání těch správných forem.

Tady, v tomto zadním křídle, kde školní zvonění není slyšet, otevírá se svět tvarů, barev, hlíny... Kdo uslyší jeho výzvu, bude bohatý. Bude bohatý o větší poznání sebe sama, své fantazie, svých možností, o poznání fantazie a schopností svých spolužáků... Bohatší o hlubší porozumění, jak a proč lidé v průběhu věků přetvářeli svět kolem sebe. Troufám si říct, že je zapotřebí takového místa v každé škole, aby bylo kam „vlétat“ a chvíli nevnímat zvonění. Aby bylo odkud „vylétat“ a vracet se ke knihám, k číslicím, k datům, k mapám,

příběhy, sny,
okouzlení, zápasy

věci dotýkané, věci
proměňované...

kde školní
zvonění není
slyšet

tabulkám, ke světům měřitelným...

Mgr. Marie Vrbová

profesorka výtvarné výchovy

Při rozhodování mezi výtvarnou a hudební výchovou jsem dal v prvním ročníku čtyřletého gymnázia přednost „výtvarce“ proto, že na rozdíl od hudební výchovy tvoří hodnoty, na které si i po letech mohu sáhnout, zavzpomínat a ohlédnout se. To jsem od těch hodin očekával a toho se mi také dostalo. Dodnes vlastním několik obrazů, které jsem za své dva roky v mezipatře zapadlého křídla v ateliéru „výtvarky“ vytvořil. Nejsou nic moc, spíš patlanice než výtvarná díla, ale stvořil jsem je sám, do rámu, který jsem si sám stloukl, jsou malované na plátno, které jsem si sám vypnul, a barvami, které jsem si sám namíchal. Dodnes mi tak v obývacím pokoji visí kopie Mony Lisy v originálních rozměrech, linoryt koťátka i kresby brouků. Nesmím opomenout ani poslední půlrok, ve kterém jsme mohli tvořit dílo podle vlastního výběru. Tehdy vznikl hodinu a tři čtvrtě dlouhý remake Pán prstenů- Pán rohlíků, který se dočkal i anglických titulků, byl poštou rozeslán fanouškům po celé republice a článek o něm vyšel i v celostátním periodiku. Věřím, že se stal stěžejním dílkem pro celou generaci „fantastáků“. To vše vzniklo za podpory všech vyučujících a bez ní a cenných rad by snad fi lm světlo světa nespáčil. Děkuji, tyto hodiny pro mě byly hodinami

psychického oddechu. Věřím, že i pro stovky dalších.

Pavel Horáček

absolvent

Do hodin výtvarné výchovy jsem se přihlásil, aby mi škola něco dala, a jelikož v hudební výchově mám alespoň základní vzdělání, zvolil jsem výtvarnou výchovu. Očekávání splnily hodiny beze zbytku, ba co víc, předčily je. Kromě mnoha příjemných chvil strávených s přáteli jsem spoustu času strávil mimo školu na závěrečném projektu – celovečerním amatérském filmu, na což velice rád vzpomínám. Vzhledem ke svému věku sice ještě nejsem pamětníkem v pravém slova smyslu, nicméně i tak můžu říct, že i když se mi to tehdy tak nezdálo, mé dny strávené na Bigy byly prozatím snad nejhezčím obdobím mého života, a když po večerech nad sklenkou vína vzpomínám na „staré dobré časy“, mnohdy

se mé myšlenky vrací právě k tomuto období, které je pro mě ztraceno v nenávratnu.

Jan Horáček

absolvent

Vůně dobrého čaje, atmosféra klidu, pohody a přátelského přijetí, podbarvená tóny Vivaldiho Čtvera ročních období, tohle se mi vybaví, když si vzpomenu na „výtvarku“ a předvánoční „výtvarňáky“ na Bigy. Podnětné zázemí kabinetu a učeben výtvarné výchovy, potřebný materiál a zejména přátelská rada a pomoc. Kdo má vlastní nápad, v klidu tvoří. Kdo ne, může čerpat z bohaté nabídky... malba na sklo, na hedvábí, keramická hlína a glazury, kresba, malba, pastely, tempery, perokresba, linoryt, batika... co hrdlo nebo spíš ruce ráčí. Mnoho vánočních dárků a přáníček spatřilo světlo světa právě zde... A kdo právě netvoří, sedí s hrnkem voňavého čaje v ruce a povídá nebo jen tiše naslouchá... Jako by se na pár hodin zastavil čas...

I když od mé maturity uplyne letos sedm let, stále mi visí v pokoji na stěně malba bílé růže a maminka nosí modrozelenou hedvábnou šálu z „výtvarňáku“... A kdykoliv jdu „Wilsoňákem“, vzpomínám, jak jsme napínali pavučiny z provázků mezi stromy a pastelem zachycovali lesní šero... Božena Němcová by řekla: „Dávno, dávno již tomu...“

Magdalena Klímová

absolventka

DÍKY MOC!

Díky moc za prostory „výtvarky“ a odborné vedení domácích profesorek! V listopadu to bylo již pošesté, co jsme se na Bigy setkaly. Kdo? My ženy, které máme srdce blízko umění a ručních prací a během roku nemáme mnoho času a prostoru pro tvoření. Většinou společně se svými šikovnými dětmi se v listopadu sejdeme a máme „den pro sebe“. Moc rády na tyto soboty vzpomínáme – na přátelskou a především

tvůrčí atmosféru i milá setkání a rozhovory. A taky máme nějaké ty dárečky pod stromeček. Domů si kromě výrobků odnášíme i novou chuť výtvarně tvořit a spoustu inspirace.

Markéta Střížová

Klub křesťanských maminek

Velmi ráda vzpomínám na ty odpočinkové hodiny v tichu či za znění jemné, příjemné hudby. Vzpomínám na usměvavé tváře, vděčné za sebemenší projev, úsměv... sotva jsem prošla dveřmi do učebny, jako bych byla v jiném světě. Všechny starosti jsem zanechala na chodbě a začala jsem plně žít jen pro tu chvíli. Nejkrásnější bylo, když jsem se pak po chvíli rozhlédla po třídě a viděla své spolužáky, zabrané do práce. „Koukala“ jsem, co se v každém z nich skrývá... někdo si oblíbil linoryt, někdo kresbu tuší, někdo malbu barvami, někdo si zamíloval abstrakci, jiný konkrétnost... I když jsme se mezi sebou za těch pár let znali, přesto tam, v té kouzelné místnosti, člověk ty druhé poznával z jiné stránky a bylo to vždy mile překvapující... A pak, když jsme odcházeli, často už zapadalo slunce a ozařovalo ty naše výtvary, které tím pak byly ještě krásnější... Děkuji za vše!

Petra Doleželová

absolventka

Výtvarná výchova pro mě znamenala mentální, zejména paměťové vypnutí, žádnou hrozbu písemek či zkoušení a zapojení tvořivých mozkových center s hmatatelným výsledkem (obrázek, výrobek z hlíny, linorytový tisk...), což mi dělalo velikou radost. Škoda že osnovy septimy a oktávy už tuto „oázu“ nedovolovaly. Velmi si také cením, že jsme se seznámili se širokou škálou technik a v sextě si mohli zvolit téma půlroční práce. Každý se mohl rozvinout ve své oblíbené technice. Jsem za to velmi vděčná.

Marie Humpolová

absolventka

Od útlého dětství mám blízko k výtvarnému umění. Svému kreslířskému nadání jsem mohl dát plný průchod v hodinách výtvarné výchovy. Zatímco kamarádi pracovali na výtvarném tématu, já jsem měl zpravidla ve volbě námětu a výtvarné techniky víceméně volnou ruku. Oblíbil jsem si zvláště kresbu tuší a tužkou. Postupem času tak začaly vznikat různé perokresebné cykly (Ještěři, Ryby), ilustrace k Mellvilově Bílé velrybě nebo řada fiktivních paleolitických krajin. Abych mohl na tématech pracovat intenzivněji, začal jsem do „výtvarky“ chodit také každý pátek po skončení výuky. Studentské práce vycházející z volné tvorby bývaly každoročně vystaveny v prostorách gymnázia. Nezapomenutelným zážitkem byl pro mě výlet k bratřím Reynkům (Danielu a Jiřímu) do Petrkova; tam jsme se vypravili jednoho nádherného podzimního dne v komorní, asi osmičlenné skupině.

David Válek

absolvent

VÝTVARNOU VÝCHOVU NA BISKUPSKÉM GYMNÁ.
ZIU UČILI V UPLYNULÝCH DVACETI LETECH TITO
PROFESORŮ:

prof. Štefanová, prof. Totušková, prof. Blanka Hrušková,
prof. Vrbová, prof. Mečkovská-Hubáčková, prof. Vítková,
prof. Plotěná, prof. Lančová, prof. Hubáček, prof. Hlavenka,
prof. Gojňá

DĚJINY VÝTVARNÉ KULTURY, DĚJINY UMĚNÍ
VYUČOVALI:

FOTOGRAFICKÝ KROUŽEK VEDLI:

prof. Jekl, prof. Hebronová, prof. Maša

prof. Kateřina Hrušková

prof. Hokejová, prof. Trnková, prof. Vrbová, prof. Marešová

VÝTVARNÝ A KERAMICKÝ KROUŽEK VEDLI:

prof. Blanka Hrušková, prof. Ronovský, prof. Vrbová,
almanach k 20. výro.í

znovuotevření Biskupského gymnázia

Školní psycholog

Psycholog bývá často vnímán jako lepší či horší znalec lidské psychiky. Očekává se, že si vás krátce vyslechne, různě otestuje a řekne vám, co jste zač. Na závěr přidá několik rad, jak naložit se svým životem. Tuto roli rádoby experta jsme se pokoušeli během svého již více než tříletého působení na Bigy nenaplnit, jak nejlépe jsme uměli.

Veronika Kirchnerová na škole pracuje na částečný úvazek od školního roku 2006/2007, Petr Vaněk působí na škole od ledna 2008.

Pokud se vám tedy nepodařilo přijít, uslyšet od nás, kdo jste, dostat radu a být změněn a lepší odejít, máme radost! Naším cílem bylo vřadit se přirozeně do běžného života školy. Při setkáních se studenty i kolegy učiteli není naše role rolí experta. Pokud v dialogu s námi již uslyšíte nějakou konkrétní radu, je vždy myšlena jako nabídka a jedna z možných inspirací. Experty na svůj život jsou ti, kdo k nám přicházejí. My se jim snažíme pomoci při hledání jejich osobní, jedinečné cesty.

PŘI INDIVIDUÁLNÍCH SETKÁNÍCH SE STUDENTY
JSOU HLAVNÍMI TÉMATY:

– obtíže v komunikaci a spolupráci
– osobní, vztahové a rodinné problémy

– zvládání školních nároků
– volba vysoké školy a profese

Máme radost z toho, že se často setkáváme také s učiteli školy. Tématem většiny našich dialogů je přístup k jednotlivým studentům či třídním kolektivům.

Poradenství v otázce volby vysoké školy a profese se

věnuje Veronika Kirchnerová. Všichni studenti tříd 3. ročníku a septim mají možnost absolvovat test struktury inteligence, na jehož podkladě pak probíhá individuální konzultace.

V rámci osobnostní a sociální výchovy absolvují všichni studenti kromě zahajovacích adaptačních kurzů také dva třídenní výjezdové semináře. Seminář pro třídy 2. ročníku a sexty je zaměřen na řešení konfliktů. Ve třídách 3. ročníku a v septimách absolvují studenti třídenní seminář, jehož tématem je hledání cesty k dosahování vlastních cílů. Výjezdové semináře osobnostní a sociální výchovy vede Petr Vaněk.

Závěrem tohoto krátkého shrnutí připojuji svůj osobní pocit. Mám radost z toho, jak se nám podařilo vplynout do běžného života školy. Setkávání pracovní i nepracovní se studenty i učiteli je pro mě často plné nových inspirací a „živé vody“. Těším se na její další doušky!

Mgr. Petr Vaněk

Přijímací řízení pro školní rok 2010/2011

STATISTIKA O PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ PRO ŠKOLNÍ ROK 2010/2011

Přihlášení do čtyřletého studia: 164 Přijatí: 90
Přihlášení do osmiletého studia: 178 Přijatí: 60

Výsledky maturitních zkoušek 2010

Zahraniční spolupráce

Adapted from: The Compass Thursday

CZECH YOUTH GETS TASTE OF U.S. CULTURE
THROUGH GLOBAL OUTREACH

NEENAH – Starbucks coffee and steak are high on the list, but Lucie Chmelikova's favorite part of her U.S. experience is living with the Constacio family and attending St. Mary Central High School. Chmelikova, 18, is an exchange student with Global Outreach, a program that originated at St. Mary Central in 1990. Global Outreach partner schools in Wisconsin and Nebraska host students from Central/Eastern and Northern Europe for their junior year. Diocesan high schools involved in the program, in addition to St. Mary Central, include Roncalli in Manitowoc, Notre Dame Academy in Green Bay, Xavier in Appleton and Oshkosh Lourdes.

Chmelikova, a native of Brno, Czech Republic, said she arrived in Wisconsin this past August with an open mind and limited knowledge of the culture.

"I did not know much," she said. "I knew where it was placed, but I didn't know that they liked cheese and things like that. I wanted to get to know the U.S. other than just from the news." Speaking English was an adjustment, she added. English classes are required at the Catholic high school she attends in her homeland, but the coursework

primarily involves grammar exercises rather than speaking the language. She is studying both English and French this

school year. Chmelikova is the second Global Outreach exchange student hosted by the Constacio family. In 2005-2006, Andrius Laurinavicius of Vilnius, Lithuania, joined their household in the Milwaukee area.

The family maintained its relationship with Global Outreach when moving to the Fox Valley three years ago. In recent years, Mark and his wife, Gail, have supported the program through fund-raising with plans to host another student when Natalie, their youngest daughter, was a junior.

"This is something good for Lucie, but good for Natalie as well," said Mark. "Sharing and being open to somebody else is really important. Opening your home and trying to be hospitable are incredibly important values."

The experience is much different than when the family hosted Laurinavicius, who made a recent visit, said Natalie.

"I was kind of a little brat with Andrius," she said. "I would tease him and he didn't have any siblings so he wasn't used to that. Soon he came back at me and we became really close. He was like my older brother. Now it's cool. I have a better understanding of where Lucie comes from. I feel that it's a more cultural experience this time. I've gotten to know her more and we've become closer."

There have been some adjustments, she added.

"It was kind of weird because I was the only child before," said Natalie. "I have siblings, but they are much older. Sharing a bathroom, deciding what we are going to watch

on TV, what we are going to do, when we are going to leave for school and other simple things are different. Last year, I would just come and go. I didn't need to check in."

"Lucie is very easy to get along with, so she has adjusted in the house very well," said Mark. "We've been keeping her moving since she arrived." The family has taken Lucie to Colorado, San Diego and Mexico. She has also participated in March for Life in Washington, D.C., and the National Catholic Youth Conference in Kansas City.

"I was most happy that Lucie was able to go to NCYC," said Mark. "We had a group go from St. Mary's and the diocese. She was able to see some of her friends from the Global Outreach program that are at the other Catholic high schools and that was a good experience. She was part of the 100 or so from the diocese at March for Life and was able to see more of the country, but also in a Catholic context."

Lucie has been active at school. She is involved in choir and drama, plays soccer and was a member of the tennis team in the fall. Her top sport in the Czech Republic is handball. She has also grown in her faith this year. She said that she enjoys how personal Mass is at St. Margaret Mary Church in Neenah.

"I like the priest (Fr. Mike Ingold)," she said. "He has a microphone and he is talking all around the church and walking, asking people questions. There is also nice singing, normal songs that you can sing."

Mark directed the Global Outreach summer program in 2009. Franciscan Sr. Laura Zelten, campus minister at Notre Dame Academy, is coordinating the 2010 summer offering, which includes a camp in Brno, Lucie's hometown. "We have five students from St. Mary's going to the summer camp," said Mark. "Lucie was the new student last summer and the older students, those who were here at St. Mary's and other schools, pass the baton on. This year, she will pass the baton on to the next class."

Jeff Kurowski

STUDIJNÍ POBYT V USA

V minulých letech se Biskupské gymnázium Brno stalo jedinou školou v České republice, na které každý rok probíhají pohovory s uchazeči o studium v USA v programu Global Outreach. Pokračujeme tak v dlouholeté spolupráci s touto americkou katolickou organizací, během níž se několik desítek studentů naší školy zúčastnilo ročního studijního pobytu na středních školách v Nebrasce, Minnesotě nebo Wisconsinu. Absolventi programu se stali součástí širší rodiny Global Outreach, do které jsou pravidelně zváni studenti z pěti zemí východní Evropy, aby naplnili hlavní myšlenku této iniciativy: učit se podílet na obnově společnosti i církve ve své zemi. Zkušenosti z loňského pobytu shrnují dva z našich absolventů:

I spent the school year of 2008/2009 in Omaha, Nebraska. It may sound silly but now I know that it was a lifechanging experience, not only because of the opportunity to improve my English language skills but also because of faith and relationships. I had never expected that I could make close friends and keep in touch with them till now and even more so that I could have the best host family ever. They gave me the feeling that I am their own son and they are my own family. They took great care of me and because of them I was able to have an awesome year.

In January, a few days after Obama's inauguration, I had the opportunity to participate in the March for life in the streets of Washington DC. It was an empowering experience to see more than 120 thousand people marching against abortion and I was glad I could be one of them supporting the pro-life movement.

Stanislav Drápal, OkB

I had the opportunity of spending a school year in the United States of America as part of the Global Outreach Program that our grammar school takes part in. I lived in an American host family in Wahoo - Nebraska, where I attended the local Bishop Neumann High School. I was involved in many activities that the school provided, for instance Cross-Country Running, Wrestling, participation in the Pro-Life Club, the Church Club and so on. All the American students and also the teachers were very open

and helped me with the difficulties I faced during the year.

But my stay didn't just involve studying. I also had the chance to visit the capital of the USA, Washington D.C. or beautiful historical Philadelphia, where the Declaration of Independence was signed.

Though I spent only one year in the USA, I will always consider this country as my second home, not only because of the lovely host family that adopted me as their own son but also because of the experience it gave me of a typical American lifestyle and the different approach to faith that will influence my view of the world for the rest of my life.

Petr Hess, 4.C

VÝMĚNNÝ PROGRAM BRNO.LEEDS

Anglické univerzitní město Leeds je partnerským městem města Brna.

Naše škola dostala od Magistrátu města Brna nabídku zúčastnit se na jaře 2008 každoročního Breeze festivalu v Leedsu. Hostitelskou školou byla pro nás v Anglii katolická střední škola Corpus Christi Catholic College Leeds. Biskupské gymnázium na Breeze festivalu reprezentovali studenti tehdejší kvarty B společně se svými učitelkami angličtiny Mgr. Daňkovou a Mgr. Galuškovou. Zároveň se nám tím podařilo zahájit partnerskou spolupráci s naší hostitelskou školou.

Následovala příprava návštěvy anglických studentů a jejich učitelů v Brně v květnu 2009. Studenti Bigy reprezentovali školu velmi úspěšně a celý bohatý program provázeli sami jako průvodci v angličtině. Představitelé Corpus Christi Catholic College ocenili jejich kvalitní výkony, náročnou přípravu i aktivitu všech účastníků.

Součástí programu bylo poznávání našeho regionu, prohlídka města Brna nebo program na Hvězdárně a planetáriu M. Koperníka.

Významnou část programu tvořila návštěva Biskupského gymnázia, prohlídka školy, společné aktivity ve škole – umělecká výtvarná dílna pod vedením Mgr. B. Hruškové, diskusní skupiny, kulturní a sportovní program.

Angličané velmi ocenili výlet na poutní místo Velehrad a do archeoskanzenu Modrá, kde nám doc. PhDr. Luděk Galuška, CSc., poskytl poutavý odborný výklad.

Cestou na Velehrad jsme také navštívili hrad Buchlov.

Naši hosté byli nadšeni prohlídkou Punkevních jeskyní v rámci výletu do Moravského krasu a na poutní místo Křtiny.

Zajímavá byla pro anglické partnery také návštěva Salesiánského střediska mládeže v Brně-Lišni, kde jsme jim představili unikátní program pro mládež, vybavení střediska a možnosti jeho využití.

Představitelé Corpus Christi Catholic College projevili zájem o dlouhodobé partnerství mezi jejich školou a naším

gymnáziem.

Letos pokračuje partnerský program korespondenčním projektem Culture in a box, v němž si studenti obou škol sdělují zvyky a vlastní zkušenosti se slavením tradičních svátků v obou zemích. Na projektu pracuje letošní kvarta B. Věříme, že se v příštím roce podaří uskutečnit i další výměnné pobyty studentů.

Mgr. Eva Daňková

BRNO.HAMBURK

Projekt s názvem Setkání se sousedy, podobnosti a odlišnosti mezi Brnem a Hamburkem (Meeting neighbours, Similarities and Diversities between Brno and Hamburg) se uskuteční v rámci výměny studentů ze tříd kvarta B a tercie A našeho gymnázia a katolické střední školy Sankt-Ansgar--Schule v německém přístavním městě Hamburk.

Projekt nám nabídla Ingrid Zieglerová, učitelka angličtiny na uvedené německé škole. K tomuto kroku ji inspirovala výborná angličtina našich studentů, kteří v rámci projektu Socrates-Comenius pod vedením naší učitelky biologie Mgr. K. Krumpholcové navštívili Sankt-Ansgar-Schule. Celý projekt bude v angličtině, přičemž tento jazyk se stane i dorozumívacím jazykem obou partnerů.

Patnáct žáků a žákyň z Hamburku přijede i s pedagogickým doprovodem dne 1. 5. 2010, ubytuje se u svých hostitelů a následující tři dny se zúčastní připraveného programu v Brně a okolí. Naši studenti je seznámí s pamětihodnostmi Brna, budou provedeni prostorami naší školy a kromě dalších zajímavostí regionu uvidí i Punkevní jeskyně v Moravském krasu. Dne 5. 5. 2010 se všichni společně přepravíme vlakem do německého Hamburku, kde bude pro patnáct našich studentů a pedagogický doprovod připraven německými partnery program. Z Hamburku se vrátíme 9. 5. 2010.

Po skončení celé akce vypracují obě strany závěrečné zprávy, do nichž shrnou všechny své poznatky a zkušenosti získané při návštěvě svých partnerů.

Mgr. Monika Galušková

E.TWINNING

E-twinning je hlavní aktivitou programu e-learning Evropské unie. Jejím cílem je podporovat spolupráci evropských škol pomocí informačních a komunikačních technologií (ICT) a poskytovat školám podporu, technologické nástroje a služby, aby mohly v rámci jakéhokoli předmětu navázat krátkodobou či dlouhodobou spolupráci.

Žáci sekundy B pod vedením své učitelky angličtiny Mgr. Moniky Galuškové se uvedeného projektu zúčastnili ve školním roce 2007/2008. Jejich partnerem byli žáci stejného věku, dvanácti- až třináctiletí, z Rawlett School ve městě Tamworth v Anglii. Projekt byl nazván Local History and Culture.

Tato forma kontaktů na mezinárodní úrovni je velmi dobrým přínosem jak pro studenty, tak i pedagogy a vytváří v zahraničí dobré povědomí o naší škole, městě, ale i České republice.

Podpora kubánského vězně

MEZINÁRODNÍ PROJEKT V RÁMCI LLP . PROGRAMU COMENIUS . PARTNERSTVÍ ŠKOL

Od září 2006 do září 2009 jsme se stali součástí mezinárodního projektu European Challenges in Modern Biotechnology Education, jehož se kromě iniciátora, jímž byla španělská škola Marqués de Suanzes, účastnili zástupci ze škol v Levoči (SR), Hamburku, Pforzheimu (Německo), Miskolce (Maďarsko) a Rigy (Lotyšsko).

Jak z názvu vyplývá, zabývali jsme se biotechnologiemi. Biotechnologie jsou výrobní technologie, které využívají živé organismy nebo jejich části k určité výrobě, jejich přeměně nebo dalšímu specifickému použití. Běžně se využívají ve farmacii, diagnostických laboratořích a v potravinářství. Některé z běžně používaných postupů jsme si se studenty vyzkoušeli – např. metodu ELISA, která se používá k detekci specifických protilátek – pomocí níž jsme zjišťovali, jak je rozšířen v Brně a okolí virus PFB (Pelargonium Flower Break virus), který napadá muškáty; dále PCR (polymerázovou řetězovou reakci) a elektroforézu, pomocí kterých jsme odhalovali v běžně zakoupených potravinách geneticky modifikované suroviny. V našich laboratořích jsme vyzkoušeli postupy, které se využívají v potravinářství – prováděli jsme imobilizaci enzymů a kvasnic a s nimi jsme dále pracovali. Taky jsme si vyzkoušeli extrakci DNA ze slin. Dále jsme v německých laboratořích pracovali s bakteriemi E. coli; nejdříve jsme je geneticky modifikovali – vložili jsme do jejich genomu gen pro zelený fluorescenční protein (GFP), který původně patří medúze, a tyto bakterie jsme kultivovali na různých živných médiích. Při následujícím setkání jsme geneticky modifikované bakterie množili ve fermentorech a získali jsme z nich GFP a ten jsme čistili pomocí sloupcové chromatografie a dokazovali elektroforézou.

V průběhu tří let jsme absolvovali několik setkání učitelů (Levoča, Miskolc, Madrid 2×), kde jsme vždy hodnotili úkoly plněné na domovských školách a plánovali konkrétní náplň dalších setkání. Zúčastnili jsme se báječných pracovních setkání se studenty, a to v Madridu, Pforzheimu a Hamburku, organizovali jsme studentské pracovní setkání u nás v Brně.

Studentská setkání trvala vždy týden a zahrnovala jak praktickou část – experimenty –, tak návštěvy výrobních zařízení, kde se biotechnologie využívají, i kulturně poznávací program. Každá škola se snažila hostům ukázat to nejzajímavější z místa a okolí. Navštívili jsme mnoho zajímavých míst v zemích našich hostitelů a i my jsme se snažili našim hostům ukázat to nejzajímavější z Jihomoravského kraje. Naši studenti a studentky byli vždy velmi aktivní, dobře připravení a svou školu i Českou republiku reprezentovali výborně.

Jedním z cílů projektů Comenius je umožnit studentům

i vyučujícím poznat život v ostatních evropských zemích, navázat kontakty s lidmi z těchto zemí. Mnohá z přátelství navázaných během projektu přetrvávají do současnosti, a to jak mezi studenty, tak mezi učiteli, se kterými chceme pokračovat ve spolupráci na dalším projektu.

Projektu se v průběhu tří let zúčastnili tito vyučující:

K. Krumpholcová, Marek Orko Vácha, Věra Helceletová,
Jan Taraba
Studenti a studentky:

M. Frodl, J. Baroš, Z. Matyášová, M. Gimunová, M. Zaoralová,
M. Ondračková, M. Chmelíková, M. Bochníčková,
O. Vymazal, R. Zahradníček, M. Vejmělková, F. Kryštof,
J. Drlíková, M. Kubeš

Při přípravě setkání v Brně pomáhali vyučující biologie i chemie, experimenty si vyzkoušeli mnozí další studenti školy, některé experimenty byly zařazeny do programu výuky chemie či biologie.

Další informace a fotografie na školních webových stránkách.

Mgr. Kateřina Krumpholcová

koordinátorka projektu

Víctor Rolando Arroyo Carmona

Ve vězení byl předtím již dvakrát. V roce 1996 to bylo za nepovolené zveřejnění studie El Tabaco, ve které kritizoval

Na podzim roku 2009 začala naše škola podporovat nespravedlivě odsouzeného kubánského disidenta, který se řadí k tzv. vězňům svědomí, tedy k lidem, kteří se otevřeně postavili proti tamnímu režimu. Projekt realizovaný vyučujícími ZSV a španělštiny probíhá formou periodického zasílání dopisů odpovědným kubánským úřadům s žádostí

o zmírnění trestu nebo propuštění a rodinným příslušníkům odsouzeného. Naše škola takto podporuje pana Víctora Rolanda Arroya Carmonu, jehož portrét uvádíme dále.

Víctor Rolando Arroyo Carmona
(*23. 12. 1951)

Roku 2003 odsouzen na 26 let odnětí svobody

metody pěstování tabáku v oblasti Pinar del Río. Čtrnáctého února 2000 byl zatčen podruhé, tentokrát za „zmocnění se veřejného majetku“, když v obchodech za dolary nakoupil hračky, které chtěl rozdat chudým dětem ve městě v rámci projektu Tři králové nového tisíciletí (Reyes Magos del Milenio). Šlo o obnovení tradice Tří králů na Kubě, celou akci financovala kubánská diaspora. Čtvrtého dubna 2003 byl odsouzen k 26 letům vězení. Je ženatý s paní Elsou González Padronovou.

CYKLUS SETKÁNÍ NA TÉMA KUBA

V rámci účasti na výše zmíněném projektu proběhl na naší škole na jaře roku 2010 cyklus věnovaný Kubě s cílem

podrobněji informovat o současnosti i minulosti Kuby.

Program cyklu:

1. Reportáž ČT o činnosti kurýrů, kteří podporují nezávislé novináře na Kubě například dodáváním výpočetní techniky, fotoaparátů apod.
2. Beseda Kuba očima turisty s Janou Veselou a Vlastimilem Sochořem, kteří procestovali Kubu v rámci expedice Masarykovy univerzity v únoru roku 2007
3. Reinaldo Arenas – kubánský spisovatel, příběh disidenta
4. Fidel Castro studoval na Vyšším pedagogickém institutu Rafaela Maríi Mendiva (Instituto superior Pedagógico Rafael María Mendiveho) v Pinar del Río. Ředitel Jednoty kubánských nezávislých novinářů a spisovatelů, ředitel jedné z nejdůležitějších nezávislých knihoven, která spadá pod Projekt Varela a obsahuje více než 5 000 svazků. Byl odsouzen za činy proti nezávislosti a územní integritě státu, soudce ho nazval zrádcem kubánského národa a žoldákem vlády USA. Při zatýkání byl v jeho domově zabaven četný movitý

Za kabinet ZSV Mgr. Pavel Kubíček,
za kabinet španělštiny Mgr. Petr Koutný
Podle zprávy organizace People in need -
Human Rights and Democracy byl Víctor
Rolando Arroyo Carmona
2. září 2010 propuštěn
na svobodu!

Přehled akcí na Bigy

1. 9. Zahájení školního roku mší svatou 9. 1. 17. ples Bigy v KC Dominik v brněnské katedrále 26. 1. Druhý Den otevřených dveří na Bigy
7. 9.–13. 9. Mezinárodní projekt Comenius, setkání 28. 1. Divadlo Husa na provázku – Kníže Myškin na Bigy je idiot a Mahenovo divadlo – Gazdina roba
11. 9.–14. 9. Zájezd studentů a kabinetu ZSV do polské 8.–10. 2. Akademické triduum 2010
- Osvětlení 17. 2. Popeleční středa – Brněnské kostely
10. 9. Imatrikulace nových studentů prvních 24.–26. 3. 16. ročník Celostátní přehlídky zájmové ročníků umělecké činnosti v Odrách
17. 9. Imatrikulace nových studentů prim 7. 4. Písemná maturitní zkouška z ČJ 21.–25. 9. Projektový týden (geografický kurz) 22.–23. 4. Příjímací zkoušky do prim a prvních ročníků pro kvarty 24. 4.–2. 5. Výměnný pobyt našich studentů
2. 10. Výměnný pobyt Polsko a studentek v Prümü (škola: 3. 10. Fotbalový turnaj tábornického klubu Sokoli Regino-Gymnasium Prüm) a Bigy 3.–8. 5. Výměnný pobyt studentů z anglického 5.–9. 10. Projektový týden (geografický kurz) Leedsu na Bigy pro druhé ročníky 4.–9. 5. Účast na přednáškách mezinárodního 10.–17. 10. Výměnný pobyt německých studentů projektu Comenius v Hamburku a studentek v Brně v hostitelských rodinách 15. 5. Turnaj v nohejbalu tábornického klubu (škola: Albertus Magnus Gymnasium) Sokoli a Bigy
27. 10.–30. 10. Výměnný pobyt, návštěva z Belgie 17.–20. 5. První týden ústních maturit a slavnostní 16. 11. Den boje za svobodu a demokracii, oslava vyřazení absolventů
20. výročí listopadových událostí roku 1989, 24.–27. 5. Druhý týden ústních maturit a slavnostní mše svatá s Otcem generálním vikářem, vyřazení absolventů
- beseda s herci Divadla Husa na provázku Červen Vodácké kurzy pro septimy a třetí ročníky 27.–28. 11. Veletrh středních škol 7. 6. Výstava závěrečných prací studentů 3. 12. První Den otevřených dveří na Bigy výtvarné výchovy

18. 12. Vánoční akademie 24.–25. 6. Sportovní dny
24. 12. Vánoční mše svatá v kostele svatého29. 6. Den Bigy
Michala 30. 6. Ukončení školního roku mší svatou
Leden Lyžařské kurzy pro septimy a 1. ročníky na Petrově, rozdávání vysvědčení

VÍTÁMVÁSCUP

Dne 15. května to budou již tři roky od doby, kdy jsme se my, studenti Bigy ze tříd 4.B a 4.C, poprvé zapojili do charitativního projektu Czech sports festival Brna a Jihomoravského kraje. Dnes přichází na řadu okamžik krátkého bilancování.

Za tyto tři roky jsme pomáhali při více než patnácti sportovních, převážně atletických akcích jak pro zdravé, tak i pro hendikepované sportovce. Pomáhali jsme připravovat špičkové atletické mítinky pro vrcholové sportovce, byli svědky splněných limitů na olympijské hry v Pekingu a se stejnou důležitostí a odhodláním jsme pomáhali i při akcích pro hendikepované děti, které soutěžily spíše pro radost a potěšení.

Každý z nás si odnáší jiné vzpomínky. Někdo vzpomínky na náročnou práci v dešti, někdo na napjatou sportovní atmosféru, někdo na úsměvy a radost dětí s hendikepem, kterým jsme věnovali svůj čas a pomoc. Mnoho z nás si jistě uvědomilo řadu důležitých věcí o životě a pomoci druhým, získalo nový pohled na svět hendikepovaných lidí, kteří se od nás zdravých liší pouze tím, že k nim život nebyl vždy tak milosrdný.

Dne 22. března 2010 se na Biskupském gymnáziu uskutečnilo závěrečné setkání a poděkování všem studentům, kteří se na pomoci při těchto akcích podíleli. Součástí bylo také ocenění nejlepších sportovců Bigy a turnaj ve stiga hokeji nazvaný Vítámvás cup 2010; ten vznikl již před pěti lety na počest Lukáše Vítámváse, který svému postižení podlehl. Symbolicky jsme také my, maturanti, předali pomyslnou pochodeň studentům prvních ročníků, kteří budou pokračovat v této práci.

Barbora Vráblová

za studenty 4.B a 4.C

Knihovna a informační centrum Bigy

ZPRÁVA O ČINNOSTI ANEB JAK JSME ZAČÍNALI

Knihovna byla založena hned po obnovení Biskupského tudíž i ti méně zdatní v anglickém jazyce (a jiném cizím

gymnázia Brno. V minulosti ji vedla PhDr. Ludmila Macků, jazyce) si zde mohou vybrat knihu, které porozumí.

poté na její činnost navázala paní Dagmar Bartoňová, ta Samozřejmostí jsou také studijní materiály pro něfunkci

knihovnice zastávala do roku 2006. mecký, španělský, francouzský a latinský jazyk, např.

Od školního roku 2006/2007 se knihovna změnila (snad slovníky, gramatiky, noviny a časopisy či zjednodušené

dnes již můžeme říci) na pulzující informační centrum, verze klasických literárních děl.

kteří nabízí širokou škálu služeb nejen pro studenty, ale Jednou z novinek, kterou nabízíme jak studentům,

tak

také pro pedagogy i ostatní zaměstnance školy. i profesorskému sboru, je kroužková vazba k vyvázání 16 000 Naše školní knihovna-infocentrum nabízí v současnosti seminárních či jiných prací. Studenti mají možnost také

knižních k výpůjčce necelých 16 000 knižních jednotek, z větší části zalaminovat dokumenty do fólie. Další službou je konjednotek

krásnou literaturu, ale také literaturu naučnou (slovníky, učebnice či jinou odbornou literaturu k studijním účelům). zultace seminárních prací (pravopis, bibliografické normy a pravidla citování odborné literatury aj.).

Knihy půjčujeme prezenčně i absenčně. Knihovna je otevřena Nejčastěji studenti navštěvují počítačovou studovnu,

každý všední den v dopoledních i odpoledních hodinách. kde mají možnost napsat a vytisknout si seminární práce

Studenti mohou využívat výpůjční a rezervační služby, a referáty. Každý student, který zaplatil poplatek za infonabízíme

i služby reprografické; k dispozici je barevná centrum (200 Kč), má možnost si v tomto školním roce kopírka a tiskárna se scannerem. vytisknout neomezený počet černobílých tisků formátu

Informační centrum se skládá ze čtyř místností – studov-A4 – tzv. studijních tisků.

ny, počítačové studovny, knihovny a výpůjčního pultu. Již

v předloňském školním roce došlo k částečnému přebudování

místnosti č. 270, kde se nachází studovna. Do studovny byl

zakoupen nový nábytek a cizojazyčná literatura.

Mezi vyhledávané tituly patří adaptace děl klasické

anglické či americké literatury, které si mohou studenti

JAKÉ SLUŽBY NABÍZÍ NAŠE ŠKOLNÍ INFOCENTRUM?

- půjčování knih (necelých 16 000 svazků – beletrie i odborná literatura), časopisů, novin
- přístup k počítačům (možnost vypracování seminárních a jiných prací)
- přístup na internet a scanování
- kroužková vazba – výběr z několika barev (vč. luxusního provedení v několika barevných variantách)
- možnost přinést si vlastní flash-disky
- černobílý tisk ze všech počítačů
- černobílý i barevný xerox a tisk
- studovna humanitních a přírodních věd (encyklopedie, učebnice, slovníky, monografie, cizojazyčné časopisy a publikace v angličtině, němčině, latině, španělštině a francouzštině)
- balení knih, učebnic a sešitů všech formátů
- možnost odborné pomoci při zpracování seminárních a jiných prací
- knihovnický systém SAS (možnost vyhledat knihu podle názvu či příjmení autora)
- CD disky, DVD a knižní publikace o možnostech pomaturitního studia
-

koupě a xerox tvrdých barevných papírů

- půjčování kazet, CD, DVD, videokazet (ke studiu českého jazyka a literatury)

AKCE POŘÁDANÉ V KNIHOVNĚ

- NOC S ANDERSENEM – pro studenty prim; spojená s četbou a tvorbou poezie, příběhů a pohádek a spaním ve škole
- exkurze v infocentru – pro studenty prim a prvních ročníků; cílem je seznámit je se službami knihovny
- vyhlášení výsledků literární soutěže, při němž studenti čtou své básnické i prozaické texty
- novinkou je „odpolední káva v knihovně“, která je určena pro zájemce především z řad studentů vyššího gymnázia; chceme je seznámit s tím, co naše knihovna nabízí, zároveň je naučit základním pravidlům, jak citovat odbornou literaturu, a seznámit je s informačními zdroji
- „kulturní okénko“ – informace o nabídce brněnských divadelních scén, koncertů, jiných knihoven, přednášek, soutěží pro studenty aj.
- více informací na www.bigy.cz – Služby – Knihovna a informační centrum
Na setkání s vámi se těší

Mgr. Markéta Pavlasová

vedoucí informačního centra

Opatov

Je září, začátek školního roku. Budova fary v Opatově u Třebíče ožívá dětskými hlasy. Na celý týden se stává základnou velké expedice. To nejmladší studenti Biskupského gymnázia z Brna zahajují školní rok na nové škole.

Ještě se moc neznají, někteří se vidí poprvé. Jací budou spolužáci? Jací budou noví učitelé? Jaké to bude na nové škole? V jejich hlavách je asi spousta otázek a možná i nějaké obavy. Proto jsou zde, aby se poznali a vytvořili přátelské vztahy. Právě začíná seznamovací kurz.

Tématem seznamovacího kurzu je polární výprava norského polárníka Roalda Amundsena. V roce 1903 se vydal se šesti členy posádky na nebezpečnou výpravu severozápadním směrem kolem kanadských břehů. Tam, kde si mnoho jiných, daleko větších a lépe vybavených výprav vylámalo zuby, proplouvá šťastně těchto sedm odvážných mužů. Není to krásný symbol pro začínající osmiletou „výpravu“ primánů?

A tak se na seznamovacím kurzu potýkají s řadou problémů, které je stmelují stejně jako posádku malého

kutru Gjoa. Poznávají se navzájem v situacích, které ve škole nemohou nastat. Učí se řešit problémy společně, mít důvěru

ve své spolužáky. Daří se to? To by vám museli říci oni, když se po týdnu vracejí domů. Ale přece jen můžeme nějakou změnu pozorovat. Když sedí ve vlaku na cestě do Opatova, většinou mlčí. Jen někteří, ti, co se znají ze základní školy, vytváří štěbetající skupinky. Při cestě domů však hlaholí celý vagón. Už se všichni znají...

Přibližně za devět měsíců fara opět ožije. Na řadě je škola v přírodě. Ti nejmladší opět přijíždějí, aby spolu něco prožili. Tentokrát se mají dozvědět, jak se učit. Ale nejde

o nudné „učení“. Vše probíhá formou her. Navíc se v pozadí opět odehrává dobrodružný příběh. Primáni se dostanou do tropických pralesů mezi indiány Guaraní a příběh dokresluje napínavý film. Na závěr všichni dostanou certifikát o absolvovaném kurzu. Samozřejmě si neděláme iluze, že od této chvíle všichni vědí, jak se mají učit. Ale něco v nich určitě zůstane.

Farní budova poskytuje organizátorům obrovské zázemí. Nejenže zde máme veškerý potřebný materiál, ale v případě nepříznivého počasí nám velké prostory umožňují pokračovat v programu pod střechou. Je to pro nás velká výhoda, o kterou bychom neradi přišli.

RNDr. Miloš Winkler

Setkání učitelů na Vranově

Tak jako v minulých letech i v tomto školním roce proběhlo dvoudenní únorové setkání pedagogů na Vranově.

Na první den měl Pavel Konzbul připraveno zamyšlení na téma umění odpouštět. Cílená zpětná vazba bylo pak hlavní téma semináře druhého dne, který připravil Petr Vaněk. Pedagogové společně hledali cestu k tomu, jak využít zpětné vazby pro motivaci studenta na jeho cestě osobnostního rozvoje.

Kromě pracovní části přineslo setkání jako obvykle i možnost neformálního kontaktu pedagogů mimo školu.

Další společné setkání pedagogů na Vranově proběhne v srpnu v zahajovacím týdnu.

ALMANACH K 20. VÝROČÍ

ZNOVUOTEVŘENÍ BISKUPSKÉHO GYMNÁZIA

ŠKOLNÍ ROK 2009/2010

Biskupské gymnázium Brno, Barvičova 85, 602 00 Brno

Textovou část zpracovali učitelé a studenti Bigy

Příprava materiálů Bronislav Berník

Jazykové korektury Markéta Ströbingerová a Vít Slíva

Grafická úprava, sazba a DTP Veronika Klímová | www.b4upublishing.com

Fotografie Šárka Kastnerová | www.sharkas.com

Vlastním nákladem vydalo Biskupské gymnázium v Brně roku 2010

Náklad 500 výtisků

Vytiskla tiskárna ARCH, s. r. o.,

Charbulova 3a, 618 00 Brno-Černovice

e-mail: arch@arch-tisk.cz | www.arch-tisk.cz

KONTAKT

Biskupské gymnázium v Brně,

Barvičova 85, 602 00 Brno

Tel.: +420 543 234 501

Fax: +420 543 211 300

bigy@bigy.cz

www.bigy.cz